

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, СЕПТЕМБАР 2001. ГОДИНЕ
ГОДИНА XII, БРОЈ 1642

The poster features a large black and orange Albanian double-headed eagle on the left. In the center, Slobodan Milošević stands in a dark suit and sunglasses. Behind him is a large American flag. At the bottom right, a hand holds a human skull. The text on the left is in Serbo-Croatian.

**Ђинђић,
Човић и
Михајловић
богате се
на бизнису
са Шиптарима**

Часопис се може набавити у седишту Српске радикалне странке на Тргу победе 3 у Земуну, као и у свим општинским одборима странке. До сада је изашло десет бројева. Цена једног примерка издатог 2000. године износи 100 динара, а за 2001. годину 300 динара.

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО
ЧУВАНО ЗА РАСПРОДАЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО
ЧУВАНО ЗА РАСПРОДАЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО
ЧУВАНО ЗА РАСПРОДАЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО
ЧУВАНО ЗА РАСПРОДАЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО
ЧУВАНО ЗА РАСПРОДАЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

YU ISSN 1450-8753
UDK 1+3

СРПСКА СЛОБОДАРСКА МИСАО

ЧАСОПИС ЗА ФИЛОЗОФИЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

ГОДИНА II • БРОЈ 4 • БЕОГРАД, ЈУЛ-АВГУСТ 2001. ГОДИНЕ • ЦЕНА 300 ДИНАРА

10

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО
ЧУВАНО ЗА РАСПРОДАЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО
ЧУВАНО ЗА РАСПРОДАЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО
ЧУВАНО ЗА РАСПРОДАЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО
ЧУВАНО ЗА РАСПРОДАЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО
ЧУВАНО ЗА РАСПРОДАЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Излази двомесечно
Све информације на тел: 316 46 21

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

Основач и издавач
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

**Заменик главног
и одговорног уредника**
Марина Рагуш

Број припремиле
Елена Божић Талијан и
Марина Томан

**Техничко уређење
и компјутерски прелом**
Владимир Кадић

Лектор
Зорица Илић

Председник Издавачког савета
Др Ђорђе Николић

**Заменик председника
Издавачког савета**
др Бранко Надовеза

Издавачки савет
др Војислав Шешељ,
Томислав Николић,
др Никола Поплашен,

Маја Гојковић,
мр Небојша Величковић,
Александар Вучић,
Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,
Момир Војводић, Стево
Драгишић, Драгољуб
Стаменковић, Гордана
Поп-Лазић, Лука Митровић,
др Бранислав Блажић

Штампа

„Етикета”, 20 октобра 2,
11307 Болеч

Редакција прима пошту на адресу
„Велика Србија”

Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија” уписане
су у Регистар средстава јавног
информисања Министарства за
информације под бројем 1104. од
5. јуна 1991. године

СКАНДАЛОЗНО

- НАЧЕЛНИК ДБ И ЊЕГОВ
ЗАМЕНИК ОРГАНИЗОВАЛИ
ГАВРИНО УБИСТВО

10

НА ЛИЦУ МЕСТА

- ЧОВИЋЕВЕ „УСПЕШНЕ” АКЦИЈЕ
ОСОКОЛИЛЕ ШИПТАРЕ, А
ОТЕРАЛЕ СРБЕ

21

ИНТЕРВЈУ – МИЛОВАН ДРЕЦУН

- ТЕРОРИСТИ ПО НАЛОГУ АМЕРИКЕ
ПЛАНИРАЈУ ТЕРОРИСТИЧКЕ
АКЦИЈЕ ПО ЦЕЛОЈ СРБИЈИ
УКЉУЧУЈУЋИ БЕОГРАД

28

ПЕЉЕШЕЊЕ

- ЗА САМО ТРИ МЕСЕЦА ДОСОВЦИ
НАМЕРНО ОШТЕТИЛИ ЈАТ ЗА
НАЈМАЊЕ 1.700.000 ДМ

38

У ЖИЖИ

- ГРОБЉАНСКА МАФИЈА

42

МАЛВЕРЗАЦИЈЕ

- ЛАКУ НОЋ БЕОГРАДЕ,
ХРУСТАНОВИЋЕВА И СТАНОЛЕВИЋ
РУШЕ ТУЂЕ, ГРАДЕ СВОЈЕ

45

ЕКСПЛОЗИВНО

- ЈУГОСЛАВИЈА ДЕПОНИЈА
ЗАГАЂЕНЕ ХРАНЕ

55

СЕКТЕ И ПОЛИТИКА

- ВЛАСТ СЕКТАША

67

ЦЕНА ОГЛАСА ЗА ИЗДАЊА У 100.000 ПРИМЕРАКА:

- последња колорна страна корица 100.000 динара;
 - унутрашња колорна страна корица 80.000 динара;
 - унутрашња новинска страна 60.000 динара;
 - 1/2 унутрашње новинске стране 30.000 динара;
 - 1/4 унутрашње новинске стране 15.000 динара;
- На наведене износе додати порез на промет.

АКТУЕЛНИ ВИЦ

- Зашто ПТТ неће да штампа марке са ликом Ђинђића?
- Зато што људи не би знали с које стране да пљуну.

ШЕШЕЉ – ИДЕАЛАН ПОЛИТИЧАР

Војислав Шешељ је доследан и веома стрпљив, изразито интелигентан и образован, далеко више од других на нашој политичкој сцени. Ђинђића познајем, докторирао је код мог пријатеља, он није особа која се претерано везује за политику, превасходно га интересује новац. Коштуница је недовољно одлучан и то битније одређује његову политику. Мада више није присутан, Слободан Милошевић је живео за политику.

Академик Михајло Марковић

ГЛАД КУЦА НА ВРАТА

Не могу у две речи да кажем да ће људи бити гладни, а биће гладни.

Др Стојан Стаменковић из Института економских наука у изјави новинару Новог експреса на пишање о тренујућој економској ситуацији, поскуљењима и стандарду најширих слојева

ИЗБОРИ НЕОПХОДНИ

Неопходно је расписивање ванредних избора како ДОС не би учинио још неке фаталне грешке. Највећа грешка ДОС-а је договор о повратку дела ингеренција Војводини који разбија државу. Платформа о преуређењу односа у федерацији коју су усвојили ДОС и црногорска опозициона коалиција „Заједно за Југославију“ укида СРЈ и демократију и поново уводи канцеларски систем.

*Др Војислав Шешељ,
председник Српске радикалне странке*

ФАРСА

Не обилазим Србију због предизборне кампање, него да видим шта народ мисли.

Војислав Коштуница, председник СРЈ

ЗАБЛУДА

По мом мишљењу ова Влада је успешна.

*Зоран Ђинђић,
председник Владе Републике Србије*

БРЖЕ СЈАХ'О НЕГО УЗЈАХ'О

И Мурта је готов.

Нови слоган Оппора

НОВИ РЕЧНИК НОВЕ ВЛАСТИ – УБИСТВО ЈЕ НЕСПРЕТНОСТ

За време регистрације косовских Срба догодило се више инцидена, неки Срби су убијени, покушане су отмице, ... што је декуражирало Србе. Ја не желим да будем параноик и злонамерна и зато мислим да је у питању само неспособност међународне заједнице.

*Санда Рашковић-Ивић,
комесар за избеглице и расељена лица*

БУЂЕЊЕ

Албанци на Косову и Метохији, и у Македонији, не боре се за људска и национална права већ за територије. Русија треба да заустави НАТО у Македонији, да се Западна алијанса не би већ кроз који месец нашла под њеним боком, у Абхазији.

Сергеј Марков, један од најбољих руских геополитичких аналитичара

И ЦРНА ГОРА НА УДАРУ ШИПТАРА

Стално су нам причали да нас овде у Црној Гори Шиптари неће дирати. Па што не дођу ти функционери са својим породицама ође мало на одмор? Заиста је ваздух „чист“.

Радоје Јокић из села Велика у планинском подножју где шиптарске провокације трају већ две године, поводом напада терориста на Чакору у којем је погинуо Ненад Митровић

ПОДЗЕМЉЕ ДЕМАНТУЈЕ ПОЛИЦИЈУ

Да је радио све оно што је полиција саопштила Момир Гавриловић би већ одавно био на врху српског подземља. Врха нема од средине деведесетих, а српска мафија никада није ни имала у својим редовима човека који би радио такве ствари, а да се то не прочује за кратко време.

Извор Експреса из београдског подземља

НЕКА НЕКО ПРОБА ДА МЕ СКИНЕ

Док сам ја у Вашингтону амбасадор, биће како ја кажем, јел то јасно?... Е ја нисам високи чиновник, нити хоћу да будем. Ако неко хоће да ме скине, нека проба да ме скине, ако неко планира да ме смени, не може тако лако да ме смени. Ја сам ипак иниција и то неће ићи тако. Да су ме лепо замолили можда бих ја на то и пристао.

*Милан С. Прошић,
пре смене са месета амбасадора у САД*

СКИНУЛИ СУ МЕ

Сменили су ме Милошевићеви саветници и доушници до 5. октобра и они који су у међувремену окренули ћурак.

*Милан С. Прошић, после опозива за који су
гласали сви чланови Савезне владе*

ЗЛОЧИНИ НАД СРБИМА И ДАЉЕ СЕ ЗАТАШКАВАЈУ

Не можемо филм тек тако приказати. Не желимо да се намеће осећај хрватске кривице, не желимо да неко од нездовољних хрватских бранилаца сутра испали зољу у зграду. Фilm хрватске војнике приказује као убице и злочинце и то би у овом тренутку било само доливања уља на ватру.

*Уредници ХТВ који су одбили да прикажу
документарни филм о злочинима над Србима у
Крајини пре шест година*

МИЛОШЕВИЋ – ГЛАВОЉОБА ЗА ХАШКЕ ТУЖИОЦЕ И СУДИЈЕ

Начин на који је господин Милошевић доведен у Холандију не коси се само са југословенским законима, већ и са холандским Уставом. Одлука бившег југословенског председника да не призна Хашки суд и његове узусе може изазвати велике главољобе тужиоцима и судијама. Милошевић би теоретски могао да тражи да се пред Трибуналом појаве и сведоче сви од Ричарда Холброка, Мадлен Олбрајт, Веслија Кларка до бившег председника Клинтона.

*Нико Варкевесер, координатор у Међународном
комитету за одбрану Слободана Милошевића*

ЗАБОРАВИО ДА ЈЕ ВЕРОВАО У ЗАПАД, ЊИХОВ НОВАЦ И ОБАВЕШТАЈНЕ СЛУЖБЕ

Ми смо победили зато што смо веровали да је могуће једну диктатуру срушити мирним путем.

Зоран Ђинђић

ПЕДЕР ДО ПЕДЕРА

Еј, тај Жарко Кораћ имао је на телевизији емисију за децу. Моја мала сестра га је гледала. И сад у странци окупља педере, лезбијке а тврди да није дерпе. Па кад су му они клинци разлупали странку требало је да се скупи нека група против хомофобије. Све педер до педера! Уопште, како веровати човеку који не може да прихвати сопствену ћелавост, једну нормалну ствар, па извлачи косу из дупета да би покрио теме.

Београдски скинци

ХВАЛА ИМ ШТО МЕ ПЉУЈУ

Све ово доживљавам као признавање да се борим за људска и мањинска права и социјалну правду.

*Жарко Кораћ, поштар председник
Владе Републике Србије одговара
на све учествајије јавне прозивке*

ЗА ИЛИ ПРОТИВ?

Народ је у свим сегментима живота незадовољан радом Владе и мисли да би нови избори били добро решење актуелне ситуације, резултат је анкете коју смо направили у Београду.

Судећи према последњим изјавама ДОС-ових чланица и она струја која је у овој коалицији била за изборе нешто се примирila. Зашто и да ли је један од разлога и позадина „случаја Гавриловић“ који је уздрао и јавност и коалицију нових демократа на власти?

Наши извори близак врху ДС тврди да је „случај Гавриловић“ намештен Војиславу Коштуници и да читавом игром вешто руководи Зоран Ђинђић. Из овога произлази и да је неко од Ђинђићевих људи организовао убиство Гавриловића, што је врло могуће с обзиром да председник српске Владе контролише ДБ.

ШТА ГРАЂАНИ МИСЛЕ О ДОСОВОЈ ВЛАСТИ

У међувремену, председник српске Владе успео је да склони или привуче на своју страну оне који су били наклоњени Коштуници. То су Момчило Перишић који страхије од Хага, а од Ђинђића је вероватно добио нека обећања да то у скорије време неће бити његова адреса и Вук Обрадовић коме су одузели посланике и странку и предали Ђинђићеву струји, Слободану Орлићу, а Велимир Илић, који је од Ђинђића добио фабрику дувана и место потпредседника, изгледа да је, на крају, проценио да му то не би донело политичке поене. Овим је Коштуница матиран. Без њих он нема никакве шanse да у парламенту обори Владу. Зато он све мање „таласа“ мада су му намере на почетку биле другачије, што показује и изјава његовог министра Обрена Јоксимовића који је непосредно по напуштању Владе изјавио – Одржану обећање, са мном пада и Ђинђић. Коштуница, међутим, сада истиче да је за изборе и савезне и републичке потребан нови Устав и да неће бити покренuto питање повериња Влади јер би то водило ка превременим изборима пре решавања уставног питања.

На крају, народ највише трпи. Ево и размишљања неких од наших саговорника.

Био бих задовољан да ниједног од њих нема у Влади, поштено да вам кажем. Сада је горе него што је било, све је поскупело између 3-10 пута у односу на прошлу годину. Избори су решење ако нико од ових који су сада на власти не буде изабран поново. Штета што је за новине, да је за телевизију ја бих можда и псовао, а сад говорим најблаже могуће. Не пише нам се добро. Мислим да је Србија продата, ништа добро од Ђинђића не можемо очекивати. Идем у пензију и биће одлична у односу на оне што примају 300 динара, добићу 6.000.

(Прехрамбени технолог, 67 година)

Нисам задовољан радом Владе. Треба да се мења комплетна власт, али да не буде поново ово исто мајмунишење, него да буду изабрани прави људи овога пута. Народ треба да добије плате и пензије које заслужује.

(Продавац, 38 година)

Ја сам за изборе. Ако је демократија треба да се дозволе избори. Нисам ни најмање задовољна радом Владе. Била сам за промене, али у старту ми се неке ствари нису допале. Та коалиција је вештачка, показало се и да је непринципијелна до краја. Изневерили су наша очекивања и не допадају ми се.

(Економиста, 50 година)

Ја више немам никаквих очекивања ни наде. Они се само препуцавају преко нас. Мислила сам да ће бити боље, али ово је све горе и горе. Од моје пензије не могу да купим кило меса, 10 ДМ. Шта да вам кажем.

(Трговац, пензионер, 57 година)

Толико сам желео промене, толико сам се борио за промене и надао се, али ништа није кренуло како треба ни како српска традиција налаже. Незадовољан сам што Влада подгрева лажне наде народу, наводно када стигну донације све ће бити у реду. Види се да је то конгломерат од 18 странака и ту је већина маргин-алних које су се сада дочепале власти. Гледам оног Кораћа пре и сад. Он није исти човек, сад је такорећи луд. Планирам да одем из земље, највише бих волео да идем на Дунав сваки дан, да ми овде буде супер, али плашим се. У тим сам годинама да треба нешто радикално да мењам. Ово је агонија.

(Дипл. машински инжењер, 34 године)

ДБ ПО НАРЕЂЕЊУ ЗАМЕНИКА НАЧЕЛНИКА ОВЕ СЛУЖБЕ ЗОРАНА МИЈАТОВИЋА ПРАТИЛА ГАВРИЛОВИЋА НА ДАН ЊЕГОВОГ УБИСТВА

Гавриловић убијен из политичких разлога—Главна мафијашка организација у Србији СДБ - Криминалици имају моћне функције у структури власти

На конференцији Српске радикалне странке која је одржана у понедељак 27. августа 2001. присутним новинарима се обратио др Војислав Шешељ.

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, Српска радикална странка наставља своју упорну енергичну и бескомпромисну борбу против криминала у Србији. Криминал у Србији свој главни генератор налази у досовској власти. То је толико пластично, пре дан-два показао вршилац дужности Републичког јавног тужиоца Недић, да једноставно ту никакав коментар није потребан. На питање новинара како коментарише отмицу Слободана Милошевића и кривичну пријаву поводом тога, он одговара као вршилац дужности јавног тужиоца и дипломирани правник да је то за њега било изнужено, нужно зло, мање зло да се учини да би се спасила већа вредност. Како је тај човек уопште могао да заврши Правни факултет?

Није случајно што је он вршилац дужности републичког јавног тужиоца, а министар правде Владан Батић, који говори да Устав није Свето писмо. У којој то цивилизованој земљи на свету може да постоји министар правде за кога Устав није Свето писмо, који сматра да се Устав може кршити када год је то корисно? Пошто ми немамо модерни правни поредак, пошто код нас нема принципа уставности и законитости, пошто немамо ни Уставни суд, а главна мафијашка организација у Србији је Служба државне безбедности, Српска радикална странка мора да обавља и неке ствари за које иначе не би имала доvoljno времена у неким редовним и нормалнијим приликама.

У убиству Гавриловића учествовале су три особе које су побегле сивим мерцедесом 190

Ми смо дошли до сасвим поузданних, веродостојних информација да је Служба државне безбедности цели дан пратила Момира Гавриловића оног дана када је Гавриловић убијен. У поседу смо и документа који о томе сведочи, имамо извештај о праћењу лица. Центар ресора државне безбедности Београд деветог одељења под радним називом Гавран, тајно праћење вршено на територији града Београда по налогу начелника центра Ресора државне безбедности Београда. Циљ примене мере утврђивање објектових контаката, а објекат је Гавран, заправо Гавриловић, као и њихово документовање. Мера је примењена 3. августа 2001. године.

У том извештају стоји: применом мере добијена су следећа сазнања. Контролу испред објектовог стана успостављамо у 8 часова, у 10,06 часова објекат излази из стана и улази у црни ауди у коме га је чекао мушкарц.

Опис мушкарца: старости 40 до 50 година, чеоне ћелавости, средње развијености и гојазности, носи наочаре за сунце. Заједно одлазе аудијем до Палате федерације, у коју објекат улази кроз дунавски улаз у 10,22 часова, а описани мушкарц одлази аудијем у

Конференција за новинаре

правцу зграде ЦК. У 12,46 часова објекат излази и до 12,57 часова чека испред дунавског улаза, када долази ауди са описаним мушкарцем. Заједно одлазе до ресторана Синђелић у Улици Војислава Илића у који улазе у 13,35 минута. У 16,03 часова објекат излази из ресторана и аудијем са описаним мушкарцем одлази до бутика Гант у Светогорској улици у који стиже у 16,45 часова. Након двадесет минута објекат излази и са описаним мушкарцем седа у ЈАЦО кафесторан који се налази поред бутика Гант.

У 17,13 описани мушкарац излази из кафеа, и аудијем одлази у правцу Политике, а објекат се враћа у бутику. У 18,00 часова објекат излази из бутика и таксијем одлази до стана у који улази у 18, 23. У 18,30 часова даљу контролу прекидамо по договору са начелником одељења. Напомена: објекат није показивао видљиве знаке опреза. Описани мушкарац је телевизијски документован испред ресторана Синђелић. Куцано у два примерка, један примерак достављен начелнику Центра ресора државне безбедности Београда.

Гавран је псеудоним за Момира Гавриловића код полицијских оперативаца, а наређење за његово праћење издао је лично Зоран Мијатовић. Убиство су починила три лица која су затим побегла сивим мерцедесом 190.

Недељни телеграф добија изворна документа СДБ преко Зорана Мијатовића

Интересовало ме је и на који начин Недељни телеграф добија изворна документа из Службе државне безбедности и појављује се као ексклузивно полицијско досманлијско гласило преко кога се шире некада истине, некада полуистине, а некада лажи како то већ одговара досовској власти.

Ви се сећате када је министар унутрашњих послова Србије, Душан Михајловић, обећао истрагу поводом објављивања фотографија отмице Слободана Милошевића и испоруке Хашком трибуналу, од те истраге није било ништа, иако је Михајловић рекао да ће она бити енергична, уопште није известио јавност како је дошло до тога да се Милошевићева отмица фотографише и фотографије ексклузивно објаве у Недељном телеграфу. Пошто је Душан Михајловић неспособан за било шта, он и кад ископава лешеве не зна да ли је ископао 100 или 800 лешева, не зна да ли су то лешеви из овога или из Другог светског рата, или са хунских похода. Може му се десити да ископа и гроб хунског цара Атиле, кажу да је он сахрањен негде овде у нашим крајевима, па би по томе и у светској историји Душан Михајловић био познат.

Ја ћу вам изрећи оно што је он требало да вас обавести. 28. јуна 2001. године у кругу Института безбедности на Бањици чину изручења Слободана Милошевића су, поред оних лица које сте видели на фотографији, присуствовали Зоран Мијатовић, заменик начелника Ресора државне безбедности Србије, две кћерке Зорана Мијатовића, од којих је једна новинарка Недељног телеграфа. Ваљда се Наташа зове. Два зета Зорана Мијатовића, који су од недавно и напредовали у Служби државне безбедности, обојица тамо раде. Затим, Борислав Гаврић, шеф кабинета начелника Ресора државне безбедности и рођак Зорана Мијатовића о коме сам вам већ говорио на претпрошлoj конференцији за штампу. Био је присутан и Зоран Загорац, високи функционер Државне безбедности који је кум Зорана Мијатовића, Златко Радић који је саветник Зорана Мијатовића и службени фотограф Државне безбедности од кога уопште није узета изјава, како је фотографисао, по чијем налогу је дао фотографије за објављивање у Недељном телеграфу. Нико га ништа није питао и што би давао човек изјаву ако нико не тражи ту изјаву.

Таква бахатост функционера државне безбедности није запамћена ни у најгорем титоистичком периоду, таква самовоља, таква приватизација службе да заменик начелника ресора Службе државне безбедности својој кћерки да фотографију да би је ексклузивно објавила и за то добила и ексклузиван хонорар. Колики је био тај њен хонорар то се вероватно може видети на основу изјаве власника Недељног телеграфа Момчила Ђорковића, на основу њеног банковног рачуна, ако је то преко банке урађено, колико је у готову добила и тако даље. То већ

Конференција за новинаре

није оно што би нас посебно интересовало, јер овде нас интересује криминал државе и криминал полиције, а не криминал тих појединача који чим се промени власт могу и тако да се сасвим лако нађу у затвору.

Начелник ресора државне безбедности, Горан Петровић, на конференцији за штампу коју је пре неколико дана држао, и поред обећања Душана Михајловића да ће бити проведена истрага, каже да се овим питањем Служба државне безбедности уопште није бавила, да се не бави тим случајем и да су испоруци присуствовали неки грађевинци, око 70 радника који поправљају зграду Института безбедности, значи проблем је био у радницима зидарима који су малтерисали зграду или шта су тамо поправљали, они су изгледа фотографисали, уместо мистрије држали су фотографски апарат. И они су ти преко којих је процурило, а не преко ове криминалне службе која се назива, да трагедија буде већа, Службом државне безбедности.

Мајстори са фотоапаратима на тај начин нигде нису забележени у историји светских тајних полиција, па наравно ни код нас. Photoапарат је могао донети само неко ко је добио одобрење од полиције, или службени полицијски фотограф. Зоран Мијатовић обезбеђује иначе и друге најексклузивније информације за своју кћерку Наташу, за Недељни телеграф, она је веома добро за то плаћена, а отац јој приватизује Службу државне безбедности како би кћерка што боље напредовала. Он је чак и за своје унуче обезбедио неку званичну функцију и блиндирани цип и тако даље. То су подаци до којих сам дошао заинтересован за овај случај и за све оно што тај случај представља у нашој земљи у нашем јавном животу.

Преко тајне полиције обезбеђује се мафијашка контрола над свим сферама јавног живота

Наравно, ја не мислим да је напречац Служба државне безбедности искварена од када је ДОС дошао

на власт, она је и раније била врло кварна, врло лоша, врло неспособна, криминализована, али су те ствари до несагледивих граница досегле након досовског преузимања власти. Јер да та служба није била овога криминализована не би могли Американци преко ЦИЕ да је преузму и да организују пуч. Они су целу полицију преузели, зато што је полиција претходно криминализована. Ми смо имали полицију која се бавила криминалом, шверцом, препродајом фудбалера, држала цео фудбалски тим и то тим који је једно време био скоро шампион. Је ли тако Вучић, Вучић је стручњак за спорт, да ли је био шампион.

Александар Вучић: Близу.

Др Шешељ: Само што није постао. Не може тајна полиција да чува државу. Сада, када је и мафијашка област у друштву до краја монополисана, тајна полиција је средство којим се обезбеђује тај мафијашки примат, мафијашка контрола над свим сферама јавног живота. Зато није нимало случајно што ће и вама који сте овде присутни бити веома тешко да објавите значајне информације са ове конференције за штампу, али не треба ни вама да буде чудно што већина ваших колега није добила ни дозволу да се појави на конференцији за штампу Српске радикалне странке, што је Српска радикална странка скоро апсолутно блокирана, бојкотована у медијима. Они против нас могу само лажима и неистинама које брзо падају у воду, а ми против њих искључиво чињеницама, истином. Ми ћemo говорити истину па макар свет пропао.

Душан Михајловић – познати криминалац

Новинар: Господине Шешељ, информације које је изнео господин Михајловић, а посебно господин Карлеуша о Момиру Гавриловићу на њиховој конференцији за штампу, дијаметрално се разликују од оних које сте ви изнели о истом човеку на прошлоЯ конференцији за штампу. Ви сте га описали као једног храброг, способног полицијаца који се борио на

Конференција за новинаре

ратишту, који је радио за отаџбину и тако даље, а они као некога ко је суделовао на маргини да не кажемо да је био и тамо уплетен у мафијашке клубове и приписује му се чак једна извесна криминална дејатност. Моје питање, мислим да ли ви остајете код ваших информација, имате ли неке доказе супротне он оних које су сада изнели у јавности припадници Службе државне безбедности?

Др Шешељ: Прво, нема никакве противречности у томе што ви износите. Оно што сам ја рекао то је истини. Момир Гавриловић је био храбар човек, јер да није био храбар не би му неки људи поверили да прати Зорана Ђинђића усрд рата из Београда за Црну Гору. Је ли тако? Ту је већ огромна храброст била потребна. Он је учествовао у рату, а ја о његовом поштењу нисам говорио. Нити ја знам нешто о томе, нити сам га икад у животу видео, али се овде намеће питање, ако је тачно све оно што су Душан Михајловић и тај распевани капетан Карлеуша, који можда може бити добар бубњар, али полицајац никад неће постати, ако је то тачно што они то за живота Гавриловићевог нису саопштили, што нису предузели мере и где је тај затвор.

Ако је Гавриловић имао свој приватни затвор онда се пошаље тај полицијски фотограф да слика затвор, поведе се камерман, сними се па се покаже, ево то је и ту је био приватно ухапшен тај, тај, тај и тако даље, а не баџи се коска у јавност и готово, с тиме је завршено. Сувише су то озбиљне ствари да би нас могли таквим шупљим причама замајавати. Није моје да чувам морални лик Момира Гавриловића, поготово што га нисам познавао, али његово убиство је забринуло све часне људе ове земље, начин како је то убиство изведенено, околности под којима је изведено. То је оно што узнемира јавност у овој земљи. Ни најтежи криминалац не може на такав начин да се убија. Поготово кад је овде очигледно да је он убијен из политичких разлога.

И друго, кад је реч о тим политичким убиствима, ми се не бавимо тим питањем само сада откако је ДОС на власти, а ми у опозицији. Кад смо били на власти, сећате се колико смо се ангажовали, да се сазна што више детаља о Аркановом убиству. Ја сам тим поводом прозивао многе људе умешане у убиство док су још били живи и веома, веома моћни, попут Сколета Ускоковића и Андрије Драшковића пре него што је отишao у затвор.

Неколико месеци после тога он је починио ново убиство након што сам га јавно прозвао. Према томе, код нас пардона нема ни према коме. Ко је и шта је

мир Гавриловић ја то не знам доволно, нисам га ни познавао, али да су криминалци ови који су га убили и да имају моћне функције у структури власти то је истина.

Бескрајна глупост

Душан Михајловић и распевани капетан Карлеуша користе конференцију за штампу да оправдају убиство Момира Гавриловића. Уместо да говоре ко га је убио и кад ће да истраже убиство, кад ће убице да приведу правди, они објашњавају због чега је Момир Гавриловић морао да буде убијен, па био је овакав, био је онакав, био је лош, био је најгори. И то су разлоги да буде убијен, и пошто је он био тако лош па је убијен, не треба ни да се баве истрагом.

Е то је логика којом наступа Душан Михајловић са својим ајутантом бубњарем Карлеушом. И бубњају, бубњају до бесвести, причају глупости и није их срамота. Знате зашто Душана Михајловића и његове ајутанте није срамота да причају глупости? Они су толико бескрајно глупи да и не разумеју да је глупост то што говоре, они мисле да је паметно то што они говоре, да тако то треба да се ради, а може ли већи криминалац у

овој земљи да буде од Душана Михајловића? Не може. Који је већи? Нема га, тешко. Само његов шеф Зоран Ђинђић. Ко други?

То је други проблем знате што Коштуница нити има снаге нити има могућности, нити има храбrosti да ову битку извођује до kraja. Дао динар да је у коло, сад би дао два динара да што пре изађе из кола. То је његов проблем.

Новинар: Поништо је Момир Гавриловић, као неко ко је био човек тајне полиције, оптужен да је држао

Михајловић мора иза решетака ако не докаже да је Гавриловић имао тајни затвор

Кад је реч о Момиру Гавриловићу, ако министар тврди да је он имао приватни затвор, министар то мора да докаже или да лети са функције. Мора министар Душан Михајловић да иде у затвор ако не докаже да је Момир Гавриловић имао тајни затвор и онда мора тачно да се зна ко је био затворен у тај тајни приватни затвор, ко је тамо мучен.

Не може човеку да се суди зато што је силовао непознату девојку. Нема ниједног случаја у судској пракси да је неко осуђен због силовања непознате девојке. Прво та девојка мора бити позната па се онда доказује и да је била силована. Не може да се неко осуди за убиство док се не нађе леш, док се не докаже да је неко заиста убијен. То је ваљда елементарна правничка логика.

Конференција за новинаре

тајни затвор, односно мучилиште у коме су мучени људи, не знамо који и да је вршио злочине у време када је шеф службе био господин Станишић, а господин Душан Михајловић најављује даља испитивања о злочинима и да ће он и даље инсистирати на томе, па ме интересује не личи ли то, и како је ваше мишљење, на припрему оптужнице за господина Станишића за Хаг и да ли може да се деси да се господин Станишић после свега и још неки људи из ДБ-а, односно цела једна гарнитура, нађу у Хагу сада после Милошевића?

Др Шешељ: Па, ја не могу то да доведем у директну везу са Душаном Михајловићем, али да им прети таква опасност то је више него очигледно. Свим полицијским генералима и другим високим официрима и функционерима прети та опасност, из Јавне безбедности и Државне безбедности. То је сигурно и то смо ми, српски радикали саопштили још у октобру. Они су помогли да се изврши пуч, јер су им Американци обећали да ће бити поштеђени одговорности, али они су требали да знају да су Американци велики лажови.

Американци су тако обећали Биљани Плавшић па кад су је искористили онда су рекли шалили смо се поводом оног опроштаја, ипак мораши у Хаг, тако ће се вероватно и овима десити. Међутим, што се тиче рата ја мислим да нема много разлога да падне било каква тамна мрља на нашу полицију или на нашу војску. Велике тамне мрље падају због активности унутар саме Србије, наравно свака та тамна мрља мора имати име и презиме.

Кад је реч о Момиру Гавриловићу, ако министар тврди да је он имао приватни затвор, министар мора да докаже или да лети са функције. Мора министар Душан Михајловић да иде у затвор ако не докаже да је Момир Гавриловић имао тајни затвор и онда мора тачно да се зна ко је био затворен у тај тајни првратни затвор, ко је тамо мучен.

Не може човеку да се суди зато што је силовао непознату девојку. Нема ниједног случаја у судској пракси да је неко осуђен због силовања непознате девојке. Прво та девојка мора бити позната па се онда доказује и да је била силована. Не може да се неко осуди за убиство док се не нађе леш, док се не докаже да је неко заиста убијен. То је вальда елементарна правничка логика.

Најгори људи у земљи обављају правосудне функције

Новинар: Нисам разумела на почетку, да ли сте ви дошли до информација усменим путем или имате писмене доказе?

Др Шешељ: Ја долазим до информација и усменим и писменим путем.

Новинар: Добро, мислим имате и писмене доказе?

Др Шешељ: Ја вам износим информације, како сам дошао до информација, преко кога, на који начин и тако даље, оно што ви сматрате чувањем новинарске тајне ја зовем чувањем политичарске тајне, јер ако вам кажем од кога сам добио информације може тај да вечерас бити убијен.

Новинар: Не, не мислим то, али ви сте прочитали извештај о праћењу.

Др Шешељ: Да, прочитao сам извештај о праћењу.

Новинар: Значи да тај извештај постоји, то је за нас битно.

Др Шешељ: Постоји извештај о праћењу на две стране. То постоји. А ово друго су информације које сам ја добио и које су забележене.

Новинар: Може ли камера ближе то да сними?

Др Шешељ: Па ево, већ је сликано, али не толико близу да би могло да се распозна понешто са тога.

Новинар: Да ли ћете та документа понудити, на пример, тужилаштву?

Др Шешељ: Не, само Народној скупштини. Када видим какви су криминалци и незналице у тужилаштву како могу нешто да им поверим? Како нешто могу да поверим вршиоцу дужности републичког јавног тужиоца који каже за медије да је поступак испоруке Слободана Милошевића био изнужен да се мањим злом спречавало велико зло? Како могу таквом човеку било шта да верујем? Како можемо да верујемо Врховном суду Србије, када је један шпијун НАТО-а председник тог суда, Лепосава Карамарковић, замало не рекох Милићевић? Или, како то да поверим некоме из Окружног суда када је председник Окружног суда Вида Поповић Шкеро, страни шпијун, покварењак, ћубре у правом смислу речи.

Најгори људи у овој земљи обављају правосудне функције. Нема код нас ни суда ни закона, Уставног суда поготово немамо. А управник затвора у Митровици, љубавница министра правде Владана Батића. Знате, до сад су увек за управнике затвора долазили људи на основу неких способности, некада су били више, некада мање способни, некада су били више поштени, некада мање поштени, али ово је први пут преко кревета да се постане управник затвора.

Новинар: Када сте рекли Народној скупштини, да ли притом мислите на неки од скупштинских одбора?

Др Шешељ: Ма какви одбори. Ви знате да ми у скупштинским одборима немамо шта да тражимо, нас су и спречили да партиципирамо у раду тих одбора, али постоји у Скупштини наша иницијатива, још од маја, да се смени Душан Михајловић. То почетком октобра мора да буде на дневном реду, најкасније почетком октобра. Ништа нема што је временски пре тога поднешено.

Наша иницијатива је први акт који мора да се нађе на скупштинском дневном реду у складу са одредбама Пословника. И ми ћemo тада изнети много, много више података, информација и доказа о криминалним радњама Душана Михајловића. Наравно, и о криминалним радњама Гаше Кнежевића, министра просвете, и за њега смо поднели захтев за смену.

Новинар: А Батића?

Др Шешељ: Батића смо једном имали на тапету. Шта бисте ви да ми сваки месец за Батића подноси мо, нека сада мало Коштуница подноси. Прошли пут га је Коштуница спасао.

СКАНДАЛОЗНО

Конференција за новинаре

Главни организатори кривичних дела, за чије откривање је МУП расписао награду, налазе се у самом полицијском врху

НАЧЕЛНИК ДБ И ЊЕГОВ ЗАМЕНИК ОРГАНИЗОВАЛИ УБИСТВО МОМИРА ГАВРИЛОВИЋА

— Гавриловић убијен јер је много знао о Ђинђићу, Михајловићу и криминалцима из садашњег врха ДБ, Зорану Мијатовићу и Горану Петровићу. Зоран Давидовић-Ђанда и Данко Јевтовић-Јорга убили су Славка Ђурувију. Полицијски капетан Драган Карлеуша упознат са свим појединостима али ћути због умешаности свог покојног зета Ђанде. Станко Суботић-Цане организатор је убиства Радована Стојчића-Баце

На конференцији Српске радикалне странке која је одржана у среду 29. августа 2001. године присутним новинараима се обратио др Војислав Шешељ.

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, велики је преседан у нашој земљи да полиција прибегава једном старом правничком институту јавног обећања награде, као средству за откривање починилаца кривичних дела, саопштава јавности да је од донатора прибавила та средства, али је најинтересантније да су награде расписане за она кривична дела за која полицијски врх унапред зна ко су починиоци злочина, ко су организатори и, пре свега, главни организатори се налазе у самом полицијском врху.

Ђанда и Јорга убили Ђурувију

Ја сам данас поднео Министарству унутрашњих послова три дописа поводом расписане награде. Обавестио сам их у првом допису да су Зоран Давидовић-Ђанда и Данко Јевтовић-Јорга убили Славка Ђурувију. Истина Зоран Давидовић-Ђанда је тренутно мртав, али Бранко Јевтовић-Јорга је до 13

Један од организатора Гавриног убиства: Горан Петровић, начелник РДБ

часова био још жив, докле ће не зна се. Док другови у врху УДБ-е одлуче. Зоран Давидовић-Ђанда је био зет полицијског капетана Драгана Карлеуше, који је такође умешан у разне криминалне афере, па ћу вам о капетану Карлеуши посебно говорити, има и за њега материјала.

Зоран Давидовић-Ђанда своме тасту Драгану Карлеуши, полицијском капетану, причао је да је са Бранком Јевтовићем-Јоргом убио Славка Ђурувију и у најмању руку капетан Карлеуша све појединости зна. Зоран Давидовић-Ђанда је од свог таста Драгана Карлеуше захтевао да ћути, да никоме ништа не говори поводом Ђурувијиног убиства.

Цане организатор Бациног убиства

Обавестио сам министра унутрашњих послова да је Станко Суботић-Цане, организатор убиства полицијског генерала Радована Стојчића-Баце. Да су сви подаци, докази о убиству Радована Стојчића-Баце били обезбеђени-сакривени у МУП-у Србије за време претходне власти. Да је због овог убиства била расписана потерница за Станком Суботићем-Цанетом, да је Станко Суботић-Цане због расписане потернице побегао у Хрватску, где је купио хрватско држављанство, буквально купио, и да је доласком ДОС-а на власт укинута потерница против Станка Суботића-Цанета и омогућен му је несеметан боравак у Србији.

Врх СДБ организовао убиство Гавриловића

Обавестио сам министра унутрашњих послова, који глуми да ништа не зна, а ово зна детаљно и бо-

Конференција за новинаре

ље од мене, да су полицијски генерал Горан Петровић, начелник Ресора државне безбедности, и Зоран Мијатовић, заменик начелника Ресора државне безбедности, организатори убиства Момира Гавриловића-Гавре. Да је Момир Гавриловић-Гавра на дан убиства праћен од овлашћених лица Ресора државне безбедности по налогу Зорана Мијатовића. Да су Горан Петровић и Зоран Мијатовић на званичним конференцијама за новинаре са мржњом износили детаље о неморалности, наводној неморалности Момира Гавриловића и на тај начин оправдавали његово убиство. Да, као професионалци, усмеравају предкривичне радње на небитне ствари, а са циљем да се расветљавање релевантних чињеница и околности потисне у страну и кривично гоњење не постигне сврху. И на сва три дописа сам испоставио и захтев да ми се, у складу са расписаном наградом, исплати три пута по триста хиљада немачких марака у динарској противвредности као моја донација на жиро рачун Српске радикалне странке, укључујући и број тог жиро рачуна код Народне банке Југославије-ЗОП Земун. Ви сте добили копије тога што сам данас проследио Републичком министарству унутрашњих послова, то је тамо примљено у самом Министарству, овде је и доказ пријема и очекујем већ сутра да се деветсто хиљада марака нађе на рачуну Српске радикалне странке. Знате, код јавног обећања награде одговорна је и држава и онај ко је потписао јавно обећање награде. Ја ћу ту награду наплатити или од државе или лично од Душана Михајловића, али вам гарантујем да ћу је наплатити.

Гавриловић никад није имао приватни затвор

Изнећу вам још неколико информација до којих сам дошао интензивно се бавећи анализом рада Службе државне безбедности и прикупљајући податке, чињенице, распитујући се, скоро истражујући све то. Ово што су износили за Момира Гавриловића да се обогатио прљавим пословима ја не могу у то да детаљно улазим, али има једна ствар коју сви знају. Момир Гавриловић се пре неколико година

ГАВРА – ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ СУВИШЕ ЗНАО

Момир Гавриловић је врло значајно име Службе државне безбедности и у време Јовице Станишића он је био негде четврти или пети човек у хијерархији, врло значајно име, човек који је много знао и највише знао о Зорану Ђинђићу, Душану Михајловићу и осталим членцима досманлијске власти. Зато је био опасан, много је знао о овим криминалцима из садашњег врха Службе државне безбедности – о Зорану Мијатовићу и о Горану Петровићу, а Горан Петровић га је осећао и као непосредну конкуренцију кад је сазнао, то су сазнали прислушкујући кабинет Војислава Коштунића, да Коштунић спрема ново политичко цењкање са Ђинђићем, да ће по сваку цену инсистирати да из ДСС-а буде министар унутрашњих послова, а ако не већ министар да то буде бар шеф Ресора државне безбедности. То су мотиви, мотиви су до краја јасни.

ДОС укину потерицу за Станком Суботићем

прилично богато оженио, добио велики мираз и вејроватно од тог мираза купио или већ добио бутике о којима је реч у штампи. То је чињеница, да ли има нешто друго што би њега у неморалном светлу приказивало то још нисам успео да истаражим и није ме то толико интересовало колико су ме интересовале друге неке ствари.

Момир Гавриловић никада није имао приватни затвор. И онај лажов бубњар Карлеуша није у стању ни да покаже тај затвор. Можда су они мислили на подрум виле Службе државне безбедности на Дедињу, у коју се затварају страни шпијуни, било је ту неколико и хрватских шпијуна и других неких шпијуна. Кад се открију у својој шпијунској делатности тамо се затворе, тамо се врши њихова преткривична обрада и тако даље. Некада се је и не изводе на суд, јер се деси, кад ухвате наши шпијуна да он пропева, све исприча, па онда почне да ради за нашу тајну полицију. Тако нешто, што можда личи у извесном смислу на затвор, постоји на Дедињу у подруму виле Службе државне безбедности, али приватни Гавриловићев затвор то нико није у стању да покаже.

Поверљиве информације СДБ Мијатовић пласирао преко Недељног телеграфа и дебело наплаћивао

Горан Петровић је, како сам вам то већ рекао, на прошлој конференцији за штампу, сад ћу вам дати неке нове податке, био шеф одељења контраобавештајне групе у београдском Центру државне безбедности, а његов непосредни претпостављени је био Зоран Мијатовић. Тако је то било до смене Јовице Станишића. После смене Зорана Мијатовића, а Ми-

Конференција за новинаре

јатовић је смењен као тада Станишићев човек, службеници државне безбедности су методом ТКТ, то је једна метода контроле телефона у стану Горана Петровића, установили да Мијатовић и Петровић и даље контактирају поводом послова који се обављају у Служби државне безбедности и да Петровић Мијатовић, као свом бившем шефу, доставља поверљиве информације које је онда Мијатовић пласирао преко Недељног телеграфа, наглашавајући тамо да до тога долази преко извора блиских Служби државне безбедности и богато то наплаћујући. Због тога је против Горана Петровића, 1999. године, покренут дисциплински поступак, и он је добио отказ од дисциплинске комисије Службе државне безбедности, зато што је поверљиве информације давао Зорану Мијатовићу да их он пласира преко Недељног телеграфа. Тада Петровић није био близак са опозицијом.

СВИЛАНОВИЋ БИО ДОУШНИК СДБ

Горан Петровић је као један од функционера Службе државне безбедности па вези држао свог пашенога Горана Свилановића, а Горан Свилановић је био доушник, регистровани доушник Службе државне безбедности и око седамдесет писаних извештаја има које је он подносио, цинкарећи друге људе из опозиције и из своје странке и других опозиционих партија у оквиру садашњег ДОС-а. Типични полицијски доушник. Тек када је најурен из Службе државне безбедности, он почине заједно са Мијатовићем, Мијатовић је ту водио главну реч, да опозицији продаје обавештајне податке које су раније прикупљали док су били функционери Службе државне безбедности. Разним опозиционим лидерима су продавали такве податке, службене тајне и тако даље.

Гавриловић по налогу тадашњег државног врха склонио Ђинђића на сигурно, у Црну Гору

Интересантно је питање, како је Момир Гавриловић допратио Зорана Ђинђића у Црну Гору? Зоран Ђинђић се на почетку рата налазио у Београду и у Београду се осећао крајње несигурно, неке стране владе, које нису биле директно у рату против наше земље, сугерисале су тадашњем државном врху да не би смело ништа да се деси Зорану Ђинђићу, поготово кад је дошло до неких демонстрација испред седишта Демократске странке. Ви се сећате да је Српска радикална странка енергично, наступила против напада каменовања било које политичке партије. У врху режима у Београду дошло је и до процене да би добро било да се Ђинђић склони на неко сигурно место да га не дај боже не убију, јер онда нико врх власти не би могао оправити од тог убиства. Тако да је овде Гавриловић одиграо двоструку улогу, када је добио задатак да, као високи функционер УДБ-е, прати Ђинђића. Ђинђић га је и раније познавао, јер Ђинђић се дружио са уdbашима, највиши функционери УДБ-е су му и на славу долазили, на славама су се виђали и тако даље. Он је, са једне

стране, рекао Ђинђићу пожури водим те у Црну Гору да те склоним, овде би неки хтели да те убију, а с друге стране, добио задатак да се режиму олакша позиција. Тако је Ђинђић допраћен у Црну Гору и тамо није био смештен код приватника него је био под заштитом Ђукановићевог режима. Био је неко време и у службеном стану Службе државне безбедности Црне Горе, па се дружио са оним Вујовићем, криминалцем који је после убијен, ако се сећате и Ђукановић и Ђинђић су том криминалцу ишли на сахрану, па чак учествовали у верском обреду ове црногорске секте Дедајићeve, како се то зове, наводне Црногорске православне цркве. Ту је, дакле, био интерес оне власти и Милошевића, јер Ђинђић није представљао никакву опасност у Србији, он је био омрзнут у том тренутку у народу, највише омрзнута личност, нико није имао интерес да се њега на тај начин, ликвидацијом, отараси, а са друге стране је било веома важно за режим, поготово у ратним условима, да му се случајно нешто не деси, па да страда овде, па да се то припише режиму.

Генерал Бошко Буха радио за хрватску обавештајну службу?

Што се тиче још неких полицијских функционера да ћу вам свеже информације за генерала Бошка Буха. Бошко Буха је био полицијац у Хрватској. Живео је у Вировитици и морао је да напусти Вировитицу, али одбио је да се приклучи полицији Републике Српске Крајне, иако му је то у више наврата нуђено. Он је одмаглио директно за Београд.

У Београду је поднео захтев да ради у Јавној безбедности и ту је примљен као искусан полицијац, јер се ту полази од логике ако је тамо интензивно служио своје хрватске газде, можда ће још боље да служи српске, ако је већ Србин у питању. Али на са

**MINISTAR UNUTRAŠNJIH POSLOVA
Dušan Mihajlović
daje nagradu
300.000 DEM
(u dinarskoj protivvrednosti)
svakom lici koje pruži dokaze o
izvršiocima ili naručiocima sledećih krivičnih dela:**

**MINISTAR GARANTUJE TAJNOST PODSTAVAKA
Zaštiti lica koja se mogu javiti na telefon
011-3614-812
i njezin omogućen kontakt sa ministrom
MINISTAR
Boško Buh
Ljubomir Kraljević**

Криминалци расписују награду за разјашњавање убистава која су сами организовали

Конференција за новинаре

мом почетку његовог рада у Служби јавне безбедности Србије, Служба државне безбедности је посумњала да он ради за хрватску обавештајну службу и он је привођен на информативни разговор у Службу државне безбедности Србије и то је веома поуздана информација, чак три дана је обраћиван, додуше нису пронађени никакви подаци који би њега лично компромитовали, али се ипак дошло до сазнавања да неки његови рођаци у Хрватској раде за хрватску обавештајну службу, али он је прошао та испитивања у Служби државне безбедности и није доказана никаква његова сарадња са хрватском обавештајном службом.

Иначе, у време октобарског пуча он је имао задатак да блокира Ибарску магистралу, да спречи долазак Чачана и осталих демонстраната из тих делова Србије. Међутим, он је по нечијем налогу минирао тај задатак, тако да озбиљних препрека на Ибарској магистрали није ни било и тиме се препоручио досовској власти као поуздан кадар.

За генерала Бошку Буху имамо још неких података. Прво, он је био 1992. године командир станице милиције у Сопоту. Сопот је једна мала београдска општина и тамо су грађани тражили његову оставку огорчени понашањем командира станице милиције Бошка Бухе, чак су барикаде правили, ако се сећате, то можете да нађете у неким вашим редакцијским документацијама, ко то има уредније вођено. Генерал Властимир Ђорђевић је из Београда послао специјалце да разбијају те барикаде које је поставио народ огорчен радом Бошка Бухе као командира станице полиције. Највише је Бошко Буха омрзнут, јер је на противзаконит начин штитио тадашњег председника општине Сопот, који је био члан Социјалистичке партије, асфалтирао пут чак до његове викендице на Трешњи општинским парком, уместо да решава неке комуналне проблеме општине Сопот који су огромни. Уместо да паре ула-

же у општинске комуналије, он лепо до своје викендице на Трешњи цели пут асфалтирао. Тада је Бошко Буха откупио и стан у општини Сопот иако још није био држављанин Савезне Републике Југославије. Председник општине за заслуге које је за њега лично имао Бошко Буха, Бошку Бухи је поклонио и плац на најбољем месту у Сопоту. Обојица су заједно учествовала у разним шверцерским пословима у шверцу нафтe, продаји телефона и тако даље. То је оно што смо сазнали, до сада, о генералу Бошку Бухи, шефу Јавне безбедности Београда. Наравно, ми настављамо свој посао, јер нема ко други. Нажалост, Србија је без полиције, Србија је без Државне безбедности, неко мора све то да истражи, иако би ми волели да радимо неке друге ствари, изгледа да ћемо морати да се овим питањима и даље бавимо.

Михајловићев брат учествовао у отмици Милорада Мишковића

Што се тиче министра унутрашњих послова Душана Михајловића, његов брат је лично учествовао у отмици Милорада Мишковића, а и у његовом ослођању, пошто су Мишковићева породица и Мишковићева фирма исплатили огроман износ новца на име откупа. Неки кажу пет милиона марака, неки кажу да је било чак осам милиона марака, пошто су апетити отмичара близских режиму порасли. Тај исти Душан Михајловић, познати криминалац, организовао је аферу око наводних лешева и злоупотребио једног криминалца, који се сада зове као Драган Витомировић из Зајечара, власник је Крими ревије, а заправо право име му је Оскар Клипе. Одмах вам се намеће питање што би човек који се зове Оскар Клипе мењао у општини име и презиме па се сада звао Драган Витомировић. Нешто је хтео да прикрије, неки траг да забашури. Избачен је из Службе државне безбедности својевремено због крађе неког злата на Косову и Метохији, сада је члан Нове демократије као и огроман број криминалаца у Србији. Он је то, дакле, покренуо.

МИХАЈЛОВИЋ ОПЕЉЕШИО ЈУГОПЕТРОЛ

Душан Михајловић, познати криминалац, док је његова странка била у влади Србије само од Југопетrolа је огромне паре пребацио на своју фирму Лутра вагум и Лутра аграр. Без икаквих уговора, без икаквих послова, без икаквог покрића, па је то било 1995. године сто тридесет једна хиљада и осамсто деведесет седам динара без фактуре, без покрића, без ичега, 1996. године десет милион и сто седамдесет хиљада, 1997. године десет милиона и двеста двадесет две хиљаде, 1998. године деветсто педесет две хиљаде, чак и 1999. године, то је година рата, сто тридесет једна хиљада, а за Лутру аграр 2001. године милион сто тридесет четири хиљаде. Шифра фирме Лутра вагум је 651680, за вас који ћете и компјутером да претражујете ове податке, а шифра фирме Лутра аграр је 686654.

КО ЈЕ УБИО СЕКРЕТАРИЦУ БИВШЕГ ШЕФА СДБ?

Горану Петровићу данас кључно питање постављамо. Ко је убио, почетком априла ове године, секретарницу бившег шефа Службе државне безбедности Београда, Радомира. Она је убијена безбол палицама, глава јој је потпуно размрскана. Много је знала, јер је радила на најосетљивијем месту у Центру ресора државне безбедности Београда и пајвиш је знала управо о Зорану Мијатовићу и Горану Петровићу. Прогутао је мрак, съи ћуте о томе, нико то не поиавља, зашто нема потернице за њеним убицом? Није то мала ствар кад се убије једна жена, која је годинама савесно обављала свој посао, али силом прилика је дошла у посед многих информација. Тако је садистички убијена да јој је цела глава размрскана, вада су Горан Петровић и Зоран Мијатовић сматрали да није довољно убити ту јадницу него јој треба размрскати мозак, јер постоји можда нека технологија да се из мртвог мозга покупе информације. То говори о каквим је психопатама и болесницима је реч.

Дошли смо у посед информације да је једина тајна, за коју је осуђен Радомир Марковић, заправо било одавање чињенице да је Горан Свилановић био тајни доушник Службе државне безбедности, ником другом него Војиславу Коштуници. То је то откривање државне тајне због које је цело суђење тајно, а казна блага, јер није велика друштвена опасност наступила пошто је тајна ипак одата неовлашћеном лицу, али то неовлашћено лице је председник Савезне државе па се рачуна да та тајна иако одата на тај начин, неће нанети штету држави.

Карлеуша има уходан канал да износи нумизматичке вредности из земље

Нешто података вам морам оставити за следећу конференцију за штампу, пошто претпостављам да сте се и сада пребукирали, али једну послатицу сам морао да оставим за крај, пошто ће вас можда то веома интересовати. Реч је о оном бубњару, полијском капетану Карлеуши. Карлеуша је био начелник Службе у полицији за борбу против изношења археолошких и нумизматичких предмета - 1994. и 1995. године, полиција је имала посебно одељење, то није сектор то није служба него једно посебно одељење које се специјализовало за борбу против оних који износе археолошко благо из наше земље и препродају га у иностранству. И он је водио истрагу, био је на челу истражног тима, око одузимања тридесет хиљада комада римских новчића, тада процењене вредности осам милиона долара. Заједно је радио са екипом садашњег руководства Министарства унутрашњих послова у Врању. У спрези са тадашњим неким општинским функционерима, људима из тужилаштва и судијама, вршио је притисак на Општински суд у Владичином Хану, у чијој је

надлежности био поменут случај, јер су ти новчићи нађени на подручју општине Владичин Хан и стављени у трезор суда у Владичином Хану, да се то сребро, злато и већа количина девиза и неколико аутомобила, пет аутомобила који су заплењени од криминалаца који су покушали те новчиће да изнесу, пребаце у Општински суд у Врању и најдрагоценји предмети су ускоро нестали, па је та вредност од осам милиона долара пала на неки занемарљиви износ, у сваком случају испод милион долара, седам осмина вредности је украдено. Тужилаштво је одустало од гоњења, јер је све то украдено завршило у цеповима приватних људи међу којима је главну улогу играо сам Карлеуша. Он је, иначе, и међу нашим нумизматичарима, и ту смо се распитивали, познат као човек који има уходан канал да износи нумизматичке вредности из наше земље у Швајцарску. Ви знате, ниједна већа нумизматичка вредност не може да се изнесе из наше земље без дозволе одређених органа, може се поседовати или се не сме изнети, као ни вредна слика, на пример. Све што је регистровано ви можете да поседујете, али да држите у вашем стану, и не можете да изнесете у иностранство, не можете отуђити на тај начин. Карлеуша има уходан канал преко којег он то може да уради, поготово сада када је у досманлијској власти напредовао у полијској служби.

Помаже татину каријеру

Ми настављамо ово да радимо служећи своме народу и својој држави, сматрајући да ћемо народу и држави највише допринети раскривањем у јавности ових криминалаца. Ти криминалци попут Горана Петровића и Зорана Мијатовића нас не могу уплашити, ја лично не верујем, и ово им је сада јавни изазов, да ће се усудити ни да поднесу кривичну пријаву или Зоран Мијатовић приватну тужбу, таман посла. Ја се нећу позивати на посланички имунитет ни у Савезној ни у Републичкој скупштини, једва чекам да те криминалце и на суду раскринкам. Ово им је отворен изазов, марамица у лице, а пошто је њихово лице толико прљаво они на достојан начин не могу ни да реагују. Али, ту прљавштину из полиције морамо одстранити, наравно остаје да одстранимо и досманлијску власт, јер и претходна власт је била много лоша, али оваква каква је сад није забележена у српској историји.

Конференција за новинаре

Новинар: Без обзира на то што поседујете те податке и тако даље, да ли ћете ви поднети кривичне пријаве против господе коју сте навели као криминалце, ако они не поднесу против вас и да ли имате неких сазнања о случају Стамболић и о другим случајевима?

Др Шешељ: Ми смо већ подносили неке кривичне пријаве и наше кривичне пријаве Окружно тужилаштво одбија. Ми смо поднели кривичну пријаву против Гаше Кнежевића, министра просвете, пошто је то тужилаштво одбило, ја сам преузео приватно кривично гоњење, али на моју тужбу надлежни суд још није реаговао. Нажалост ми немамо правосудни систем, ми немамо јавно тужилаштво и ми ћемо све наше информације искористити за допуну иницијативе за смјену Душана Михајловића, као министра унутрашњих послова и потпредседника владе Србије у Народој скупштини. Ми смо већ поднели обимну иницијативу, могли сте да је чitate и на страницама Велике Србије, ако неко од вас то није видео може то после конференције да добије, то је један од бројева из јуна или јула месеца, а ми ћемо за скупштинску расправу, то мора да се нађе почетком октобра на дневном реду скупштине припремити и употребити све информације које смо у међувремену успели да прибавимо о активностима Душана Михајловића. Дакле, то је једино место где још има неког јавног ефекта да се износе чињенице, да се износе докази. Толико су нам судство и јавно тужилаштво и полиција корумпирани у својим врховима да је бесмислено да се тиме замајавамо, али ја ћу до kraja инсистирати да ми се исплати ових деветсто хиљада марака, јер као што видите поштено сам их заслужио.

Отмицу Стамболића организовао неко ко је хтео да нашкоди Милошевићу

Новинар: Имате ли сазнања о случају Стамболић?

Др Шешељ: Немамо баш неких конкретних сазнања, нажалост, али се надамо да ћемо доћи и до тих података. Чим нешто сазнамо ми ћемо вас обавестити, то вам гарантујемо, ниједну информацију нећемо чувати у тајности. Чим нешто сазнамо што је веродостојно, дакле, ми нећемо да се залећемо на измишљотине, нећемо да се залећемо на непоуздане информације, само у оно у што смо сигурни да је тачно, да одговара чињеницама, ми ћемо вам саопштити. Али вам опет указујем на тај један детаљ да је Стамболић, колико ме сећање служи, отет

25. августа. То је мање од месец дана уочи избора, кад је већ чврсто у ДОС-у било одлучено да председнички кандидат буде Војислав Коштуница, ни на једној листи ни за посланике није се налазило име Ивана Стамболића. Кome је он у власти онда био важан? Знате, то је период кад је већ у велико био наш сукоб са Милошевићем на делу, ја сам са тим Милошевићем некад и сарађивао, а некад био у жестоком сукобу и најчешће сам био његов политички робијаш. Већег политичког робијаша Милошевић није имао у време своје власти, али све о њему могу да мислим, све могу да кажем, али не могу да кажем да је био глуп човек. Он није био глуп човек и зато је моја претходна сумња да је Стам-

КРИМИНАЛЦИ ПОДНОСЕ КРИВИЧНЕ ПРИЈАВЕ

Др Војислав Шешељ предпочио је јавности ко су криминалци који седе у врху државне власти и на највишим функцијама у РС-у, и то је очигледно изазвало панику међу њима па су кривичне пријаве против председника Српске радикалне странке почеле да пристињу.

До сада су РДБ и Станко Суботић поднели кривичне пријаве, а заменик начелника РДБ-а Зоран Мијатовић најавио је приватну тужбу.

Др Шешељ на све то има једноставан коментар: „Суђење ће само убрзати њихов одлазак у затвор”.

Болићеву отмицу организовао неко ко је у завршници предизборне кампање хтео тешко да нашкоди Милошевићу. Док не располажемо неким по-добрим информацијама ми нисмо у стању да даље улазимо у то питање, ми се не бавимо шпекулацијама, ми вам износимо само чињенице које су поуздане и тачне.

Новинар: Новинаре су позивали да кажу извор информација, да ли су вас позивали да кажете?

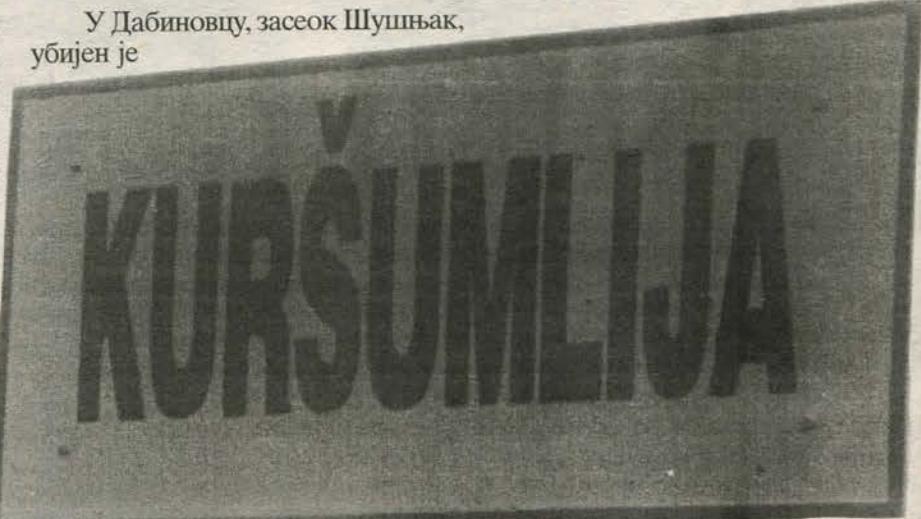
Др Шешељ: Мене могу да позивају до мили воље, сад ћу ја њих сваки дан да позивам и да тражим деветсто хиљада марака, ваљда на то имам право. Да ли се слажете? И добро ће нам то доћи, осиротела нам је странка. Знате, нема спонзорства, сви се боје ко од живе ватре да нас спонзоришу, а привреда је у веома тешкој ситуацији. Они који су добро пословали кад смо били на власти сад су пред стечајем, затварају фирме и тако даље.

ЋИНЂИЋ, ЧОВИЋ И МИХАЈЛОВИЋ

Упротекле две године догодила су се 63 инцидента у општини Куршумлија у којима је погинуло четрнаесторо људи. Ова општина се простира 106 км дуж административне границе Србије са Косовом и обухвата 19 пограничних села која се налазе у тзв. копненој зони безбедности. Због честих напада Шиптара с косовске стране српско становништво напустило је четири села у општини Куршумлија: Вукојевац, Тачевац, Пардусе и Растелицу, а КФОР је заузeo део села Трпезе.

Последњи инцидент у том региону догодио се 7. августа ове године када су након двомесечног затишја,

У Дабиновцу, засеок Шушњак, убијен је

у јесен прошле године Миливоје Миловановић чобанин, а сва стока украдена.

Мештанима овог села, Миливоја Вељовића терористи су везали и покрали му сву стоку.

код села Ливадице, шиптарски терористи отворили ватру из аутоматског оружја на колону од четири аутомобила која је кренула на Косово.

Крајем прошлог месеца група наоружаних Шиптара ушла је у куршумлијско село Тачевац које се налази у тампон зони. Они су из аутоматског оружја отворили ватру на малолетну браћу Драшковић док су радили у пољу. Браћа Драшковић су данас једини становници села Тачевац, јер су остали мештани село напустили када су терористи убили Милорада Сарића и спалили неколико кућа.

У мају ове године у селу Трпезе убијен је Душан Мићуновић и украдена му је стока.

У истом селу убијена је и старија жена.

На путу Куршумлијска бања - Преполац унутар територије Србије погинуло је шест полицајаца. Они су кренули у помоћ својим колегама да одбију напад терориста и успели су да зауставе Шиптаре али су у повратку налетели на мину.

У селу Васиљевац гранатира-на је кућа Илића почетком ове године. Срећом, нема повређених.

Прошле године су у селу Матарова пущали на кућу Кујовића и убили једног члана породице. У истом селу прошле године двојица мештана Вујовић и Милићевић налетели су на мину, али је само тракторска приколица одлетеала у ваздух, а они су преживели.

Крајем марта ове године Шиптари су извршили оружани упад и у селу Штава напали браћу Симић.

Село Мачја Стена терористи су више пута нападали, а на мети је посебно била кућа Мијовића који је био приморан да се одсели.

У целом пограничном појасу терористи свакодневно уништавају шуме.

Мердаре – центар преко кога се обавља велики бизнис и где се срећу људи необичних судбина

Новинарска екипа Велике Србије обилазак ове општине започела је од граничног пункта у Мердеру. Прво што пада у очи је колона камиона дуга два киломе-

АДМИНИСТРАТИВНУ ГРАНИЦУ ОД УПАДА ТЕРОРИСТА:

БОГАТЕ СЕ НА БИЗНИСУ СА ШИПТАРИМА

Уносан бизнис ДОС-оваца и Шиптара

тра која чека да прође царинску наплату (наплата се креће 15% од вредности робе).

Камиони су натоварени углавном грађевинским материјалом и прехранбеним производима. У овај уносан бизнис трговине са Шиптарима умешано је више припадника нове демократске власти који су већ навикли да продају српске главе, па им пословна сарадња са терористима не представља никакав проблем. Међу њима су најактивнији Зоран Ђинђић, Небојша Човић и Душан Михајловић. Они имају људе који својим камионима пролазе без проблема када је у питању наша контрола. Сарадњу са КФОР-ом регулишу подмићивањем.

Има више начина на које роба прелази административну границу. Аутопревозници из Србије и шиптарски аутопревозници договоре се о састанку у Мердару. Ако Албанац поседује камион сличног квалитета као и Србин аутопревозник, обавља се размена - пун камион који је дошао из Србије предаје се Шиптару а он

даје празан камион који је довео. Други начин је да Шиптари уколико немају камион полажу кауцију у вредности робе. Пун камион из Србије се предаје Шиптару који превезе робу и враћа празан камион. Камион поново иде по робу и тако у циклусима. Код аутопревозника из Србије стоји кауција и ако се до-

пункту у Мердеру у црвеном голфу крагујевачке регистрације. Смештен је у мотелу Рударе. На овај начин се обавља промет робе када су у питању Срби и Шиптари. Овим послом се баве и муслимани из Новог Пазара који поседују изузетан возни парк и имају слободну проходност и по Србији и на Косову.

Мердаре: КФОР-ов гранични прелаз

годи да Шиптар не врати камион он има обештећење. Када се посао заврши, камион и роба се врате. Један од Срба који од јуна сарађује при размени камиона и обезбеђује папире увек је на

ДОСОВЦИ ПУНЕ ЦЕПОВЕ ТРГУЈУЋИ СА ТЕРОРИСТИМА

Новинарска екипа Велике Србије је обилазак ове општине започела од граничног пункта у Мердару. Прво што пада у очи је колона камиона дуга два километра која чека да прође царинску наплату.

Камиони су натоварени углавном грађевинским материјалом и прехранбеним производима. У овај уносан бизнис трговине са Шиптарима умешано је више припадника нове демократске власти који су већ навикли да продају српске главе па им пословна сарадња са терористима не представља никакав проблем. Међу њима су најактивнији Зоран Ђинђић, Небојша Човић и Душан Михајловић. Они имају људе који својим камионима пролазе без проблема када је у питању наша контрола. Сарадњу са КФОР-ом регулишу подмићивањем.

Живи се сиротињски, оскудно

Тог поподнедеља у Мердеру је било тико и спокојно. Успорен сеоски ритам нас је натерао да брзо заборавимо на београдску буку и помислимо да смо на другом крају света. Мирноћа нас је заварала. Све је изгледало беззлено, као да се ништа није променило и као да се само километар преко не налази узварео котао. Тај лажни утисак и осећај сигурности нас је пратио сво време проласка кроз тампон зону уз саму административну границу, из једноставног разлога јер се ништа није догодило и изгледало је као да се никада ништа не догађа. Прелепа природа, брдовит крај, човек би помислио идеално место за одмор.

На лицу места

Једина продавница прехране робе у Мердару

Обишли смо и једину продајницу прехране робе у Мердару и разговарали са њеним власником Љубом Бућковићем који је из Куршумлије. Каже нам да се живи сиротињски, тешко, оскудно, а да он некако опстаје захваљујући фреквентности на punkту. Љубо има четири кћерке, најстарија има 22, а најмлађа 12 година. Оне о Куршумлији мисле све најгоре. То је једна од најсиромашнијих општина, а Куршумлија је град без перспективе. Кћерке ће можда да се одселе, али Љубо и жена никада неће.

„Рођен сам овде, овде ми живе отац, мајка и брат. Нема шансе да се иселим одавде. Мештани чувају границу, никада ниједан Шиптар није живео овде”, категоричан је Љубо. У његовој продајници неколико мештана лагано испија пиво, претреса локалне приче и шали се. Један од њих је и Радован Секуловић који се жали јер већ три дана јури некакве тужбе. Сазнајемо да се гранични пункт, и КФОР-а и наше полиције налази на његовом имању које обухвата тридесет хектара.

„Од КФОР-а сам добио допис да никакву надокнаду нису дужни да плате јер су они окупатори и за своје потребе могу да користе шта им падне на памет. Препоручили су ми да се обратим нашим властима”. Радованов отац Милјан који има 83 године каже да је најважни-

је што је цела породица остала јива а њихова кућа је прва бомбардована у Мердеру.

Шиптари убили Душана Мићуновића из села Трпезе

Од Мердера смо кренули за село Трпезе, путем уз саму административну границу са Косовом. Овуда сигурно нико није прошао веома дugo јер

КФОР НЕ ОБЕЗБЕЂУЈЕ ПРАТЊУ СРБИМА

На граничном прелазу у Мердару разговарали смо са породицом из Штрпца. Ово село у коме живи око дванаест хиљада Срба налази се у потпуном шиптарском окружењу.

„Тешко се живи. Окружење је страшно”, прича отац који је са женом и две кћерке кренуо по намирнице у Србију. Интересовало нас је да ли редовно добијају КФОР-ову пратњу.

„Да сте видели данашњи конвој, видели бисте како изгледа та пратња. Прва кола су отишли скроз напред, а зачеље је остало, заправо нико не прати никог, само онај одозго прати”.

Увек иду конвојем и ретко долазе у Србију. Кћерке истичу да је живот младих посебно тежак. Немају поверјања ни у једног политичара нове власти а посебно не у Човића. Када смо их питали да ли размишљају да напусте Штрпце рекли су да ће сигурно остати и да ће то урадити већина Срба из села.

Смо наилазили и на растиње које је високо по два метра, а сам пут, ако уопште тако може да се назове, толико је лош, изрован, пун цомби, да смо једанаест километара са повременим заглављивањем чипа прелазили око два сата.

На уласку у село Трпезе, имали смо прилику да установимо да наша полиција будно и спремно чува границу. Одмах на прилазу селу узели су нас на нишан, а када смо се приближили зауставили су нас и тражили лична документа. Касни-

је смо сазнали да су мислили да долазе Шиптари јер је то пут са косовске стране којим нико не пролази. „Видео сам на снајперу да је београдска регистрација па сам сачекао”, каже снајпериста који нас је нанишанио.

После су нас лепо примили и послужили кафом и водом.

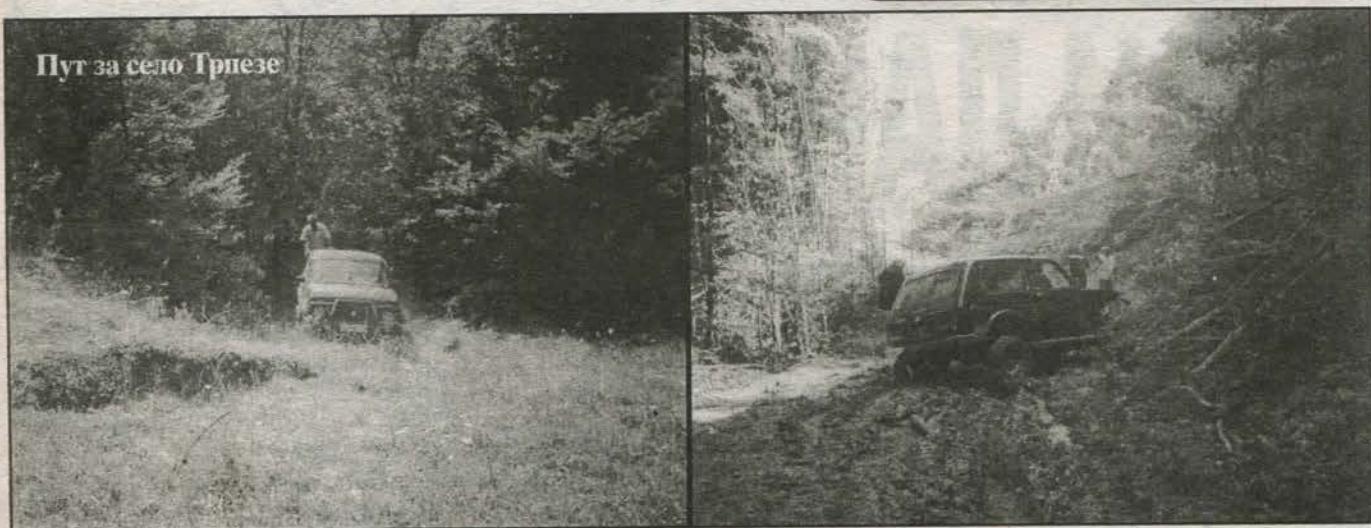
Ту одмах је пут који сече Трпезе и који су Шиптари одредили за границу, а КФОР наравно прихватио, па су српска имања остала са друге стране и Трпежани не могу да одлазе да раде на њиви.

Загорки Мићуновић из овог села Шиптари су убили мужа Душана З. априла ове године када је извео стоку на пашу. „Истерао стоку и није се вратио. Око пола пет сам отишla да га тражим, све сам обишла, нема ни стоке ни њега”, прича Загорка. Када је пала ноћ обавестили су полицију која га је тражила до поноћи или га није нашла. Чим је свануло Загорка је поново отишla у потрагу за мужем и нашла га мртвог. „Руке и ноге су му биле раширене, прострелна рања у грудима, крв на глави, сигурно су га вукли а он се бранио. Поред њега су лежале две паклице поинта а он је пушио век”, присећа се кроз плач Загорка. Сву стоку су им укrali, 50 овaca, краве, два вола..., а у овим крајевима без стоке нема живота. „Остала сам без ичега. За сахрану сам заклала оно што сам имала, три свиње, и сад немам ништа”, каже Загорка. Она има четири кћерке, али су давно отишли и она је остала сама.

КФОР и Шиптари по свом нахођењу повукли границу кроз Трпезе, а српска имања остала с друге стране

Пут за село Трпезе

КФОР заузео део села Трпезе

Братимиру Башовићу из Трпеза КФОР је узео имање јер је остало са друге стране црте коју су повукли Шиптари и окупатори. „Ја плаћам порез на ту земљу. Тамо имам дивне јабуке, шљиве, крушке... укупно осам хектара. Питао сам КФОР да ли смем да одлазим на имање а они кажу - Не смеш, убиће те из шуме”, прича Братимир. Он има и у самим Трпезама око тридесет хектара земље али каже - Остарио сам, не могу више да радим. Има две кћерке и сина који не живе у селу а супруга му је умрла пре две године. Сам је.

ДОС почeo да врши притисак за излазак на окупаторске изборе на Косову и Метохији

У Куршумлији је тренутно смештено седам хиљада расељених са Косова и Метохије. Шта је позадина свакодневних апела нове власти да се Срби из јужне српске покрајине региструју, а да их наводно неће терати да изађу на изборе које организује окупатор да би Албанцима предао у руке Косово и Метохију, показује и понашање локалне власти у Куршумлији. Пошто је нова демократска власт на челу са Човићем обећала Вашингтону да ће Срби изаћи на изборе, ДС и ДХСС су почеле да врше притисак на расељене. Ове две странке, ОЕБС и Удружење расељених лица Видовдан, 10. августа су у сали Скупштине општине организовали трибину чији је циљ био да убеди Србе да се региструју и изађу на изборе.

ДОС ДАЈЕ НАТО-У ВОЈНУ БАЗУ У КУРШУМЛИЈИ И ДЕО ШУМСКО-ИНДУСТРИЈСКОГ КОМБИНАТА КОПАОНИК

Почетком августа припадници КФОР-а су почели да се шетају по Куршумлији обилазећи војне и привредне објекте (Шумско-индустријски комбинат Копаоник) иако им ниједан споразум не допушта улазак на територију Србије изван тампон зоне. Како незванично сазнајemo нова демократска власт планира да НАТО-у да војну базу у Куршумлији и део комбината.

Учесници трибине су били председник ОО ДХСС за Куршу-

млију Миодраг Дробњак, повериеник за расељена лица иначе члан ДС Славољуб Милојковић, протојереј Братислав Милетић, представник ОЕБС-а Аустријанац Волфганг Шпорер, потпредседник Видовдана Градимир Нешчић. Шпорер је говорећи о структури будућег косовског парламента у једном тренутку рекао да ће велику већину у њему да чине Албанци што је изазвало буру негодовања код присутних Срба, излив гнева, претње и насртaje на учеснике трибине.

Срби са Косова и Метохије су напустили салу и сачекали испред да се разрачунају са организаторима овог скупа. На крају је полиција морала да се умеша и учесници трибине су отишли под њеном пратњом.

МИ И ДАНАС РАТУЈЕМО

Становништво Куршумлије изузетно тешко живи. Једна трећина општине се налази у тампон зони. Путеви су лоши, до куће се једва долази и у летњем периоду, готово је немогуће донети намирнице или пласирати сопствене производе – месо, млеко, воће, поврће..., каже Вукић Вукосављевић.

Пролазећи кроз део тампон зоне уз саму границу нисмо видeli ниједног војника.

Народу није речена истина. Војска је наводно ушла у тампон зону, видели сте и сами да је готово никде нема, али војска није имала право да крстари целом зоном већ само делом до једног километра уз административну границу. Сада се опет народу баца прашина у очи са потписивањем некаквог споразума који наводно омогућава војсци да слободно може да се креће читавом тампон зоном.

Како становништво успева да одбрани територију и поред честих упада шиптарских терориста?

То је велики проблем. Наша општина се са око 106 km ослања на косовске општине. Веома је тешко чувати тај терен који је према Косову планског типа. Ево, ми и дан данас ратујемо, за нас рат није завршен потписивањем Кумановског споразума. Шиптари нападају на све начине, а ми се бранимо колико можемо и колико умемо.

Ипак ниједан Шиптар није успео да се досели у ову општину.

На овим просторима се од завршетка рата додило много инцидената, а четрнаесторо људи је убијено. И поред свега ми смо успели да зауставимо проđирање Шиптара и тиме можемо да се похвалимо. Успели смо и под Титом да се одупремо, успевамо и сад, али Србија би требало и мора да помогне овој општини. Ми, пре свега, мора-

мо да изградимо путеве како бисмо лашке долазили до граничног дела и бранили га. Познато је да би према великоалбанским претензијама комплетна ова територија, не само куршумлијска општина, него и Блаце, Житорађа, Прокупље и све до Ниша требало да буде део њихове државе.

23.000 становника. То говори о небризи ондањег комунистичког режима, а са наставком тог режима у виду социјалиста та небрига се наставља. У овом крају струја се добијала од осамдесетих до деведесете године.

Сада имамо још већу несрећу да је ту социјалистичку власт, за коју ми кажемо да је била полулегална, заменила једна потпуно нелегална локална власт на челу са Владаном Батићем. Он је са својим сарадницима изрежирао смену претходне власти разноразним поткупљивањем (као што су и социјалисти добили власт поткупљивањем народа, а како је народ сиромашан лако га је купити за мале паре). Поткупљивањем социјалистичких одборника успели су да оборе претходну власт и да уведу, ја бих рекао, принудну управу. То ми зовемо бижутеријом од власти.

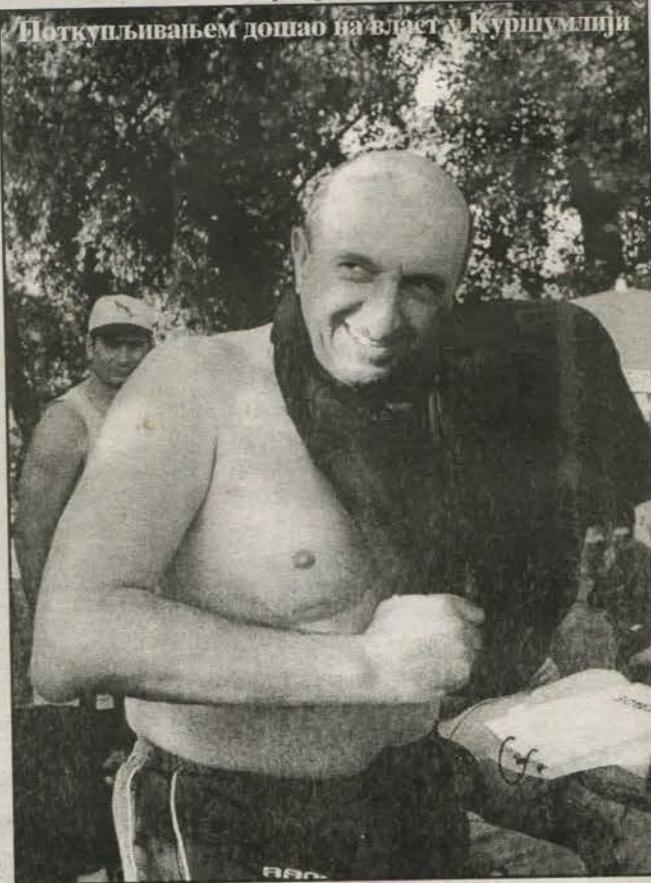
НАТО БАЗЕ ИСЕЉАВАЈУ СРБЕ

Већ сада се јавно говори о НАТО базама по Србији. Ако им ова власт дозволи да направе базу на врху Копаоника као што траже, ми у тој ситуацији у Топлицама немамо шта да тражимо и можемо полако да почнемо да се пакујемо и да се исељавамо. И не само ми, него и Срби са севера Косова.

Од 1945. па надаље, и ево дан данас ми успевамо да се бранимо, али нас све мање и мање има. Питање је колико ми овде сами можемо да се изборимо.

Каква је садашња локална власт?

Имали смо ту несрећу да је у овим крајевима на локалном нивоу дugo била социјалистичка власт која је много обећавала а мало радила. После Другог светског рата имали смо 80.000 становника, а временом је долазило до осипања, исељавања и сада ова општина има око

ПРЕШЕВО, ОРАОВИЦА, ТРНОВАЦ – ФОТО ПРИЧА

**ЧОВИЋЕВЕ
“УСПЕШНЕ”
АКЦИЈЕ**

**ОСОКОЛИЛЕ
ШИПТАРЕ,
А ОТЕРАЛЁ СРБЕ**

На лицу места

ЧОВИЋ НА ЈУГУ СРБИЈЕ

СРБИ СЕ ИСЕЉАВАЈУ И "ПЉУЈУ" НОВЕ АКЦИЈЕ И АМЕРИЧКОГ

Човић је средио ситуацију за Шиптаре а не за Србе, најчешће је изјава на коју смо наилазили код српског становништва обилазећи општине на југу Србије. У жељи да сазнамо шта је заиста урадио амерички миљеник о коме готово свакодневно изричу хвалоспеве сви српски непријатељи, посетили смо Бујановац, Велики Трновац, Прешево, Ораовицу, разговарали и са Србима и са Шиптарима.

Досовски медији нас свакодневно обмањују лажима и величанијем Човића који је заправо урадио све што су Американци тражили од њега. После Човићевих акција Шиптари су се осилили и свакодневно се шире заузимајући и претварајући у своја места окупљања поједине делове Бујановца. Можете онда замислiti каква је тек ситуација у Прешеву. На југу Србије Човићем су задовољни и хвала га једино Шиптари који га у Прешеву од милоште зову као свог - Џани. Човићеве „успешне акције“ довеле су до тога да Шиптари отворено најављују припајање подручја југа Србије Косову и Метохији. Последњу изјаву дао је потпредседник СО Прешево Зећеријаха Фазлију.

На другој страни Срби се свакодневно суочавају са мучним и болним преживљавањем, неизвесношћу, страхом за сопствену безбедност. После Човићевог „сређивања ситуације“ већина Срба размишља о исељавању и напуштању своје дедовине. У Прешеву је ситуација још гора и тамо се оно мало Срба што је остало спрема за одлазак. Човић и не крије за кога ради, он се сам хвалио у Бриселу, да је од 12.000 интерно расељених Албанаца на југу Србије успео да врати кућама 6.500, а да од 250.000 прогнаних Срба и расељених друге нацио-

налности није успео да врати ниједног.

Услови за живот Срба у Прешеву немогући

У Прешеву живи мање од 3% Срба. У центру града има свега седамдесетак српских породица, док је највећи број смештен на периферији, на железничкој станици. Срби у Прешеву кажу да су услови за живот немогући јер 30.000 Шиптара угрожава и малтретира 3.000 Срба. Сада се плаше да ће војска и полиција да се повуку. Има наговештава да ће касарна која је смештена на железничкој станици у Прешеву да се измести. Неки војни и политички аналитичари тврде да је циљ НАТО-а да се наше снаге потпуно повуку са југа Србије а да територију „контролише“ мултиетничка полиција. Да вас подсети-

мо да састав мултиетничке полиције треба да буде пропорционалан заступљености становништва. У Прешеву има једва 3% Срба, а у Бујановцу, Шиптари и досовци тврде да је однос 60:40 у корист Албанаца, мада попис није извршен.

Припрема се измештање батаљона ВЈ из Прешева

Срби у Прешеву су потписали петицију и упутили је председнику СРЈ, министру одбране, начелнику Генералштаба ВЈ, команданту Треће армије и Приштинског корпуса, председнику Владе Србије, председнику Координационог тела за решавање кризе на југу Србије и председнику СО Прешево, да се гранични батаљон у Прешеву на железничкој станици не измешта. Грађани Прешева сматрају да би припадници ВЈ требало да

ИСПУНИО СВЕ НАЛОГЕ АМЕРИКАНАЦА

ЧОВИЋА, ШИПТАРИ СЕ ШИРЕ, НАЈАВЉУЈУ МИЉЕНИКА ОД МИЛОШТЕ' ЗОВУ ЂАНИ

остану у граду као фактор стабилности. У петицији је наглашено да за војском, уколико пође, иде и народ. Наша војска и полиција представљају једину сигурност за Србе на југу Србије. Човић је протерао војску из Прешева после упада терориста у Ораовицу, кажу Срби из Прешева. Војска је била распоређена по граду, а он им је рекао да се повуку баш у суботу, када је пијачни дан и када су Шиптари масовно на улицама.

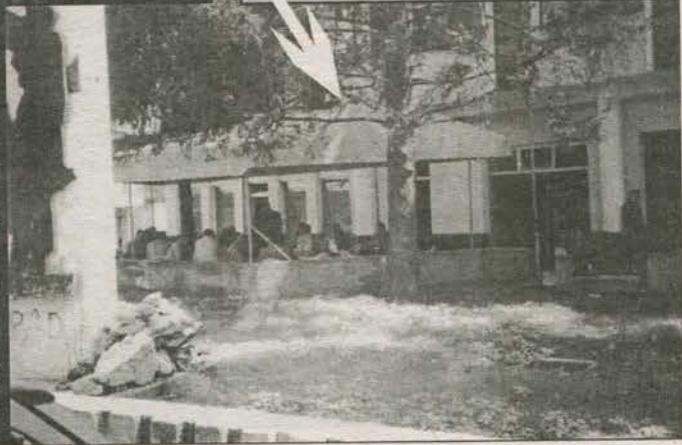
Срби се због сталног притиска Шиптара исељавају

У јулу и августу десетак српских породица је продало куће и станове и иселило се. Крајем августа за три дана јефтино су продате три српске куће у центру. Они Срби који су остали најавили су одлазак и сада само чекају повољан тренутак за продају кућа. Сви са којима смо причали у Прешеву истичу да Човић није хтео да разговара ни са једним Србином из овог града.

ДА, ДС и ДСС на овим просторима промовишу своје странке, формирају нове општинске одборе и то је једино што они тамо ра-

де. На сваком кораку смо наилазили на билборде ДА, на чијем је месту претходно био позив упућен Шиптарима и Србима да врате оружје. Међутим, убрзо је Човић одлучио да је дошло време за његову промоцију.

Срби истичу да Шиптари наједан перфидан начин желе да им ставе до знања да они ту немају шта да траже. „Сада су се вратили они који раде у иностранству. Увече од 17-22 сата не може да се прође улицом ни колима ни пешице”, прича Марко из Прешева. „Они имају једну руту од центра до школе и колима само циркулишу, тако да по популацији сата не можете да се укључите са тротоара на коловоз. Пешице масовно шетају жељећи да нам ставе до знања да ми немамо овде шта да тражимо. То ранијих година није било тако изражено. На улицама Прешева можете да видите моду по последњем западноевропском тренду и најновије моделе аутомобила који су се тек појавили на светском тржишту”, прича Синиша.

Човић банчи са Монтгомеријем и Халимијем

Када је долазио у Прешево Човић је са америчким амбасадором Вилијемом Монтгомеријем и са председником СО Ризом Халимијем скоро три сата седео у шиптарској кафани Викторија код Исмета, а није хтео да саслуша ниједног Србина. Том приликом ова пријатељска тројка је направила цех од 1.300 ДМ.

На лицу места

Православна црква у Прешеву

Срби на другој страни немају ниједан српски објекат где би млади могли да се окупљају, нема ниједне културне институције, чак ни биоскоп не ради. Од донаторских средстава нова демократска власт Шиптарима је отворила радио станицу која гуши и радио Врање и радио Београд, тако да је српски живљање и медијски потпуно блокиран.

Услови за живот су немогући, стално наглашавају Срби. Њихова деца иду у Основну школу која се налази на железничкој станици, на

Шиптарска деца туку српску

Шиптарска деца су два пута истукла моју децу на путу до школе, прича нам Јован из Прешева. Мени су ноћу претили телефоном. Псује ми матер српску, сестру, каже - Ја ћу да те убијем, изађи ако смеш. Изашао сам, али није било никога. Када сам то испричao начелнику СУП-а Прешево, он ме пита - Да ли ти имаш пиштоль? - Имам, кажем. - Па носи га, каже он.

периферији Прешева. Школа има четири одељења од првог до четвртог разреда и нема више од тридесетак љака а половина од њих су ромска деца. Они су смештени у четири монтажне бараке, а шиптарска деца у зграду. Српска деца не могу да излaze на одмор и не могу да користе часове физичког васпитања. Због безбедности учитељица их не пушта и везана су за ученицу од 13-16 часова док се настава не заврши.

У мултиетничку полицију улазе терористи

Лакрдија са мултиетничком полицијом највише је утицала да се Срби одлучују за одлазак. У тзв. мултиетничку полицију примају се терористи, један терорист је примљен и ако не испуњава ни старосни услов. Има 37. година а граница је 27. Њихове дипломе које имају печат „Косово Република“ се оверавају. Такође се примају Шиптари који су раније били полицијци али су у периоду 1998-1999. године дезертирали јер нису хтели да извршавају задатак на Косову и Метохији. Сви они још увек воде спор, а неки су и правоснажно изгубили, али су враћени у полицију без огласа, без ичега.

Ораовица

Православна црква и звоник у Ораовици

Нема елементарних услова за живот

„Ја сам решио да продам кућу због деце, јер ја немам никаквог права да уништавам њихову будућност“, прича Небојша Николић из Прешева. „Ако сам ја уништио себе, немам права да то урадим њима, она имају право на живот, на школовање, на све. Чекам повољну прилику да продам кућу јер ме ништа не везује овде. Ја немам посао, деца немају адекватно школовање, нису безбедни, нема елементарних услова за живот“, објашњава Небојша.

Срби – грађани другог реда

На ивици смо живаца. Осећамо се као грађани другог реда. Немамо

никаква права. Нама су угрожена људска права, истиче Мирјана из Прешева.

Православна црква у Прешеву опасана двоструким зидом због заштите

Наша екипа посетила је и православну цркву у Прешеву која је опасана двоструким зидом због безбедности свештенства које живи у црквеном дворишту. У околини цркве тридесетак хектара имања је њена имовина али је то тешко заштити.

У Прешеву раде три српске кафане и занимљиво је да их посећују и Шиптари. Кажу нам да су то углавном они Албанци који воле добро да поједу јер у њиховим кафанама нема свињетине. Све радње у Прешеву су шиптарске, осим две-три државне. Србија који су покушали да отворе продавницу посао никако није ишао јер Албанци не улазе у српске радње. Тако су Срби који имају локале били принуђени да их издају Шиптарима.

Шиптари се нерадо упуштају у разговор са српским новинарима, ако дају изјаве желе да остану анонимни. Сви Албанци са којима смо разговарали хвалили су оно што је Човић урадио. „То је за сваку похвалу. Очекујемо да ће се промене у том правцу наставити”, најчешћа је изјава на коју смо наилазили код Шиптара.

Ораовица – најекстремније шиптаско село

Из Прешева смо се запутили у Ораовицу, најекстремније ет-

нички чисто шиптарско село. Вероватно се сећате да је недавно ту био најјачи упад терориста који су дошли до самог Прешева, али су наше снаге у борбама које су се водиле неколико дана успеле да одбију овај напад.

Обишли смо нашу цркву Свети Илија из 13. века и православно гробље на коме су Шиптари порушили споменике. Пролазили смо са аутом београдске регистрације

Човић омогућио Шиптарима шверц

Када Шиптари говоре о томе да су им угрожена људска права онда говоре о могућностима за шверц. Раније су Шиптари камион робе плаћали нашој полицији око 1000 ДМ, а сада им је Човић омогућио и олакшао шверц. Иста количина робе се плаћа само 20 ДМ. Шиптари су задовољни и кажу - Сада је много боље.

али нисмо имали никаквих непријатности. Шиптари су се бунили када их фотографишео, а неки су прилазили љутито да питају шта то радимо.

И Срби у Бујановцу размишљају о исељавању

Наše следеће одредиште био је Бујановац. Овде је наизглед ситуација нешто боља јер има више Срба, али суштински исто је као у Прешеву. Слушамо готово идентичне приче. Шиптари су се осилили а Срби се спремају за одлазак. „Овде се ради о верској нетрпљењи-

На лицу места

Православна црква у Великом Трновцу

вости. Све што је православно Шиптарима смета”, каже Светислав Стоименовић. „Они нас не желе на овим просторима, а знају да могу да купе српске куће. Откупљују прво кућу у центру за које плаћају већу вредност од реалне, а касније када се виђенији Срби иселе, онда роба појефтињује и остале куће се продају у бесцење”, објашњава Светислав.

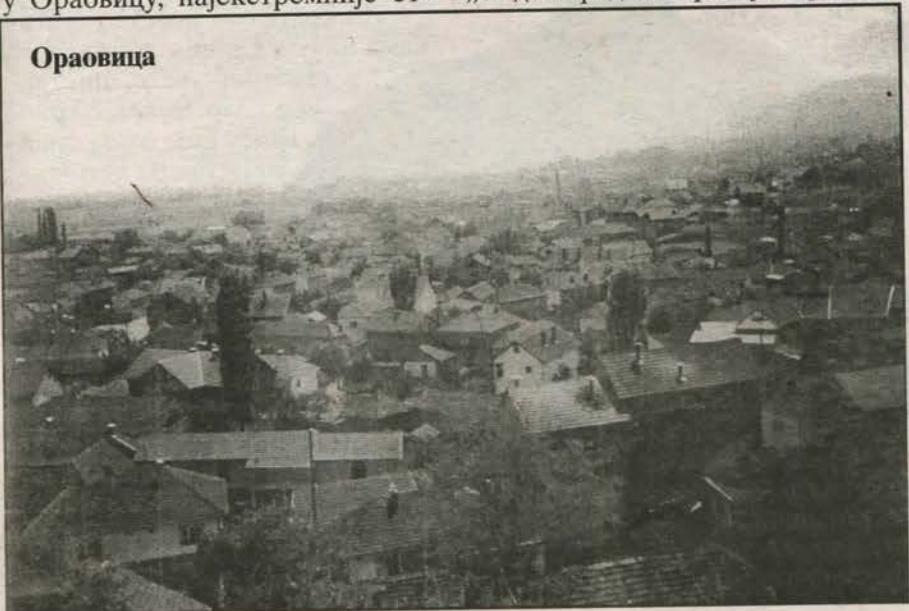
„Ја имам сина који на јесен пољази у школу. Овде сам га уписао, али и дан данас размишљам да га пребацим у Врање јер не желим да ми дете чувају људи из шуме. Ово са мултиетничком полицијом је циркус и то народу овде ништа добро неће донети”, каже Слободан Јовановић.

Срби нису безбедни у Бујановцу

Безбедност у граду је никаква, истичу Срби у Бујановцу и причају о понашању Шиптара које је исто као и у Прешеву. Постаје јасно да се те акције кординарају из једног центра. „Увече као под командом, а осоколили су их Човић и Отпор, центар града у одређеној сатници преплављен је шиптарском омладином”, каже Стојан. „То се никада раније није догађало. Ми дуги низ година живимо овде заједно и немамо ништа против, али они навалентно долазе у одређено време овде, а ми не можемо да идемо код њих”.

Срби истичу да је међу њима завладала нека учмалост и да су уплашени. „На зборовима које је овде заказивао Човић комуникација је била диригована, контроли-

Ораовица

На анику места

лисана. Дојете тамо, поред вас увек стоји неко, врши се притисак на људе да пазе шта говоре”, прича Јован. „Градом само круже гласине, те војска одлази, те војска не одлази,... нико нам не даје никакве информације. Прес центар је формиран да би се грађани свакодневно обавештавали о догађајима на терену, међутим то је трајало само неколико дана. Живимо у неизвесности”, прича Јован.

Најгори шљам прелази у ДА

„Човић овде скупља политичке поене. Ја не верујем да он има у Београду овога чланова колико има у ове три општине овде”, истиче Слободан Јовановић. „Једноставно, политички полтрони који су променили 3-4 странке сада су постали чланови досовских партија, а већина чланови ДА. Седамдесет посто људи који су били синоними за најгори људски и морални шљам сада су испливали на површину. Сада

Човић прави себи промоцију, а Срби га не занимају

„Човић је све приватизовао и промовише своју странку”, каже Светислав Стојменовић из Бујановца. „Шта можемо да очекујемо од њега када је он, чим је дошао оптужио Србе за ситуацију на овим просторима. Ево и сад је окривио полицајце што су погинули у Муховцу”.

грабе око функција. Скоро су биле актуелне неке кадровске листе, спремани су за неке функције без икаквих избора, без увођења принудне управе. Покушавају да убеде одборнике Скупштине општине, који су иначе чланови СПС-а и ЈУЛ-а, да изгласају престанак свог мандата да би се довели људи који би ушли у досовске странке. Ја сам стицајем околности дошао до тог списка и то је жалосно када погледате који су то људи. Дељене су функције чак и „породично”, објашњава Слободан Јовановић.

Где је завршило 500 милиона динара које је Човић добио за решавање кризе на југу Србије

Човић је у Америку послao групу људи да наводно расправља о ситуацији на југу Србије. Прави разлог те посете Америци је, тврде упућени, прање новца које је Човић добио (500 милиона динара) за сређивање ситуације на југу Србије. Толики новац Човић наводно троши на поправљање и асвалтирање неколико улица.

У Америку су отпутовали председник СО Бујановац, званично члан ЈУЛ-а, председник Општинског одбора ДА који је дошао на ту функцију када је стигао Човић, отишao је и Момир Цветковић као новопечени члан ДА. Срби у Бујановцу истичу да су то људи који ни у кући немају

Срби све сиромашнији, Шиптари све богатији

„Просечан Србин размишља како да прода кућу да би могао да једе хлеб. Дошло је дотле да мораš да продаш дедовину и очевину да би могао да живиш, а Шиптар само довлачи камионе, бави се бизнисом, и ви можете да видите колико се камиона креће Бујановцем, да је то рад на велико, огромне зараде, избегава се порез, корумпира се полиција”, прича Јован из Бујановца.

право гласа а они сада представљају грађане Бујановца у Америци. Ко зна шта ће тамо све рећи и коме ће послужити за покриће да је овде Човићев план прихваћен и да је успео, а није успео, питају се Срби у Бујановцу.

Човић је у Америку послao и Шеифа Камберија и Ризу Халимија, а познато је и Албанци отворено причају да Халими не жели ни да седи у просторији где су српска застава и српски грб. И тај човек треба да представља Прешево или Бујановац.

Срби у Бујановцу истичу да је сада горе него што је икада било. Привреда је на коленима, а Срби су радили у привреди у државним предузећима. Шиптари се деценијама уназад баве шверцом и стичу огроман капитал. Срби су постали све сиромашнији, а они све богатији.

Наша полиција не улази у Велики Трновац

На крају ове посете општинама на југу Србије отишли smo у етнички чисто шиптарско село Велики Трновац, у које наша полиција, према договору који Човић има са Шиптарима, не улази. Прошетали smo селом и посетили православну цркву која је била затворена јер се отварала само за празнике. Шиптари су нас пратили љутитим погледом и негодовали када smo их фотографисали.

Мини интервју: Албанац из Трновца, пријатељ покојног терористе познатог под надимком командант Леши, у разговору за „Велику Србију” тврди:

На лицу места

ЛЕШИ ВОЛЕО ЧОВИЋА

Један Албанац из Великог Трновца који у сподно време дилује девизе, иначе пријатељ покојног терористе Ридвана Ђазимија познатог под надимком командант Леши, пристао је да разговара за Велику Србију под условом да остане анониман.

Да ли сте се некада осећали угрожено од Срба?

Од Срба никада нисмо били угрожени што се тиче заједничког живота.

А по ком питашу сте онда били угрожени?

Не можеш да се запослиш у друштвеној фирмама. И онда смо морали да се сналазимо. После причају све најгоре о нама - шверцују дрогу, оружје... па морамо од нечег да живимо.

Зар баш од дроге и оружја?
Да ли сте били под притиском терориста да им се придружите?

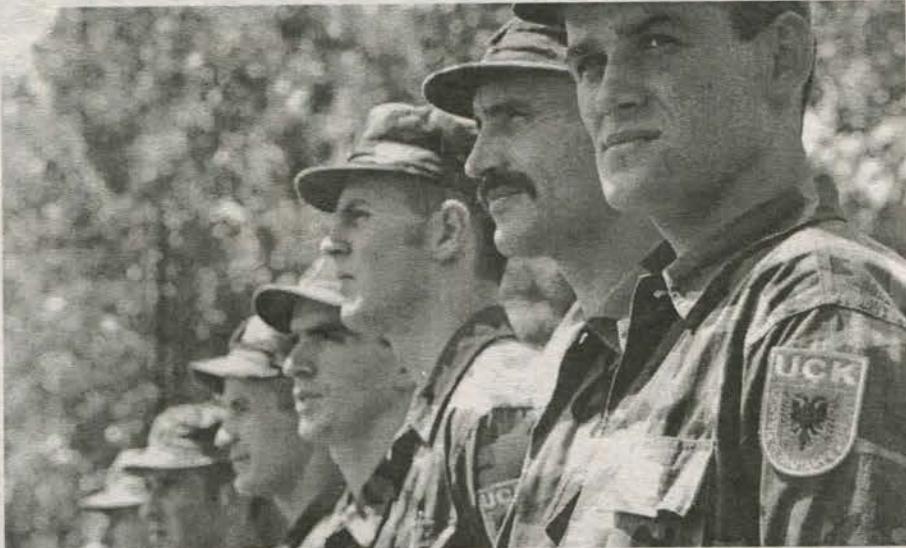
Не. Само ако неко хоће добровољно.

А да ли су тражили да их финансираше?

Сви који то раде, раде добровољно.

Да ли осећате неке промене од спровођења Човићевог плана?

У односу на раније, сад је боље. Полиција се сада боље понаша. Раније ниси смео ништа а сада све смеш. Сада је другачије, нема везе да ли је почела да функционише мултиетничка полиција и са овима што су сада можеш комотно да

разговараш, а раније ниси смео ни да приђеш нешто да питаши. Раније се полицији за камион робе плаћало 1000 ДМ а сада 20 ДМ.

Шта се прича међу вама, ко стоји иза убиства полицијаца у Муховицу?

Када сам разговарао са Лешијем он каже - Све је како Американац хоће, тако радимо, кад кажу идеш дотле - ту је граница, ми слушамо. И ово у Муховицу, с тим не мају везе Албанци у Муховицу, КФОР зна ко је, он је то наредио.

Одговорност је преузела тзв. АНА.

Ма каква АНА, 'ајде бре, могу и ја да причам свашта преко интернета. Све је то једно исто. Американци су наредили, па они цео свет контролишу. Американац што каже, то ти је. Он ти каже да нас ово, сутра не, ти слушаш.

Ваши су задовољни, шире се, купују куће, Срби се исељавају, све је у вашу корист...

Не знам шта да ти кажем...

Бизнес вам цвета...

Па цвета, али ако ја радим бизнис морам и теби да дам 1000

ДМ за камион, добро, сад је мање...

Чињеница је да су се Албани обогатили а Срби осиромашили.

Е, баш, обогатили...

Видим да су се изградиле и да се стално грађе нове велике куће, да свака има сателитску антenu...

Ти у Трновац изгледа ниси ишла.

Јесам, тамо сам и видела.

Најмање 500 фамилија је у иностранству, по четворо, петоро деце ради, сви који раде у иностранству имају пару. Ми не трошимо ко Срби.

Е, сад ви зарадили као штедећи а не шверцујући...

Да. Код нас дође гост, чај, кафа. Ако изађем у кафани с другом и платим 1000 динара, сутра не долазим. А код вас сваки дан пијење. Нема код нас то. Код нас, ако дођеш кући код мене могу да те послужим - кафа, руски чај и нешто слаткиша ако има.

И баш руски чај?

Руски чај пијемо:

А какав је био Леши?

Леши је увек био за мир, никад није хтео човека да врећа или да утепа... Али све је натерала Милошевићева политика, не можеш да се запослиш, ... да хватају пушку и да оду у планину. Леши је волео Човића, он кад се састану увек каже - Где си потпредседниче!

Велики Трновац

ТЕРОРИСТИ ПО НАЛОГУ АМЕРИКЕ ПО ЦЕЛОЈ СРБИЈИ

— Американци у првом кругу добијају базе на Копаонику и Пештеру, а у другом у Нишу и Новом Саду - Основни циљ Американаца да издејствују повлачење наше војске са југа Србије све до Ниша

Нове демократе на власти омогућиле су НАТО трупама да шетају уздух и попреко по донедавно сувереној територији наше земље. Настављајући са испуњавањем америчких налога ДОС-ова власт ће дозволити и да НАТО базе овде почну да ничу као печурке.

С друге стране, шиптарски тероризам се не стишава. У Муховцу су убили двојицу полицијаца, а двојицу су ранили. Отворено најављују да ће настојати подручје југа Србије да припоје Косову. Све ово био је повод за разговор са Милованом Дрецуном војно-политичким коментатором, и председником странке Препород Србије.

Савезна влада је омогућила НАТО-у транзит војних снага и опреме преко територије СРЈ. Да ли вам се чини да све иде у правцу спровођења споразума из Рамбујеа који смо одбили, а којим је предвиђено управо ово?

НАТО ДОБИЈА БАЗЕ

Пошто им је сада омогућено да шетају по нашој земљи како им одговара, да ли су базе следећи корак који треба очекивати?

Да, већ је договорено да добију базе на Копаонику и Пештеру, а у другом кругу траже Ниш и Нови Сад. Разговоре о базама су водили Свилановић и Лабус, а Лабус је човек који је одиграо неколико кључних улога од хапшења Милошевића, његовог излучења Хашком трибуналу и ево сада се поново појављује у причи око база.

Да, изгледа да иде у том правцу. То практично значи да немамо више никакав суверенитет. То што су допустили НАТО-у да пролази кроз нашу земљу не значи да смо ми у савезничком односу, то значи да смо ми НАТО преторат. Овде ће ускоро бити горе него у Македонији.

Зашто ће бити горе?

Зато што смо им ми важни. Они не смеју да нам дозволе да дигнемо главу, а Македонци то и не покушавају. Али нас морају да сломе, а да би нас сломили морају потпуно да нас осиромаше.

Американци нам не дају јун сувереништво над КЗБ јер припремају подручје за нову кризу

Како коментаришете Споразум о релаксацији КЗБ за који Човић каже да ће спречити прелазак терориста и ширење криминала, да нема никаквог ограничења у погледу састава војске, опреме и наоружања. Међутим,

АМЕРИКАНЦИ ХОЋЕДА ИЗГУРАЈУ ВЈДО НИША

Основни циљ Американаца је, а с тим планирају да крену од Нове године, да издејствују повлачење наше војске са југа Србије све до Ниша, дакле, из Копнене зоне безбедности, доле из Прешева, па преко Врања, Сурдулице, Лесковца све до Ниша, да тај појас потпуно очисте од ВЈ. Њима је главна база Бондстил, око која на територији је тзв. Косовски заштитни корпус и снаге НАТО савезника. Поред редуковања наших снага до Ниша, хоће наш улазак у Партнерство за мир (где они одређују и број људи и умањују могућност наношења јаког ватреног удара) и мултинационалне бригаде, то су њихови ослонци.

База у Нишу им је занимљива зато што контролише главни подбалкански правац који иде према Софији и доле према југу, Нови Сад због Дунава и тог дела горе око Војводине, а Пештер је десантна основица. Копаоник је значајан јер се одатле контролише ваздушни простор над целим Балканом, Средоземним и Јадранским морем. Сигурно ће тражити и Боку јер је она добра за контролу уласка у Јадран, за одмор посада, за обуку марионаца и за ремонт бродова. Да немају политичку контролу над властима у Србији другачије би то радили. Тада би ишли убрзанијим активирањем кризног жаришта. Овајко ће све лепо добити на руке.

из КФОР-а поручују — Ми смо и даље главни. Да ли је ово још једно бацање прашине у очи као што је случај са југом Србије где су после Човићевих „успешних“ акција једини Шиптари задовољни?

КОМЕНТАТОР У РАЗГОВОРУ ЗА ВЕЛИКУ СРБИЈУ ТВРДИ:

ПЛАНИРАЈУ ТЕРОРИСТИЧКЕ АКЦИЈЕ УКЉУЧУЈУЋИ БЕОГРАД

Тај документ који Човић сада велико промовише и хвали није донео суштинске помаке. Ми немамо суверенитет над Копненом зоном безбедности - КЗБ, а нама је неопходно њено укидање и пуну безбедносна контрола над њом ако хоћемо да спречимо тероризам. Пун суверенитет и даље има командант КФОР-а. КЗБ и ваздушна зона безбедности остају на снази. Боравак наше војске није временски неограђен зато што ће се овај Споразум поново разматрати за шест месеци. Командант КФОР-а има могућности да нареди и да наметне нове услове који ће бити обавезујући за све. Он је и врховни тумач овог Споразума и може да нареди одлазак наших снага. Овај документ има један једини помак, а то је долазак наших снага до административне границе. Али ту се поставља питање зашто јавност није била упозната са постојањем жуте линије која је била на један километар од административне границе.

Постоји и одлука да се заједничким снагама, односно КФОР са оне стране а ми са ове, спрече илегални преласци преко административне границе, међутим КФОР тај део посла неће да одради јер он подржава терористе и Косовски заштитни корпус -

ЧОВИЋ ШТИТИ ТЕРОРИСТЕ

Шиптари не крију и јавно говоре да ће будућа национална скупштина настојати да подручје југа Србије припоји Косову. Последњу такву изјаву дао је потпредседник СО Прешево Фазлију.

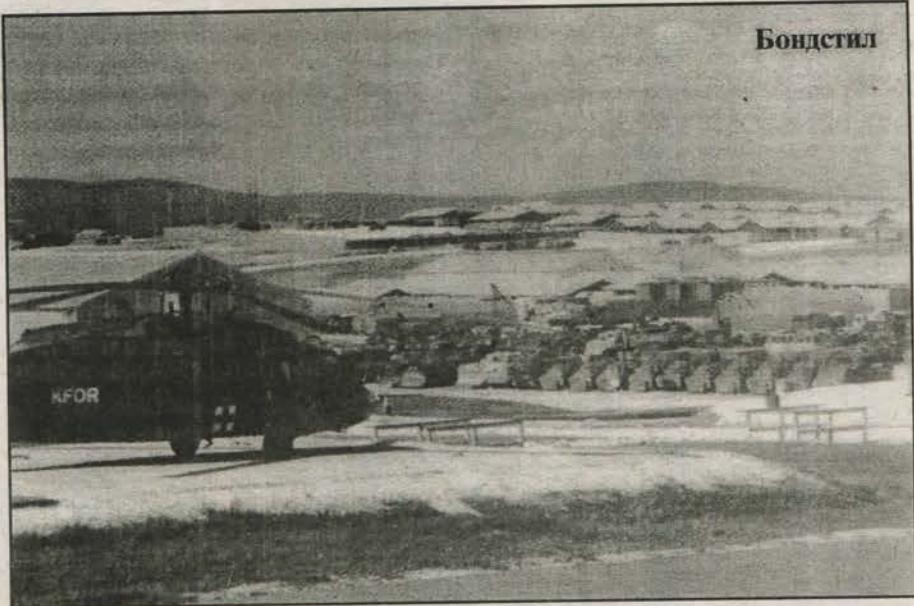
Не крију. Треба знати да ниједна наша патрола не улази у Велики Трновац. Договор између Шиптара и Човића је да не смеју да уђу. Лично Човић није дозволио да се сруши споменик који су Шиптари подигли терористима, у селу између Бујановца и Прешева и написали да су их убили српски терористи, мисле на полицију.

КЗК. Та одредба је унета само да би се ВЈ увукла у замку. Очекује се поново активирање терориста на југу Србије и сада је врућ кромпир пребачен војсци. Ако неко не жели да укине КЗБ и да нам врати пун суверенитет, да ли то значи да припремају подручје за нову кризу?

Колико је уопште оружја одузето од терориста?

Оружје уопште није враћено, то сами Шиптари кажу. Предат је

Бондстил

Интервју

само део, а око 1000 комада најмодернијег оружја је остао. Структура те „бивше“ терористичке организације је остала ту, она се само пресвукла, део се вратио на Косово и Метохију у КЗК, а део је отишао у Македонију. Убиство и рањавање полицијаца у Муховцу показује да је та организација ту.

Формирана нова терористичка организација ТЗВ „Ослободилачка војска Источног Косова“

Да ли Америка координира све акције терориста? Недавно сам разговарала са једним Албанцем, пријатељем покојног терористе Лешија, и он каже – Ми радимо само оно што Америка нац нареди. И то у Муховцу су, каже, организовали Американци, а КФОР зна ко је убио полицијце. Да ли је то баш тако, да ли сваку акцију планирају Американци?

Не, мислим да није. Сада је доста прича о тим фракцијама,...

Овај Шиптар каже да је то све једно исто,...

Да, једно исто је. Главни генератор кризе је КЗК којим командује Агим Чеку, односно из сенке Хашим Тачи под патронатом КФОР-а. Одатле се регрутују све те терористичке организације. Дакле они шаљу људе који покрећу терористичке организације и омасовљују их на терену и све су то њихове фракције. Када дође до

међусобних сукоба, то је само мафијашки сукоб по питању близнича. Али основна логистика стварања Велике Албаније преко тероризма и сепаратизма је КЗК. У Гњилану је формирана УЧЉИ, нова терористичка организација - тзв. „Ослободилачка војска источног Косова“ која обухвата ширу територију од тзв. ОВПБМ. Опет су исти људи сада на челу те организације, они који су били на југу Србије. То су исти терористи које је Човић амнестирао. Језгро чини стотинак најокорелијих икусних терориста. Они сада формирају терористичку обавештајну службу од бивших припадника МУП-а нарочито из Приштине и ЈНА (оних који су дезертирали или су отпуштењи с посла). Они сада треба да иду или су већ отишли на обуку у САД. Вође су: Шефћет Муслију, Халил Селими, Мустафа Шећири, Насер Азизи. Сва четворица су били чланови терористичке организације. Човић је преговарао са терористичком УЧПБМ и ослободио ову четворицу одговорности и ево шта раде, праве нову терористичку организацију.

Зашто Американцима одговара стварање Велике Албаније?

Американци се у реализацији глобалних политичких циљева, и војног и политичког и економског запоседања Балкана ослањају на пројекат Велике Албаније као могуће кризно жариште у наредном периоду за дестабилизацију Европе. Значи њихов ослонац овде нисмо ми, већ Велика Албанија и она се ствара постепе-

Агим Чеку и Весли Кларк: сви злочини над Србима вршени су уз америчку подршку

Терористи по налогу Америке почињу стварање Велике Албаније

Да се нешто заиста на југу спрема, показују најновије информације. Пре неколико дана је одржан састанак, један у Призрену, други у Албанији, између вођа свих ових терористичких организација - за југ Србије КЗК, за Македонију, за Црну Гору и Грчку са „америчким саветницима“ и одлучено је да се поново активира тероризам на југу Србије по систему тројки, али и да се крене у терористичке акције по урбаним срединама по целој Србији укључујући и Београд. Затим да се изврши тајна мобилизација нових терористичких снага на Косову и Метохији, да се припреме људи и снаге за терористичке акције у Црној Гори и да се почне с тероризмом у септембру ако Ђукановић не прихвати нове услове. Такође је договорено и да се припреми Грчка али да се она још увек не дира. Процењују да је сада коначно тренутак за стварање Велике Албаније.

Тела погијаваца које су масакрирали терористи

но. Косово и Метохија треба да добије статус Републике, статус Републике су практично добили и Шиптари доле у Македонији, и сада треба додати томе југ Србије, Црну Гору и Грчка може да буде на удару. Грци су то веома озбиљно схватили и недавно су извршили једну опсежну акцију на одузимању оружја у северном делу Грчке, али нису пронашли оружје, значи да је било добро скривено. Грци држе максималну готовост њихових снага безбедности. Амерички ослонац на југоистоку Европе је Велика Албанија.

Циљ Америке - Балкан као сиромашно подручје

Проблем америчке политике везане за Балкан је што у њиховој визији Балкан не треба да буде богато развијено и просперитетно подручје већ треба да буде осиромашено. Сиромаха је лако држати на узди. Значи подручје где ће они пласирати прљаву технологију, западне производе и где ће се експлатисати јефтина радна снага и стратешке сировине. Над тим подручјем они морају да имају политичку, економску и безбедносну контролу. Политичку и економску имају над свим балканским режимима, укључујући и овај у Србији. После оружаног дела агресије иде економски рат који се маскира некаквим донацијама и ствара се привидна слика да смо ми на путу за једно богато, просперитетно друштво и да ћемо тек колико сутра

већ бити богати, а у ствари то немоју све већу беду и стварају се услови за експлоатацију нашег подручја.

Сврха партнериства за мир - слабљење националних армија

Американци, дакле, нису променили циљеве и претензије према нашој земљи?

Нису. Они су политички и економски део што се нас тиче завршили, имају апсолутну контролу над догађајима. Безбедносни део је још увек проблематичан и он се још реализације. Они су после одласка Милошевића само кориговали методологију реализације циљева, било је прича да су они променили циљеве, да ми сад имамо некакв партерски, савезнички однос са њима, што није тачно. Они су само кориговали методо-

логију рада, зато што сада имају власт која ће испунити све оно што они траже од ње. А оно што они желе да имају је Космет под контролом и ту им не одговара да буду Руси, они су им кост у грлу. Значи они желе да се оконча мисија КФОР-а, а то најбоље могу ако се прогласи независност Косова и Метохије. У том случају се завршава мисија КФОР-а, одлазе Руси, онда та нова косовска Влада, будући да би онда Косово било Република прави уговор о гарантовању безбедности са НАТО-ом и они ту остају сами. Желе да држе Космет, главна база ће им бити Бондстил, односно две базе, око Урошевца и око Гњилана. Око тог подручја не желе присуство наших снага, желе да изврше редуковање снага ВЈ и то је овај покушај што они желе до Ниша да изгуре нашу војску, да она буде у што мањем броју присутна. Поред те базе они се ослањају на тзв. локалне снаге — основна ће бити КЗК, односно све ове терористичке формације на југу Србије, у Македонији, могуће у Црној Гори и Грчкој, и мултинационалне бригаде. Једна од тих бригада сада треба да се пребаци у Румунију. То су елитне снаге балканских земаља и понека НАТО земља (у овој је присутна Италија). Оне треба да буду продужена америчка рука за реализацију њихове политике у тзв. кризним жариштима. Преко мултинационалних бригада и преко Партнерства за мир слабе се националне армије и стављају у превелик степен

Интервју

зависности а смањује се могућност наношења јаког ватреног удара. Значи, под изговором да се безбедносна ситуација променила на јуту Европе они умањују значај националних армија и чине их безначајним факторима, контролишући их на тај начин. Хоће да ставе моравску проходницу под пуну контролу. Значи, желе да запоследну правца који води долином Мораве, па иде на Вардарску долину до Егеја. Шта они раде у безбедносном смислу? Запоседањем Југославије стварају услове за даљи наступ на исток према Каспијском басену.

Шта Бушова администрација сада намерава, да ли иду на смањење учешћа америчке војске на нашем подручју?

Исправна је теза да они не желе њихове масовне војне снаге на Балкану. То раде управо преко кризе, тако што део посла пребацују на западне савезнике. Македонија је класичан пример изузетно добrog вођења кризе. Постоји изазивање и управљање кризом. Они су изазвали кризу и сад управљају њом. Желе да натерају западне савезнике да сносе део трошкова и ризик. Са једном базом преко потпуно зависних армија националних балканских земаља, умањених преко мултинационалних бригада и локалних снага (КЗК и његове испоставе у суседним земљама) они ће једноставно смањити потребу за држањем масовних војних снага и спречити евентуално обнављање савезништва Русије и Србије. И тај посао завршавају веома добро.

Да ли је још на делу операција немачке обавештајне службе и ЦИА-е назvana Корени, која је започета с Клинтоновим доласком на власт, а чији је циљ

одвајање Косова да би постало део Албаније, одвајање Црне Горе као последњег излаза на Средоземно море, и одвајање Војводине која производи већину хране за Југославију. То треба да доведе до коначног циља – потпуног слома Југославије као плодне, независне државе.

Тако некако. Ево, Ђинђић је направио договор са аутономашима. Не треба заборавити да је Чанак изјавио да међународна заједница треба да гарантује аутономију Војводине, што значи да се очекује међународно присуство. У Рашкој области се нешто слично тражи, захтевају да се и тамо формира мултиетничка полиција, а и Човић је сам рекао да ће се тај

НА УДАРУ ВЈ

Американци не желе јаку националну армију, јер онда морају да је ломе, да је контролишу и било би им потребно значајно војно присуство. Они желе да је потпуно обезвреде и маргинализују и то је суштина њихове политike коју ће водити. Сада је на удару ВЈ. Од свих институција она је једина која функционише у обе федералне јединице. Најлакши начин да постигну циљ је да смене Павковића, Лазаревића и гарнитуру људи и да онда раде шта хоће, да доведу человека који њима одговара.

рецепт применити у другим деловима Србије. Затим односи Црне Горе и Србије видите какви су и ево сада је питање шта се догађа међу Власима на истоку Србије, па и међу припадницима бугарске националне мањине. Дакле, свуда где имамо

националне мањине они ће ту покушати да остваре неку врсту међународне контроле, делови наше територије ће бити у већем или мањем степену под међународним протекторатом. Довршавају безбедносно овладавање овим простором стварањем основице за наступ на исток, а главна ствар је нафтоворд. Усвојен је пројекат Г-8 у Америци да се гради нафтоворд од Каспијског до Црног мора преко Македоније и Албаније до Валоне. Све око тог правца, сви аеродроми, све стратешке тачке и правци треба да буду запоседнути од стране Американаца, односно НАТО-а. И то се сада ради на Балкану. Они желе да имају моравску проходницу, вардарску долину под чврстом контролом и да иду даље на исток. У тој варијанти поготово ако се има у виду да нису предвидели да Балкан буде богато подручје, ако заврше тај посао нема никакве будућности не само за Југославију, не само за Србију него за читав Балкан.

Шта ДОС-ова власт добија разбијањем земље?

Нова власт добија опстанак на власти, могућност личног богаћења и личне користи. Али нова власт нема могућност за политичко маневрисање зато што је зависна од раније. Они су добили паре од Американаца да би дошли на власт. Зашто Ресор државне безбедности не изађе са информацијама, колико је јака страна агенцијска мрежа на територији Србије, то би јавност морала да зна па би онда неке ствари биле јасније. Најновија изјава директора атлантске иницијативе који је

близак америчкој администрацији, да не желе повратак промилешвићевских снага јасно показује да они једноставно оне снаге које се боре за реализацију наших виталних националних интереса не желе да виде на власти, јер то речети реализацију њихових интереса. То опет показује да ми ни смо дошли у ситуацију да будемо неки партнери или савезници, ми смо још увек у ситуацији да испуњавамо њихове улатиматуме, односно ови на власти, ја их зовем ОДС режим (Огњена диктатура у Србији) угркују се сада да им прочитају мисли и пре него што ови траже нешто од њих. Наш излаз би могао да буде да не прихватимо одређене улатиматуме, да одиграмо и на Европу и на Русију и на све друге, па да их натерамо да седну за сто и да се договоримо.

Из Вашингтона је стигло и нових шест услова за даљу обнову односа са СРЈ.

То показује колико мало времена има за Србију и ја се бојим да смо ми заиста ушли у последњу фазу постојања Србије. Прво је речено да су Американци предложили војну сарадњу. Међутим, онај који предлаже војну сарадњу он не поставља услове. Очиглед-

но је да су баш ова двојица Свиљановић и Лабус, предлагали војну сарадњу па су Американци поставили услове. Две ствари су веома интересантне. Они траже да Павковић и Лазаревић оду. НАТО генерални нису оправдили, нити су заборавили да су им Павковић и Лазаревић са војском доле натрљали нос и да смо заиста бриљантно добили ту ваздушно-копнену битку на Космету.

Друго, они знају да југ Србије не могу да покрију у војном смислу Американци и НАТО, док је доле Трећа армија, и да то она неће дозволити. Зато желе да смене ову двојицу, да доведу неке људе за које мисле да ће реализовати оно што траже. Павковић их је нарочито професионално прешао када је за Дан војске поставио на кључна командна места у цеој структури ВЈ углавном официре са ратним искуством са Косова и Метохије. Тиме је страховито ојачана борбена готовост и сада то смета. Мора да се постави питање - Каква смо ми то држава ако нам Американци одређују ко ће нам бити начелник Генералштаба, значи да Врховни савет одбране не постоји. Још нешто је кључно у њиховом захтеву, ево шта кажу, траже од нас - „...да омогућимо истовремено и неопходну трансформацију ВЈ и њено својење у одбрамбени оквир примерен новој стварности у Југоисточној Европи. Поменута трансформација подразумева пре свега смањење бројног састава и стављање ВЈ под апсолутну цивилну контролу државног врха“. Зар ВСО и председник СРЈ нису цивилна контрола?

Они хоће потпуно маргинализовање ВЈ. Зашто кажу да буде примерена новој стварности у Југоисточној Европи? Која је то нова стварност? То је њихов концепт о коме сам говорио.

Каква нам је будућност, да ли је баш све тако црно?

Када се повеже та варијанта политичког и нарочитог безбедносног овладавања овим простором онда је јасно да ту будућности и опстанка Србије нема, а кључ је, по мени, само ВЈ. Ако би разбили ВЈ, ако би свели на оно на шта жеље, ми немамо никакве шансе. Кампању против ВЈ са Американцима на унутрашњем плану воде исти они појединци који су рекли за професионалне припаднике ВЈ који су бранили земљу на Космету да су „пси рата“. Зна се ко „мудри“ Човић. Он је кампању започео а наставио је републички премијер који преко умањења средстава војсци жели да умањи њену борбену готовост. Држава дугује војсци преко милијарду динара за ванредно ангажовање на југу Србије.

Ако одбрамимо војску ми имамо неке шансе да после политичких промена у Србији, ако до њих дође, сачувамо Србију, у противном Американци ће реализовати свој интерес у потпуности, а њихов интерес није никаква јака Србија већ контролисана Велика Албанија и потпуно разбијена онемоћала Србија, првивид неке државе у којој ће се догађати сличне ствари као у Македонији, да прођу тенком, зглазе неког на ауто-путу и не одговарају, дакле, да немамо никакав суверенитет.

СВЕ У ФУНКЦИЈИ РЕДУКОВАЊА НАШИХ СНАГА ДО НИША

Американци траже смањивање наших снага, а Робертсон је недавно изјавио да Југославији у наредних пет година неће требати више од 15-20.000 војника. Постоји онај Споразум о субрегионалној контроли који је потписан у Фиренци после Дејтона, где смо се и ми и Хрвати и Федерација БиХ и РС изјавама ограничили у броју војника. Наша цифра је на 106.000 и то је прихваћено од стране тех истих Американаца. Али погледајте сад, зашто Робертсон прича о 15.000 војника. Упоредите Македонију, од границе са нама до границе са Грчком, Македонија има 180 км, а има 10.000 војника на папиру (то су им они одредили). Значи ли то да ћемо ми имати територију под контролом наше војске од Београда до Ниша што је 230 км и онда је то 15.000 војника?

ФОТО ПРИЧА **ФОТО ПРИЧА** **ФОТО ПРИЧА**

ЕТНИЧКО ЧИШЋЕЊЕ

Од доласка окупатора на Косово и Метохију Шиптари су спровели етничко чишћење и претерали око 250.000 Срба и још 100.000 припадника других националности, убили су око 2.000, а 1.300 Срба је киднаповано и нестало. Међу несталима регистровано је 24 детета, старости између седам месец и четрнаест година. Шиптари су од јуна 1999. до краја прошле године на Косову и Метохији извршили 5.259 напада, од чега 4.852 на Србе. За 893 Србина се зна да су убијени док је судбина 1.300 несталих још непозната.

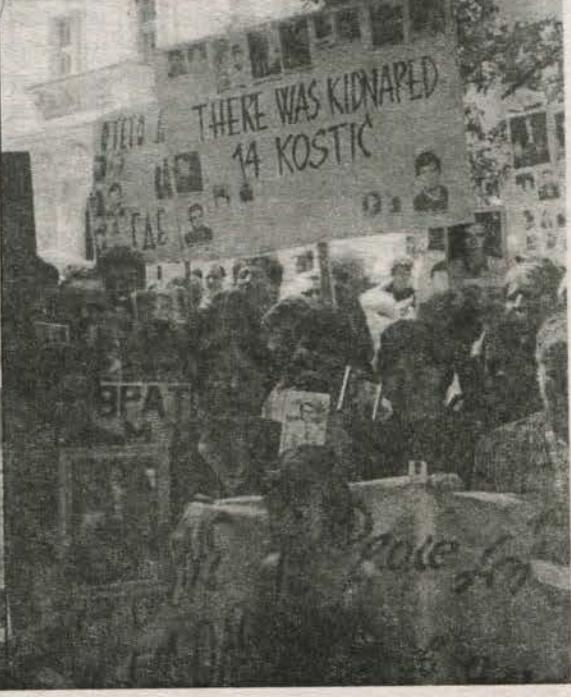
ФОТО ПРИЧА

ФОТО ПРИЧА

ФОТО ПРИЧА

ПОД ОКРИЉЕМ НАТО

О незадовољству радника, министарским ноћним посетама, цеху министра Влаховића од 28.000 динара, о томе ко сме данас да посети Крагујевац, за Велику Србију говори народни посланик Српске радикалне странке у Републичкој скупштини Наташа Јовановић

У Крагујевцу, радничком граду, одувек се тешко живело, али откада је на власти корумпирала Ђинђићева влада и Војислав Коштуница, живот је постао неподношљив. ДОС је свим грађанима посебно радницима много тога обећавао, а испоставило се да су то била само празна обећања. Њима је једини циљ

ДА ЈЕ ВЛАХОВИЋ ЈЕО ЖИРАФЕ, МАЊЕ БИ ОЈАДИО РАДНИКЕ

био да се дочекају својих министарских фотеља. Данас нико од њих не сме да се појави у Крагујевцу пред незадовољним и огорченим радницима. То су покушали да ураде министри Влаховић, Ђелић и Миловановић, и провели су се, што би наш народ рекао, као бос по трњу, а тада је код радника можда и постојао неки трачак наде, да неће све бити тако погубно по њих. Како би радници реаговали данас када је већина без послана, може да се претпостави. Њихове реакције не би биле уопште суптилне.

Ипак, у Крагујевцу се и раније тешко живело, радничке плате су биле мале.

Наташа Јовановић: Пре доласка ДОС-а радници Крагујевца нисујако добро живели, али су живели много боље него сада. Ако узмемо у обзир поскупљење трошкова живота преко 300 одсто, па

и више, струје чак седам пута, да плате нису повећаване и да радници запослени у Застави, који су били на принудним одморима, нису добијали никакву надокнаду од нове ДОС-ове власти, онда можете да замислите како то изгледа у граду, који поприма сва обележаја темпиране социјалне бомбе, која сваког часа може да експлодира. После свега што се десило тај талас незадовољства је све већи. Незадовољство ће вероватно кулминирати у септембру, када се нагомилају неплаћени рачуни. То не тврдим само ја, већ сви економисти и социолози, а тога је свестан и режим. Радници који по једној од опција овог фамозног програма наводне „консолидације“ Заставе, приме месечно 2.400 динара неће моћи да купе основне

животне намирнице за десет дана а да не говоримо о деци и њиховим потребама.

Да ли је на раднике вршен притисак да прихватите овакав програм?

Наташа Јовановић: Новине и телевизијске станице извештавају о догађајима у Крагујевцу само последњих месец дана, међутим, све је почело много раније, одмах по конституисању ДОС-ове владе. Још у марту поменута Ђинђићева тројка долазила је у Крагујевац, дизала у четири са ујутру председнике синдиката и

ПОРОДИЦА ОСТАЛА БЕЗ ХРАНИТЕЉА

Отац и мајка хранитељи седмо-члане породице започели су штрајк глађу испред улаза у Заставину фабрику, због тога што су се обожијали на списку вишке запослених

кревета и на њих вршила притисак. Приморавали су их да у раним јутарњим сатима потписују некакве споразуме, који су Влади требали да обезбеде време, не би ли се наводно направио, некакав програм који би побољшао ситуацију у Застави.

Гласноговорници из ДОС-а најпре су говорили да ће око 7.000 поштених радника остати без посла, док је тај број био много већи. Само у Крагујевцу број радника који ће остати на улици је неколико десетина хиљада. Помножите то са бројем чланова њихових породица. Колико ће људи заиста остати без хлеба? Срамна је Ђинђићева изјава да ће за раднике крагујевачке „Заставе групе” бити послана или не у њиховој фабрици. Дакле порука је јасна. Покупите оно мало што имате и селите се, па куд који мили моји.

Режим је највио да неће толерисати сиву економију, која многима служи за преживљавање, шта мислите о таквом владином ставу?

Наташа Јовановић: Сада је свима јасно да је прошлогодишња ДОС-ова кампања типа мед и млеко, обмана и лаж. Не само да ништа нису урадили већ су уместо тога кренули на сиротињу, људе, који су приморани да се, препродајући разну робу, снalaže за парче хлеба. Протерују их са улица и пијачних тезги, које су закупили (поштено) по високим ценама. Неко „паметан” се у Крагујевцу досетио и почeo да их прогања и са зелене пијаце. Као да су они бирали између улице и као да су они желели да се то деси.

Ипак, на референдуму већина радника је подржала владин програм „консолидације”?

Наташа Јовановић: Оно што се десило на референдуму, је једна обична фарса и потврда неокомуни-

РАДНИЦИ ПЛАТИЛИ ЦЕХ МИНИСТРА ВЛАХОВИЋА

ОД 28.000 ДИНАРА

Приликом посете Крагујевцу, министар Влаховић који је сам признао да му није стало до радника, већ да му је Србија само експеримент и одскочна даска за неку другу земљу, са председником Скупштине општине Крагујевац вечерао је у једном ексклузивном крагујевачком ресторану и направио цех од 28.000 динара. Треба то прерачунати, па видети колико је то радничких плата. Дискутабилно је једино шта је то јео када то толико кошта. Да је јео печење жирафе мање би коштало.

Да ли се зна ко је платио министрову вечеру?

Договор је био да половину плати Скупштина града а половину синдикат. Онда је министар покушао да спере љагу са себе речима „Па нисам знаю да то толико кошта” - а знао је читаве вечери да ужива у свим тим специјалитетима ресторана „Ројал”. Онда је рекао - „Ако је рачун баш толики платићу пола” - чије ће он то паре да извади из свог џепа и плати. Када су радници чули за поменуту вечеру били су јако револтиранi.

стичке природе ДОС-овог режима. Тај референдум који је спроведен међу радницима фабрике аутомобила није ништа друго него једна од метода притисака и уцене, које подсећају на методе Голог отока. Гласање путем ћоравих кутија користили су Брозови следбеници а досовци су то само усавршили. Радници су јавно морали да гласају за једну од две опције које су биле тако формулисане да им није остављен простор да изаберу оно што је за њих најбоље. Питања су гласила: Да ли сте за то да се привати програм „консолидације”, „Застава групе”, или да фабрика иде под стечај. Док је трајало гласање поред стола, где је стајала кутија, стајао је окачен памфлет криминалног руководства. Довољно је само напоменути да је председник управног одбора Миодраг Савићевић, преварант из комунистичког режима, који је у једном дану на лондонској берзи прокоцкао 20 милион

на долара, као директор Генекса. На памфлету је стајало упозорење, да ако радници не прихвате владин програм, фабрика ће пропасти и отићи под стечај. Три опције које су понуђене нису ништа друго већ систем елиминације. Многи поштени радници нажалост због тога ће остати без посла. Они који се одлуче да узму отпремницу и оду добије 200 ДМ за сваку годину радног стажа. Шта ће онај радник, који је провео у фабрици три деценије да ради са 6.000 ДМ? Са оваквим трошковима живота то му неће бити довољно ни за годину дана. Он неће моћи да преживи и исхрани своју породицу. У најгорем положају, су можда они радници, који се налазе неколико година пред пензијом, и који нису у могућности да откупе ниједну годину радног стажа. Шта ће они да раде.

Као посланик Српске радикалне странке, приликом усвајања закона о приватизацији поднели сте амандман који је предвиђао куповину Заставиних аутомобила за потребе Републичке и Савезне владе, међутим, амандман је одбијен.

Наташа Јовановић: Колики је то степен њиховог лицемерја сведочи један податак. Ђелић је најпре изјавио да ће његово министарство за своје потребе куповати искључиво Заставина возила. Истог дана, само неколико сати касније, Душан Михајловић републички министар унутрашњих послова, изјавио је да је његово министарство расписало конкурс за домаћа и страна возила која ће користити МУП Србије. Само пар сати разлике и две различите изјаве. Ето какви су они.

ЗА САМО ТРИ МЕСЕЦА

ДОС-ова власт својим потезима све јасније потврђује да јој циљ нису никакве реформе већ обезвређивање и распродажа свега што се у земљи може продати. Поред осталих на удару се налази и велика национална компанија - ЈАТ. На челу ЈАТ-а тренутно је Душан Костић који је на то место постављен преко Чеде Јовановић. ВД генералног директора је толико способан и квалитетан да радници хоће што пре да га смене.

нија је на овај начин преузела практично највећи део ЈАТ-ових путника, који иду или ка дестинацијама у Немачкој или су само у транзиту и одлазе даље у свим правцима укључујући САД, Јужну Америку, Азију... Рани поласци из Београда омогућавају добре везе за остале део света. Луфтханза није дозволила ЈАТ-овим авионима да слеђу у то време на немачку територију када је најактуелније за превоз путника. Слетање је одобрено тек после подне, што практично значи да су

сви путници који су у транзиту приморани да преспавају о ЈАТ-овом трошку или да се предају некој другој компанији на бази неких међукомпанијских уговора и тај део наравно ЈАТ мора да плати.

Луфтханза преузела ЈАТ-ове путнике и паре

Према подацима Савезног министарства саобраћаја (Луфтханза је одобрен саобраћај са ноћењем од 25. марта ове године) ЈАТ је у марту ове

ОШТЕИЛИ ЈАТ ЗА

ДОС омогућио Луфтханзи да се богати на рачун ЈАТ-а

Савезна влада, тачније њен тадашњи министар за саобраћај и телекомуникације Зоран Шами, иначе из редова ДСС-а, омогућио је немачкој компанији Луфтханза да се богати на рачун ЈАТ-а. Склопљен је штетан уговор којим је Луфтханза од 25. марта ове године одобрено пет летова са ноћењем. Ова компа-

Луфтханза тону горива плаћа 300 долара, а ЈАТ 600 долара

Немачко тржиште је било за ЈАТ једно од најјачих тржишта у читавом периоду ЈАТ-овог пословања са Западном Европом, а сада је та драстично умањено. ЈАТ бележи свој негативни салдо на тим линијама. Једна ставка из уговора (уговор обилује детаљима који наводно представљају пословну тајну, а за овај је јасно запшто се крије од јавности) спада у привредни криминал. Наиме, тону горива на нашем аеродрому Луфтханза плаћа 300 долара, а исту ту тону ЈАТ плаћа 600 долара, јер је дужан да плати акцизе и остале доприносе. То је само једна од малих илустрација која омогућава да се наслuti колико је олакшано пословање Луфтханзи а колико је отежано ЈАТ-у.

ЈАТ НА УДАРУ НОВЕ ВЛАСТИ

ДОСОВЦИ НАМЕРНО

ДОСОВЦИ И ЈУЛОВЦИ ПЉАЧКАЈУ ЈАТ

године укупно превезао 4.823 путника, Луфтханза 4.764 путника, односно 59 путника мање од ЈАТ-а.

У априлу месецу ЈАТ је укупно превезао у СР Немачку 6.759 путника док је Луфтханза за и из Београда превезла 7.163 путника, што је за 404 више од ЈАТ-а. У укупном промету путника за и из Београда за СР Немачку, ЈАТ је у марту учествовао са 50,3%, да би у априлу месецу дошло до смањења учешћа на 48,5%. Учешће Луфтханзе у укупном промету путника за и из Београда за СР

Ово што следи пре је за рубрику „веровали или не“ и зато вам препоручујем да седнете пре него што прочитате.

ВД генералног директора ЈАТ-а има плату 150.000 динара. Заменик генералног директора, директори - техничке делатности, летачке делатности, развоја и плана, и још неки примају преко 40.000.

Комплетан састав Управног одбора прима додатну плату од 42.000 динара на своја основна примања и стимулације, а председник и потпредседник 70.000 динара.

Представници компаније у иностранству примају минимум 4.000 ДМ не рачунајући остале повластице као што су кола за личне потребе у сталном власништву, закупљени станови за породице и за шваплерке. Неки, као што су Бора Ковачевић у Лондону, Оливера Ђукановић у Атини, Зоран Стјепановић у Њујорку, Јован Плавша у Чикагу, иначе сви чланови ЈУЛ-а, примају 17.000 ДМ.

НАЈМАЊЕ 1.700.000 ДМ

Немачку у марту је било 49,7%, а у априлу 51,5%.

ЈАТ је у мају ове године између Београда и дестинација у Немачкој са 125 летова превезао 6.213 путника. У истом месецу Луфтханза је, на линији Београд-Минхен са 96 реализованих летова превезла 7.266 путника. ЈАТ је у јуну, до истих дестинација као и у мају реализовао 116 летова и превезао 6.589 путника, док је Луфтханза реализовала

108 летова и превезла 8.372 путника. У укупном промету путника Београд-Немачка, ЈАТ је у мају учествовао са 46%, у јуну са 44%. Учешће Луфтханзе у укупном промету путника за и из Београда за СР Немачку у мају је било 54%, а у јуну 56%. Луфтханза је за три месеца само на броју путника оштетила ЈАТ за 1.619.000 ДМ. Томе треба додати и остале олакшице које ова немачка авио-компанија има, почев од

јефтинијег горива па надаље.

Зашто је ДОС склопио штетан уговор којим је ЈАТ свакодневно на губитку? Зашто се дозволило да се једна тако богата компанија као што је Луфтханза богати на рачун сиромашних? Шта је позадина неповољних одлука које се доносе откада је ДОС преузeo контролу над ЈАТ-ом? Намеће се једини логичан одговор, да је све у функцији обезвређивања и багателне продаје ЈАТ-а.

JAT НА УДАРУ НОВЕ ВЛАСТИ

УКУПАН ПРОМЕТ ПУТНИКА ЈУГОСЛОВЕНСКОГ АЕРОТРАНСПОРТА (за период март–април 2000/2001. године)

	2000. год.	2001. год.		
	март*	април	март	април
Долазак у БЕОГРАД	–	2087	2279	3349
Одлазак из БЕОГРАДА	–	1535	2544	3410
УКУПНО		3622	4823	6759

Напомена: саобраћај је обновљен тек крајем марта 2000. године

УКУПАН ПРОМЕТ ЛУФТХАНЗЕ (март–април 2000/2001. године)

	2000. год.	2001. год.		
	март	април	март	април
Долазак у БЕОГРАД	316	2135	2485	3702
Одлазак из БЕОГРАДА	165	1531	2279	3461
УКУПНО		3622	4823	6759

СТРУКТУРА УЧЕШЋА ЈАТ-А И ЛУФТХАНЗЕ У УКУПНОМ ПРОМЕТУ ПУТНИКА (за период март/април 2001. године)

	2000. год.	Структура		
	март	април	% учешћа-март	% учешћа-април
ЈАТ	4823	6759	50,3%	48,5%
ЛУФТХАНЗА	4764	7163	49,7%	51,5%
УКУПНО	9587	13922	100,0%	100,0%

Зашто је укинута последња интерконтинентална линија за Пекинг

Још једна од штетних одлука, коју је донело ДОС-ово руководство, јесте укидање линије за Пекинг почетком априла ове године. То је према проценама стручњака велика грешка. Анализа кинеског тржишта показује да пет милиона Кинеза само хоће да види Ајфелову кулу. Један део тих путника би морао да превози JAT који је у Кини имао велике повластите и бенефиције.

Наша национална авио-компанија сада нема ниједну интерконтиненталну линију. Нико у JAT-у није видео званичан документ зашто је укинута линија за Пекинг, али је очигледно да је у питању политичка одлука. Радницима је објашњено да је Запад извршио притисак јер, наводно, сада није пожељно да сарађујемо са Кином.

Постаје све јасније и видљивије да нова власт беспоговорно спроводи политику западних сила, пре свих Америке, чији је циљ потпуно осиромашење наше земље и ствара

рање зависне колоније. То је и по задина свих намерно донесених не повољних одлука и склопљених штетних уговора у JAT-у. Продају JAT-а на BBC-у најавио је и сам министар за приватизацију Александар Влаховић, иначе Ђинђићев човек. Недавно се шпекулисало да је могући купац Луфтханза што би могло да буде тачно, с

обзиром на Ђинђићеве везе с Немцима.

Покушај обезвређивања JAT-а

Недавно је на конференцији з новинаре грански синдикат JAT-а. Независност указао на неправилности које је Влада починила када је у питању национални авио-превозник. Мирослав Мијловић секретар УГС JAT Независност поред осталог истиче: „Одређене силе у и ван компаније као да покушавају да јој оборе вредност

JAT НА УДАРУ НОВЕ ВЛАСТИ

JAT је 1992. процењен на милијарду и двеста милиона долара а сада има покушаја да се дуг покаже већим од вредности компаније. Дугујемо триста милиона долара, али то није проблем јер он може на основу реалних средстава да се врати."

Оптужбе су упућене и на рад запослених у кући, поготово на менаџмент JATA-а који, како су истакли, свој посао не ради како треба. У прилог овој тврђњи навели су податак да је цена карте ка мору повећана усред сезоне и да су у службу на примању путника и чекирању карата у време највеће навале на те летове, примљене особе које су непосредно пре тога завршиле курсеве.

JAT – једна од најјачих привредних организација

JAT је једна од најјачих привредних организација унутар земље. Ове године на годишњем нивоу он ће пословати са 150 милиона долара промета. Иначе, ваздухопловне компаније не спадају у високопрофитабилне индустријске гране.

JAT има перспективу и могао би добро да послује из простог разлога што се ваздушни саобраћај развија невероватном брзином, коју ни највећи оптимисти који су се бавили ваздушним саобраћајем нису могли да предвиде.

УКУПАН ПРОМЕТ ПУТНИКА ЈУГОСЛОВЕНСКОГ АЕРОТРАНСПОРТА (за период мај–јуни 2001. године)

	2000. год.		2001. год.	
	мај	јуни	мај	јуни
Долазак у БЕОГРАД	2217	2685	3085	3527
Одлазак из БЕОГРАДА	2526	2211	3128	3062
УКУПНО	4743	4896	6213	6589

УКУПАН ПРОМЕТ ПУТНИКА ЛУФТХАНЗЕ (за период мај–јуни 2001. године)

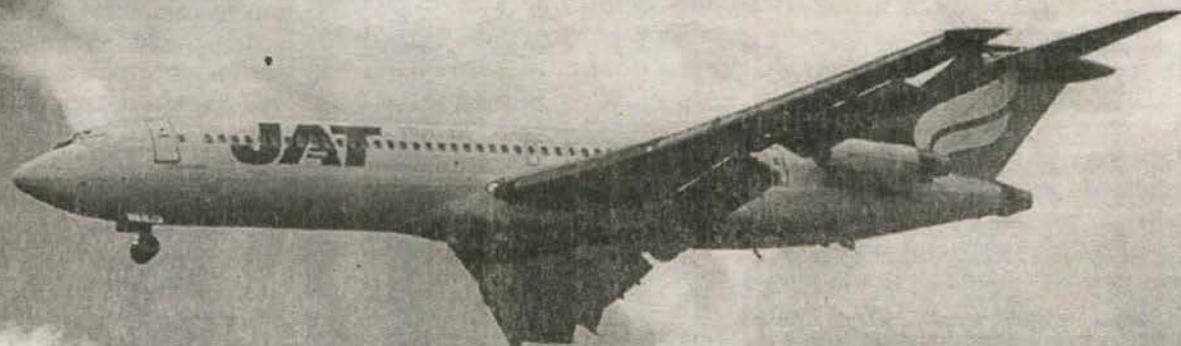
	2000. год.		2001. год.	
	мај	јуни	мај	јуни
Долазак у БЕОГРАД	2259	2524	3990	4511
Одлазак из БЕОГРАДА	1962	1699	3276	3861
УКУПНО	4221	4223	7266	8372

СТРУКТУРА УЧЕШЋА JAT-А И ЛУФТХАНЗЕ У УКУПНОМ ПРОМЕТУ ПУТНИКА (за период мај–јуни 2001. године)

	2000. год.		Структура	
	мај	јуни	% учешћа-мај	% учешћа-јуни
JAT	6213	6589	46%	44%
ЛУФТХАНЗА	7266	8372	54%	56%
УКУПНО	13479	14961	100%	100%

Сада има 14.000 авиона у свету који су комерцијални, а до 2005. биће 28.000. Такав нагли пораст ваздушног саобраћаја није забележен у историји ваздухопловства.

JAT би морао да нађе део тог новца који је у ваздуху, уколико ДОС-ова политика претходно од националне авио-компаније не направи губиташа.

У ЖИЖИ

ГРОБЉАНСКА МАФИЈА

ДИРЕКТОРСКЕ ФОТЕЉЕ

Неисправне чесме, зачепљени доводи, смеће око мало бројних контејнера, стазе и гробови зарасли у корове и шибље, слика су и прилика свих десет гробаља на подручју Београда. То је само врх леденог брега, испод кога се крију разне шпекулативне афере јавног комуналног предузећа „Погребне услуге“ односно руковођећег кадра, који је преузео бригу о гробљима од Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу града.

Незадовољни радом ових предузећа грађани и огорчени радници, узалуд су покушавали да укажу као јавности тако и надлежним из Скупштине града да је на функцију генералног директора постављен Богдан Шаренгаћа који сем што по стручности и непознавању организације фирме, није адекватна особа за обављање посла које

Богдан Шаренгаћа, вршилац дужности генералног директора ЈКП „Погребне услуге“, високи функционер ДСС-а учествовао у прекопавању дечије парцеле на Новом гробљу. На земунском гробљу кости покојника избачене, а у исти гроб сахрањен нови покојник. Како се одвијала и ко је учествовао у препродаји гробних места. Сахране скруп због приватних аранжмана директора овог Јавног предузећа. Зашто су поједини руководиоци у граду познати под надимком три одсто.

захтева то радно место већ је и сам уплатен у разне малверзације, афере, пљачку грађана и скрнављење гробова.

Кости покојника избачене и у исти гроб сахрањен нови покојник

Богдан Шаренгаћа, као директор Сектора развоја и општих по слова ЈКП „Погребне услуге“ у периоду од 1999-2000. године био је предмет посматрања комисије која је констатовала неправилности у раду фирме које се огледају у непоштовању законске регулативе и радње које су одштетиле фирму и грађане. Уместо да сноси последице, одговора за поменуте малверзације, Богдан Шаренгаћа, је награђен избором на руковођећу функцију.

Под диригентском палицом поменутог директора извршен је прекоп на земунском гробљу, када су кости покојника избачене и у исти гроб сахрањен нови покојник. Приликом обиласка гробља фамилија првобитног покојника дожиљава шок када затиче нови гроб с другим спомеником. То је само је

дан од случаја у низу скривављења гробова у Београду. Таквих приме-ра има много више, на гробљима која су затворена за нове сахране а која ће бити отворена после неколико епизода скривављења.

Прекопавање дечије парцеле на Новом гробљу

На Новом гробљу да би се додшло до зараде и напунили функционерски цепови, прекопана је читава дечија парцела. Дечији кости су избачене и сада се цела парцела продаје, као уређено гробно место са спомеником или пак као гробница. Доделу тих места имала је право да ради само директорска гарнитура међу којима је Шаренграћа заузимао истакнуто место. Новопечени богаташи који жеље да сахране своје најмилије у центру Београда, где је немогуће наћи места, потребно је само да издвоје 8.000 ДМ за гробно место или 15.000 ДМ за гробницу и директори ће им одмах испунити жељу.

Препродаја гробних места

У случај пословних малверзација спада и продаја права коришћења гробног места странци која није у крвном сродству са поконником који је већ сахрањен у дотичном гробу. Како, су по закону чланови породице, само закупци гробног места, а не и власници овакве радње су законом строго забрањене и кажњиве. Да би се ипак дошло до екстра паре, које ће се слити у приватне цепове, директори Јавног комуналног предузећа „Погребне услуге”, су за такве малверзације одредили адвокатску канцеларију једног од бивших директора ове комуналне установе, адвоката-правника Новице Мирића. Иако је то законом забрањено, па се преноси не

могу папирно завести, тадашње руководство, па и сам Богдан Шаренграћа садашњи генерални директор, обилато су кршили закон скла-пајући купопродајне уговоре, између странака о продаји закупа коришћења гробног места. За овакве прљаве по-слове на

се комплетна опрема купује само од једне фирме „Борвинг”, без праве утакмице у квалитету и ценама. Цене су монополистичке са високим провизијама у које је укључена чак и Маријана Бејатовић шеф комерцијалне службе овог јавног предузећа, која је иначе у граду позната по својој обавезној провизији од 3%. Како онда да грађани очекују да са-храна буде приступачна, ако су цене набавне опреме, после свих силних уграђивања, енергично велике. Јавно комунално предузеће „Погребне услуге” нуди опрему набављену од предузећа „Борвинг” уместо да ту опрему купује директно од производија. ДД „Бина промет” по отпремници Бр. 0371 продаје по-гребну опрему „Борвингу” а они исту ту опрему по не-нормално увећаним ценама продају ЈКП-у „Погребне услуге” што може да се види по рачуну Бр. 80/2000 и по пријемници 76/00 на коју се ра-чин и позива. Анализом цене, досадашњих добављача, у односу на све остale добављаче који су се пријављивали на јавни конкурс, дошло се до закључка да сахрана може бити нижа и за 20%, у односу на важеће цене. Што у општој беспарици није занемарљиво.

Наведена фирма „Борвинг” пословала је са ЈКП „Погребне услуге” без одлуке Управног одбора и конкурса. Иако је уговором, предвиђен рок за плаћање 30 дана, уз 10-15% каса сконта, супротно уговору, поменути добављач добијао средства авансно. Иначе предузеће „Борвинг” предњачи по висини цена погребне опреме, у односу на друге добављаче у просеку за 40%. Поједини артикли скупљи су и за 100%. Пошто је са помену-

PREDUZEĆE ZA PROIZVODNJU PLASMANA I INŽENJERINGA - BEOGRAD, SUMATOVACKA 118, TEL./FAX: (011) 434-183
Broj računa: 10803-601-4-212108

"BORVING" d.d.

JAVNO KOMUNALNO PREDUZEĆE
"POGREBNE USLUGE"
BEOGRAD
RUSVELTOVA 50

Račun br. 81/2000
BEograd 12.10.2000.

Red. broj.	OPIS	Jed. mere	Količina	Cena	IZNOS
1.	M. sanduk S 21	"	4	6.680,00	26.720,00
2.	M. sanduk S 22	"	4	7.170,00	28.680,00
3.	M. sanduk S 23	"	30	6.860,20	20.580,00
4.	Garnitura - Luks	"	10	2.600,00	76.000,00
5.	Garnitura - Kan	"	30	3.500,00	105.000,00
6.	Dušek - Platno	"	20	590,00	11.800,00
7.	Pokrov - Platno	"	200	1.000,00	200.000,00
8.	PVC traka	"	95,00		9.550,00
					19.000,00
					252.540,00
	Porez na premet proizvoda	***			
	Porez za telefonsku	95	22.728,60		
	Gradski taksa	25	7.576,20		
	Poseban savezni porez	75	7.576,20		
	Ukupno porez:	35	7.576,20		
	Obraćunati porez na premet proizvoda se ne plaća na osnovu izjave kupca	45	45,457,20		
		1	potvrde o izdanim izjavama.		
	DIREKTOR				252.540,00

Уместо да купује опрему директно од производија ЈКП „Погребне услуге”, на тај начин директори овог јавног предузећа и власници поменуте фирмe су по сандуку зарађивали 8.000 динара.

плаћаване су велике провизије. Народ не знајући да то није у складу са законом и додатно подстакнут директорима ЈКП „Погребне услуге“ прихватало је овакве дилове не било дошао до нешто паре.

Сахране скупе због пљачке ди-ректора ЈКП „Погребне услуге“

Сви се жале како су сахране веома скупе. Што је и нормално када

ГРОБЉАНСКА МАФИЈА

НЕ МОЖЕ НАМ НИКО НИШТА, ЈАЧИ СМО ОД СУДБИНЕ

На услуге ове фирме не жале се само грађани, већ су извештаји комуналних инспектора пуни замерки на одржавање градских гробаља. Из предузећа „Погребне услуге“ одбијају ове примедбе говорећи да је све регулисана техничком документацијом.

тим добављачем, остварен промет од око 30 милиона динара, само по основу већих цена, „Погребне услуге“, су оштећене за око 12 милиона динара. У делу продаје и куповине возила такође су констатоване неправилности, иначе тај сектор предузећа директно је био у надлежности Богдана Шаренгаће, који је тада обављао послове директора сектора развоја и општих послова. Добављач резервних делова и сервисер возила ЈКП „Погребне услуге“, ангажовани су такође без јавног конкурса. Набављање основних средстава вршено је без прикупљања понуда других добављача и без одлуке Управног одбора, у вредности од око 800.000 ДМ. Радна јединица „Транспорт“ и Шаренгаћа тим шпекулативним радњама ојадили су фирму за 19 милиона динара. Низ других злоупотреба у овој радној јединици, остало је сакривено и заташкано, јер комисији која је испитивала пословање овог предузећа, није омогућен даљи рад, пошто је Богдан Шаренгаћа именован за вршиоца дужности генералног директора.

Дил са банкама

Пошто сахрана није јефтина а смрт у породици никад се не планира, уобичајено је да нико нема толико готовине у цепу. Породице у таквим ситуацијама најчешће воде

Д.О.О. „BINA-PROMET“
26340 ВЕЛА ЦРКВА
Телефон (013) 851-253
Телекс (013) 851-253

Beća Crkva, 11. 10. 2004

OTPREMNICA 0371

KUPAC: "Bećing"
PRIMALAC: "JKP - POGREBNE"
NAČIN ISPORUKE - KAMIONOM REI. BR. 18-372-78
BROJ FAKTURE:

Među: BEOGRAD

Među: BEOGRAD

RUZVELGOVA BR: 50

Red. br.	NAMENIK ARTIKLA	Jed. mera	Količ. isporuč.	Cena	Iznis	Kupljeno među knjigovod.
-	SANDUK S-210	kom	1	4.777,00	4.777,00	
-	S-230	v	1	1.909,00	1.909,00	
-	S-220	v	1	5.119,00	5.119,00	
					59.229,00	
	PCREZ 57-		=	5.329,00		
	- 11-	32	=	1.776,60		
	- 11-	37	=	1.776,60		

Datum ispr. 11.10. | Robna prikupljanja | Robna ispremka | Datum pri- | Put po primadodatnoj
puti |
Грађани су за сандук уместо 19.106 динара
морали да издавају 26.720 динара.

САМ СЕБЕ ИЗАБРАО

Богдан Шаренгаћа конкурирао је за место генералног директора као члан управног одбора ЈКП „Погребне услуге“. Поставља се питање како онда одлука може бити поштена и непристрасна.

преосталу уштећевину и на благајни ЈКП „Погребне услуге“ нуде девизе, које благајница неће да прими већ их упућује на шалтер „Капитол банке“, чија је експозитура отворена на Новом гробљу. Грађанин је са профактуром ЈКП „Погребне услуге“, одлазио на шалтер банке где је за девизно плаћање добијао печат. Банка је паре пребацивала на жиро рачун предузећа тек по истеку месец дана. Уколико је странка захтевала од банке да му обави само конверзију девиза у динаре, враћала се необављеног посла. Некоме је очигледно такав начин плаћања, штетан по ЈКП „Погребне услуге“, одговарао.

Епилог

И после свих криминалних радњи од којих се неке граниче за злочином, који превазилази људско битисање, у ЈКП „Погребне услуге“,

ништа се није променило. На место директора овог Јавног предузећа сада седи Богдан Шаренгаћа бивши директор Сектора развоја и општих послова, један од главних актера криминално-корупционашких радњи у овом предузећу. Докле ће грађани бити приморани да посматрају уништавање знамења српског народа, овог пута не у Лики, Кордуну, на Косову и Метохији, већ у самом Београду? Шта још треба да се деси да би се неке ствари промениле, зар учињена злодела нису довољна?

ЛОПОВ ОСТАЈЕ ЛОПОВ

Независни синдикат ЈКП „Погребне услуге“, сматра да је Богдан Шаренгаћа, постављен на место вршиоца дужности генералног директора како би омогућио даље пословне малверзације у овој фирмам, континуирани рад приватним банкама, остваривање епормних задара предузећима и радњама са којима послује ово предузеће. Такође, један од разлога за постavljanje Шаренгаће на руководеће место према мишљењу независног синдиката је покушај скривања криминалних радњи у радиој јединици „Транспорт“.

ЛАКУ НОЋ БЕОГРАДЕ

Српска радикална странка поставила је десет питања Скупштини града Београда и још увек чека одговоре.

1. Ко је одговоран за нелегално конституисање и давање легитимитета свему ономе што је градска власт учинила у протеклих десет месеци?

У ноћи између петог и шестог октобра 2000. године, не позивајући све изабране одборнике, пучисти су одржали три седнице Скупштине Града и тако отворили једну од најсрамнијих страница у историји Београда.

2. Када ће градска власт престати са рушењем објекта у Београду?

Од конституисања Скупштине Београда, грађани су сведоци готово свакодневног, бесмисленог рушења мукотрпно стечених привремено подигнутих објеката, који су једини извор прихода великом броју породица.

Данас, градска

Иако је прошло скоро годину дана од конституисања нове Градске скупштине и Владе, уместо решених комуналних проблема, чистијег града, уређених зелених површина, бољег културног садржаја, становницима главног града сервирани су нови намети. Поскупело је грејање, превоз је и даље катастрофалан, улице су пуне рупа и шута. Градски членици рушећи привремене објекте себи обезбеђују стамбени и пословни простор, Радмила Хрустанић на мирјевској пијаци, потпредседник београдске скупштине на Врачару.

Градска власт троши огромне свете новца како би нешто рушила не размишљајући о томе да на овај начин власници привремених објеката и њихове породице остају без могућности да остваре минимум егзистенције.

3. Да ли ће и када надлежни у Скупштини града почети нешто и да граде?

Основна делатност Скупштине Београда јесте изградња и одржавање комуналних система и градске инфраструктуре, које су у њеној надлежности, и без којих би функционисање Београда било немогуће. У последњих десет месеци није асфалтиран ни метар било ког пута, нити је постављена нова водоводна цев, док је градски превоз остављен на милост и немилост збуни времена.

4. Пошто се у Београду интензивно руше привремено подигнути објекти, да ли ће булдожери стати и пред објекте чији су власници членици Скупштине града?

Јавност Београда је упозната са чињеницом да Радмила Хрустанић, председник Скупштине града, поседује више привремених објеката на територији Београда, и с обзиром да је један од највећих заговорника руше-

ња привремено подигнутих објеката, за очекивати је да булдожере доведе испред својих објеката, а да исто учине и њене колеге из Скупштине Београда.

5. Када ће престати прогон уличних продаваца?

Власници тезги у Београду су, не својом кривицом, приморани да на тај начин обезбеђују материјалну егзистенцију. Један од првих потеза нове београдске власти, иако је било, а и даље има, пуно других приоритетнијих проблема, био је да овим људима забрани рад, без икаквог покушаја да се на неки други начин нађе решење и помогне овим људима.

6. Када ће градска власт наћи времена да почне са решавањем проблема житеља тзв. азбестног насеља?

Иако је од предизборног обећања да ће овај тежак проблем бити решен експресно, чим ДОС дође на власт, прошло скоро годину дана, ни до данас није показана чак ни добра воља да се заштити здравље становника овог насеља и обезбеди кров над главом свима који су угрожени.

7. Када ће Скупштина града престати са подизањем цена комуналних услуга које су у њеној надлежности?

Наиме, у последњих неколико месеци, све комуналне услуге су неколико пута поскупеле, а да,

заузврат, није учињен ни најмањи напор да се подигне њихов квалитет, ни да се Београђанима понуди нешто ново. С обзиром на напаве нових подизања цена, поставља се питање ко ће издавати толики новац, а да заузврат не добија готово ништа.

8. Шта ће београдска влада предузети по питању решавања проблема водоснабдевања и побољшања квалитета воде у граду?

Ове године су обилне падавине спречиле веће несташице воде, али су житељи приградских насеља и виших делова Београда и овог лета морали да зависе од цистерни, и то уколико су оне уоп-

Стан који надограђује
Бојан Станојевић

Боре се против дивље градње, а сами себи дозидавају велелепне станове

Бојан Станојевић, потпредседник Скупштине града, из Демократске странке, на Врачару, иза позориштанџета Пуж, на име своје жене и таште надограђује око 400 метара квадратних стамбеног простора:

ове Скупштине вишеструко повећане, поставља се питање због чега је неопходно да Скупштина Београда закључи уговор о кредиту са Европском банком?

По изјавама чланица Скупштине града, решење за функционисање Београда је повећана цена комуналних услуга, што је уједно једина област на којој је дононоћно рађено. Међутим, дана тврде да то није доволно и да Београд мора додатно да се задужује, и то без икаквог плана и програма отплате ових кредити.

10. Зашто у извештају остваривању прихода и извршењу расхода буџета Скупштине града нису приказане стране донације и због чега јавност нема увид рад органа и тела Градске скупштине?

И поред свакодневног помпног најављивања доласка страних донација, у извештају о остваривању прихода и извршењу расхода буџета Скупштине града

Себи гради – другима руши

Радмила Хрустановић, председник Скупштине града, један од главних иницијатора за рушење привремених објеката, сама поседује те исте објекте на више локација у Београду. Поред пословног простора у блоку 44, на Новом Београду, Радмила Хрустановић поседује и киоск на миријевској пијаци. Иако поседује дозволу на свега десетак квадрата, она је квадратуру свог објекта повећала неколико пута.

ште биле и обезбеђене Проблем водоснабдевања је из године у годину све акутнији, и очигледно је да садашња градска власт нема намеру да се озбиљно посвети решавању овог проблема.

9. Иако су цене свих комуналних услуга од конституисања

нису приказане, па се намеће питање да ли их је уопште било, и ако јесте, на шта је овај новац потрошен? Такође, чињеница је да услед блокаде свих медија од стране режима, укључујући и оне које контролише Скупштина Београда, грађани нису уопште упознати са радом тела и органа Скупштине, као ни где одлази новац који заједнички издвајају за град.

Склонимо туђе да поставимо своје

На дну Скадарске улице, преко пута Бајлонијеве пијаце, прво су помпезно уз телевизијске екипе чланице Скупштине града уклонили један од најлепших киоска у центру града „Миленијум”, који је продавао брзу храну, да би уместо њега, али сада уз одсуство медија, поставили два киоска нешто ружнија, такође исте намене

цвећаре на Цветном тргу.

Уговором о коришћењу четири раднице Градског зеленила тако су постале закупци Цветног трга. Убрзо је Цветни трг, захваљујући њима, претворен у једну од ретких оаза мира и тишине у центру града. Мноштво цвећа, дрвене клупице, зеке, пачићи, папагаји, маме како децу, тако и одрасле. Скупштина Града је, 17. августа, донела решење о раскиду уговора и промени намене Цветног трга.

Руководећи се искуством из

На Цветном тргу
уместо цвећа – кафана

По основу одлуке Управног одбора Скупштине града, 1997. године, под изговором да су продавнице Градског зеленила нерентабилне, готово сав пословни простор овог предузећа издат је у франшизу. Продавнице у центру града узели су за себе чланице Српског покрета обнове, да би им одмах променили намену, а Градском зеленилу, сем пар објектата на периферији града, остале су

Цветни трг, оаза у центру града

1997. године, када је свим објектима промењена намена, сумњам да ће у будуће овај трг красити цвеће – прича Слађана Јовановић, закупац цвећаре, која ће на овај начин остати без посла. Она додаје да Цветни трг постоји од 1948. године, пре тога овде се налазила зелена пијаца. Сада су се чланице Скупштине града досетили како да зараде новац и сруше традицију.

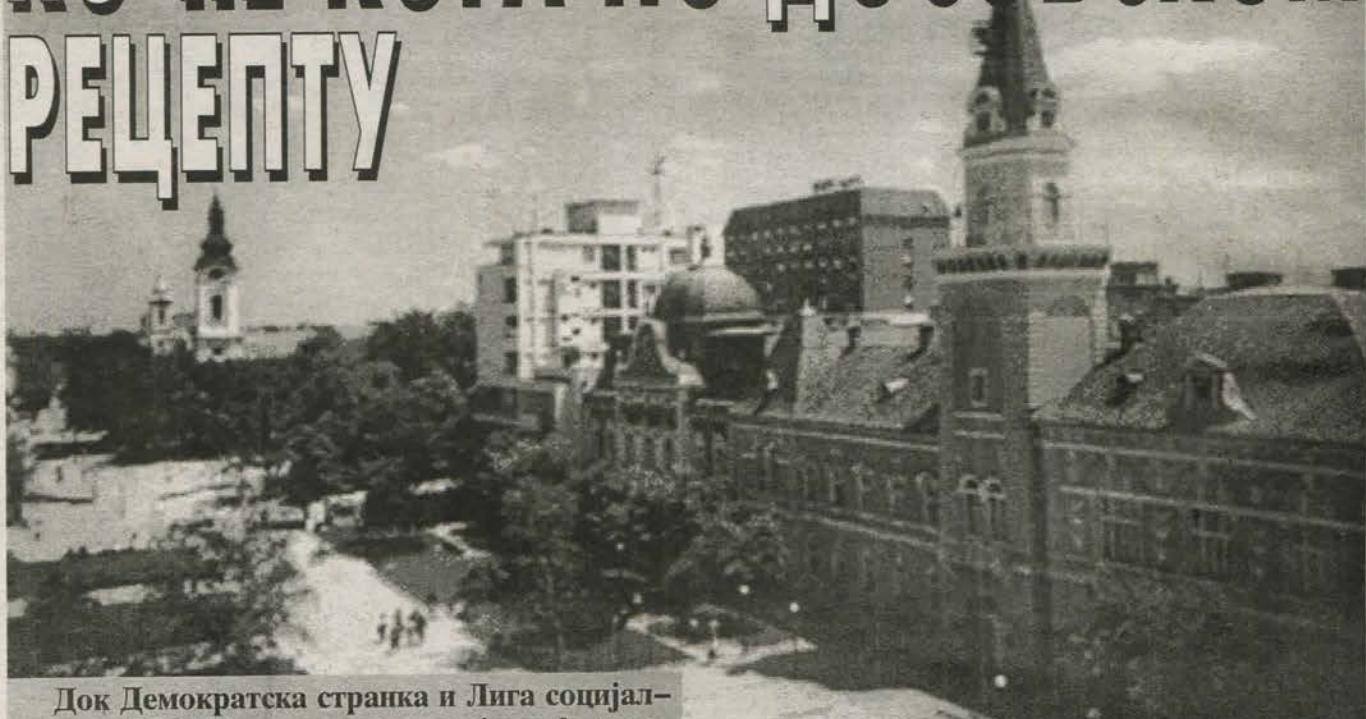
Незадовољни грађани изјављују да ће бранити Цветни трг и најавили су потписивање петиције. Мирјана Прокић, пензионерка, која станује у близини, каже:

– Традиционално, ово је трг цвећа и било би жалосно да се овде изгради кафана. Свуда по граду имате пуно радњи са најразличитијом робом, али никада оваквог места. Оно је единствено.

Одлуком Скупштине града
Цветни трг ће ускоро изгубити
свој идентитет

КО ЂЕ КОГА ПО ДОСОВСКОМ РЕЦЕПТУ

Док Демократска странка и Лига социјалдемократа Војводине, препродају нафту намењену сељацима, Демократска странка Србије, зарађује купујући компјутерску опрему, трошећи буџетска средства, дотле грађани финансирају њихове ТВ дуеле на кикиндској ВК телевизији

Да живот може бити занимљив и узбудљив и у малом месту попут Кикинде, побрињу се ДОС. Уместо квалитетнијег живота, решених комуналних проблема, занимљивијег културног садржаја, општинско руководство овог војвођанског места, са 70.000 становника и историјом и традицијом дугом 250 година, понудило је грађанима аферу и разне малверзације, по систему шта нас брига за њих важни су нам наши цепови. За Кикинду, као и за остале градове у којима је ДОС заменио Коалицију Заједно, исти сценарио владавине понавља се из године у годину. Коалиционо партнерство препуну је закулисаних сумњивих рада као и међусобних свађа и оптуживања. Општински функционери из ДС, ДСС или ЛСДВ, само су ротацијом заменили своје положаје и наставили све по старом.

Скупштина општине Кикинда је недавно за своје потребе набавила компјутерску опрему у вредности од 1.200.000 динара односно 40.000 ДМ. Одмах по испоруци опреме код одборника Скупштине општине Кикинда јавила се сумња да су набављени компјутери лошијег квалитета и много јефтинији него што је наведено у захтеву за потраживање средстава из

општинског буџета за ову намену. На иницијативу Скупштине општине формиран је анкетни одбор који је требало да утврди чињенице, услове и околности везане за куповину опреме. После неколико дана ради анкетни одбор је потврдио да су сумње биле оправдане. Констатовано је такође да је Извршни одбор, чији је председник из ДСС, опрему финансирао буџетским парама намењеним за санирање последица поплава и подземних вода на подручју општине. Такође је утврђено да опрема није набављена путем јавног тендера већ приватним каналима. Плањање је извршено авансно без уобичајеног рада који је обавезан код оваквих куповина. Када су актери афере требали да одговарају за учињено дело, коалициони партнери су се нагодили, онако како то већ они знају. Читав случај остао је заташкан и далеко од очију јавности, јер је прозвана ДСС, припремила ДС и Лиги социјалдемократа Војводине да ће ако анкетни одбор настави са радом обелоданити њихове прошлогодишње малверзације са расподелом нафте сељацима, када су ове две партије према речима ДСС

АУТСАЈДЕР

Председник Скупштине општине Кикинда Душко Радаковић из Лиге социјалдемократа Војводине коалиционом комбинаториком заузео је председничку фотографију иако је завршио само средњу Пољопривредну школу и нема ниједне године радног стажа. Претпоставља се, пошто је млад, има само 29 година, да ће то временом надокнадити.

ОДГОВОР

Иницијативу за организовање ТВ дуела на ВК Телевизији између релевантних политичких личности у општини Кикинда дао је председник Скупштине општине Душко Радаковић, са идејом да се грађани наше општине боље упознају са мишљењима људи из различитих политичких странака, и из власти и из опозиције, о политичкој ситуацији у нашој општини.

Уговор са ВК Телевизијом потписао је члан Извршног одбора задужен за информисање Славољуб Лудајић.

Обавезе је једне и друге уговорне стране детаљно су прецизиране у уговору. Укупно је да има одржаних ТВ дуела исплаћено 144.000,00 динара.

Учесници у ТВ дуелима одређивани су на основу политичке ситуације и захтева грађана за поједине области.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
СКУПШТИНА ОПШТИНЕ КИКИНДА
ОПШТИНСКА УПРАВА
БРОЈ: СЛ/2001
ДАНА: 25.07.2001. ГОДИНЕ
КИКИНДА

Грађани финансирају ТВ дуеле општинских руководилаца

успеле да ућаре и одређену количину новца. Коалициони партнери до гаше у спекултивним радњама морали су да се задовоље одлуком Управног одбора Скупштине града да се поништи рад анкетног одбора и његови закључци. Угледајући се на своје београдске директиве. Не забрињавајући се превише за то да би грађанима могло овакво њихово понашање да досади, наставили су све по старом као да се ништа није десило. Канцеларије су опремљене застарелим компјутерима, последице поплава и подземних вода нису саниране, а демократама су почеле да понестају паре од прошлогодишњег посла са нафтотом.

Куповина компјутерске опреме само је једна слика из живота и рада досовог општинског руководства. Да би повећали себи плате и заобишли закон о платама, запослени у јавним службама су сами себи одредили функционерске додатке. Функционерски додатак за председника Скупштине општине Кикин-

ИЗВЕШТАЈ АНКЕТНОГ ОДБОРА РАДИ УТВРЂИВАЊА ЧИЊЕНИЦА, УСЛОВА И ОКОЛНОСТИ ВЕЗАНИХ ЗА КУПОВИНУ ОПРЕМЕ ЗА ПОТРЕБЕ ОПШТИНСКЕ УПРАВЕ

На седници Скупштине општине Кикинда одржаној 22.06.2001. године донето је Решење о формирању и именовању Анкетног одбора ради утврђивања чињеница, услова и околности везаних за куповину рачунске опреме за потребе Општинске управе.

У Анкетни одбор именованы су: Љубомир Замуровић, за председника, Рајко Николић, Никола Ђорђевић, Мирослав Јовићић, Мирослав Панић и Нандор Сабо – за чланове.

Анкетни одбор је одржао три седнице и то: 04.07., 12.07. и 17.07.2001. године и том приликом донео следеће

Закључке

- Није испоставана процедура и неовлашћено је располагањем буџетским средствима и средствима намењених санирању последица од поплава и подземних вода јер је плаћање извршено 5.01.2001. године, а Извршни одбор је донео закључак о куповини опреме и позајмици 15.01.2001. године.
- Позајмљена средства су враћена у наведеном року.
- Није испоставана процедура о писменом именовању особа надлежних за куповину опреме.
- Опрема је морала бити купљена путем расписивања јавног тендера, што у овом случају није учињено.
- Конфигурација опреме је идентична или боља од оне која постоји у предрачуни.
- Цене опреме су реалне у односу на цене које су биле на тржишту у том периоду.
- Плаћање је извршено некомерцијално, пошто се ради о авансу и средствима у износу од 1.200.000,00 динара, на бази чега се требао добити одређени рад.
- На основу закључака, Анкетни одбор предлаже СО Кикинда да се изјасни о наведеним закључцима и предузме одговарајуће мере, ако

Извештај анкетног одбора

који говори да су средства намењена за санацију поплава устрошена за набавку скупих и лоших компјутера

ПРЕДСЕДНИК АНКЕТНОГ ОДБОРА

Љубомир Замуровић, с.р.

ОДГОВОР НА ОДБОРНИЧКО ПИТАЊЕ ОДБОРНИКА ДР МИЛОВАНА БЛАЖИЋА

Одборник Др. Милован Блажић на седници одржаној 22.06.2001. године, поставио је одборничко питање: "По Пословнику утврђен институт одборничких питања. Изнео је да је претпрошле седнице поставио одборничко питање на које није добио одговор. Сматра да опозициони одборници непосредно изабрани имају већу одговорност према грађанима у односу на партију. Затим је изнео да није добио одговор на питање и сад поставља питање у вези новчаних накнада људима који се налазе на јавним функцијама. Да се види накнаде Извршног одбора, председника, потпредседника и члanova Извршног одбора. Комисија за самодопринос, која су то лица, какве су то накнаде, затим Управних и Надзорних одбора свих јавних предузећа, Комисија за поплаву и хуманитарних организација".

ОДГОВОР

Функционерски додатак за изабрана и постављена лица износи:

- Председник СО Кикинда	9.000,00 динара
- Председник ИО СО Кикинда	8.700,00 динара
- Секретар СО Кикинда	7.500,00 динара
- Потпредседник Извршног одбора	7.500,00 динара
- Члanova Извршног одбора	6.500,00 динара

Запослени у јавним службама сами себи одредили функционерске додатке

да износи 9.000 динара, а за председника Извршног одбора Скупштине општине износи 8.700 динара. У наведене цифре није урачуната плата. Међутим, није то све. Кикиндско општинско руководство наплаћује свој рад чак и у хуманитарним организацијама. Попшто суме новца за коју ови пожртвовани хуманитарци раде није занемарљива одборник Скупштине општине, доктор Милован Блажић, члан Српске радикалне странке остао је ускраћен за одговор на своје посланичко питање о накнадама које добијају чланови управних одбора јавних предузећа и накнаде за рад у хуманитарним организацијама. Секретар скупштине општине Драгица Кричковић, чији је функционерски додатак не рачунајући плату 7.500 динара, саветовала је Блажића да се обрати јавним предузећима односно хуманитарним организацијама.

Грађани финансирају ТВ дуеле општинских руководилаца

Најзанимљивији је Уговор који је са ВК телевизијом из Кикинде потписао члан Извршног одбора задужен за информисање Славољуб Лудајић о budgetском финансирању ТВ дуела на овој телевизији. Иницијативу за организовање ТВ дуела на локалној телевизији, између, наводно релевантних политичких личности у општини Кикинда дао је сам председник Скупштине општине Душко Радаковић. Радаковић је своју идеју образложио тиме да ће се грађани на тај начин боље упознати са мишљењима људи из различитих политичких странака о политичкој ситуацији у општини. На име одржаних ТВ дуела из општинског буџета исплаћено је 144.000 динара. Од учесника који су требали да буду бирани на основу политичке ситуације и захтева гледалаца грађани су могли да посматрају само представнике ДОС-а.

Министар Веселинов пољубио врата

Када је републички министар пољопривреде обилазио тај део Баната, свратио је и у Кикинду или се није срео са представницима општинске власти. Председник Скупштине општине Кикинда, из Лиге социјалдемократа Војводине, одбио је да прими министра јер је овај, према његовим речима, давао неодмерене изјаве о Лиги социјалдемократа Војводине и о њеном председнику Чанку.

УЗ НЕГОДОВАЊЕ ГРАЂАНА, У БЕОГРАДУ ПОСКУПЕО ПРЕВОЗ

Одлуком приватних превозника, уз подршку Републичке и Градске владе, карте у јавном градском превозу наплаћују се 10 динара. Потпредседник Градске владе, Александар Спасић, сматра да је овакав захтев приватника за поскупљењем потпуно оправдан и да је требало да се нађе на редовној седници Владе Србије, али се из техничких разлога та тачка није нашла на дневном реду. Као одговор на ово поскупљење, грађани се одлучују за пешачење.

Чекање зна да потраје и сатима

ТРПЕЗА БЕЗ МЕСА

Од пре неки дан скупље је и месо. Килограм свињског бута кошта 316 динара, док за јунетину треба издвојити 280 динара. На поскупљење свежег меса у продавницама утицало је повећање цене свиња и јунади на пијацима. Килограм живе мере сада је око четири марке, што је изазвало поскупљење меса и производа од меса. Зависно од трговине, килограм млевеног меса, сада кошта од 307-360 динара, зависно да ли је чисто или мешано. Сремска или чајна кобасица се продају за 460 динара, сланина је око 330 динара, док је ужичка пршута са просечних 650 динара поскупела на невероватних 760 динара. Најочичнији паризер кошта 170 динара. Према најавама које стижу из трговинских кућа ускоро ће бити повећане и цене деликатеса.

ПЛАТЕ СВЕ НИЖЕ

ПРОСЕЧНА ПЛАТА У АВГУСТУ ИZNOSILA JE ОКО 180 ДМ. У 21. ДЕЛАТНОСТИ СА 515.000 РАДНИКА ПЛАТЕ СУ ЗА 16% НИЖЕ ОД ПЛАТА У ОДНОСУ НА ПРОШЛУ ГОДИНУ. ЛЕПЕЗА ПЛАТА СЕ ПРОШИРИЛА А ОНИ КОЈИ СУ ИСПОД ПРОСЕКА ПАЛИ СУ ЈОШ НИЖЕ - ТВРДИ СТОЈАН СТАМЕНКОВИЋ САРАДНИК ИНСТИТУТА ЕКОНОМСКИХ НАУКА.

КУПОВНА МОЋ НИЖА ОД ПРОШЛОГОДИШЊЕ

Куповна моћ просечне плате смањена је од 35-50% за куповину основних прехранбених производа. Уколико би се у породичној потрошачкој корпи нашле намирнице: хлеб, млеко, уље, кекс, јунеће, свињско и пилеће месо, шећер, пиринач, пасуль, јогурт, качкаваљ, кафа, со, виршле и чајна кобасица (у количинама по килограму односно литар) за то је у јуну прошле године требало платити 778,04 динара, а у јулу ове године три пута више 2.386,10 динара. Укупан раст цена за поменуту групу производа износи око 200 одсто у јулу ове године у односу на исти месец прошле године.

Цене основних прехранбених производа у једногодишњем периоду
јул 2000. године јул 2001. године

<u>Артикал</u>	<u>Цене у динарима</u>	
Хлеб	5,91	26,00
Млеко	4,83	21,90
Уље	16,68	49,44
Кекс „Пти бер”	47,95	126,33
Јунеће месо без костију	112,36	265,16
Свињетина без костију	96,79	269,48
Пилетина	78,12	139,26
Шећер	9,01	41,62
Пиринач	34,62	63,96
Пасуль	38,08	133,26
Јогурт	17,49	37,12
Качкаваљ	142,57	301,99
Кафа	200,54	247,50
Кухињска со	11,54	21,34
Виршле	90,72	207,23
Чајна кобасица	161,83	404,47
Укупно:	778,04 динара	2.386,10 динара

Народни хлеб од 13 динара распродат се већ у раним јутарњим часовима. Понуда недовољна да подмири тражњу. У пекара-ма нуде само скупље венке хлеба.

Пасуљ и хлеб су некада биле основне намирнице на трпези просечне србијанске породице. Са променама и реформама многе ствари су се промениле. Данас су пасуљ и хлеб постали једне од првих жртава економске политике ДОС-ове владе. Са ценом од 180 динара по килограму, пасуљ је за већину становника Србије постао недостиган, а ових дана и хлеб многима долази само у сновима. Килограм хлеба је у јулу 2000. године коштао око шест динара, а у јулу ове године 26 динара. Производња народног хлеба, од брашна типа 850, тешка 700 гр, који кошта 13 динара, не може да задовољи целокупну тражњу грађана за овом најефтинијом врстом хлеба. Док се он у појединим радњама може пазарити само у раним јутарњим часовима у многим радњама га нема ни тада, јер се не испоручује. На рафовима стоје поређане венке од 20 и 25 динара, које се следећег дана непродате поново пакују и шаљу натраг у пекаре.

— То је наш свакодневни ритуал. Овај скупљи хлеб не би требао да се испоручује у толикој количини, већ би народног, полубељог хлеба од 13 динара требало да буде више. Хлеб од 20 и 25 динара и тако непродат враћамо — жали се продавачица у Вишњициној радњи у центру града.

— Како који купац уђе у радњу да купи хлеб тражи само онај од 13 динара. Народни хлеб распродат се за сат времена. Пошто брзо све оде, грађани мисле да смо га посакривали испод пулта за себе и наше рођаке — каже она.

Грађани углавном негодују јер су нове цене хлеба превисоке за њихове просечне плате и пензије. А оног народног који је колико-толико приступачан, упркос обећањима представника Владе, нема у довољној количини.

— Да купујем хлеб од 20 динара ја и деда би га јели сваки други дан. Пре неки дан две жене су се посвађале око последње венке овог нашег сиротињског хлеба — прича пензионерка. Радник са

САМО ИГАРА БЕЗ ХЛЕБА

оближњег градилишта, који купује пет венки хлеба, пита нас да ли можемо да замислимо колико би он и његове колеге дневно требало да поједу кифли да би се заситили и колико би то коштало? Марко, студент машинства, каже да обично када се пробуди и крене у куповину не преостаје му ништа друго него да за њега и цимера купи венку од 25 динара. Данас је поранио, па је како каже уштедео за градски превоз. Разговору се прикључује радница запослена у Памучном комбинату Београд.

— Моја плата је мизерна. Справома ме, и да кажем колико зарадујем, јер је то испод сваког нивоа достојанства. Имам два сина, један има 16 а други 18 година. Да би уштедели на другој храни највише трошимо хлеб, али изгледа да ћемо и њега морати да се одрекнемо.

Према проценама запослених у пекарској индустрији, да би се задовољиле потребе грађана потребно је бар половину производње преоријентисати на печење народног хлеба, мада несташице не би било, тек ако би 70 посто капацитета у пекарству производило, само ову врсту најефтинијег хлеба. За сада позивајући се на губитке, пекари то одбијају а тржишни инспектори такво понашање толеришу. Београдска пекарска индустрија која иначе добија бра-

шно из робних резерви, остварује, наводно, производњом ове врсте хлеба губитке од 1,7 динара по венки. Те трошкове, према речима директора, надокнађују производњом скупљих врста хлеба, које су на режиму слободног формирања цена. Поједини приватни пекари пак тврде да им производња народног хлеба не доноси губитке због мањих трошкова транспорта од Београдске пекарске индустрије, али ипак се одлучују за производњу скупљих венки и пецива. Према речима једног угледног београдског пекара, приватни пекари не желе да се одрекну одличне зараде коју им доносе пецива, по готову у овом тренутку, када влада несташица хлеба од 13 динара и када су грађани, хтели то или не, приморани да купују и пецива и скупљи хлеб.

ЋУТЕ ПО ДИРЕКТИВИ

У појединим радњама, продавци не желе да комуницирају са новинарима и откривају податке о количини испорученог народног хлеба и продаји хлеба од 25 динара, јер им је, како тврде, речено да са представницима медија не комуницирају и не дају никакве изјаве о понуди и тражњи хлеба.

СКУПЉЕ УЉЕ

Јестиво уље зрењанинског Дијаманта скупље је за 10 одсто. У продавницама литар овог уља кошта 53 динара. Произвођачка цена уместо 39,50 динара сада износи 43,90 динара. Када се на ту цену дода порез на промет, добија се нова малопродајна цена од 53 динара. Дијамант дневно испоручује тржишту 20.000 литара уља, а половина од те производње је уље из донације Европске уније.

Јестиво уље других производа продаје се и за 56 динара, док производићи најављују његово даље поскупљење за око 3 одсто. Такође биће повећане цене и разних намаза.

Због скupoће многе домаћице одустале од спремања зимнице

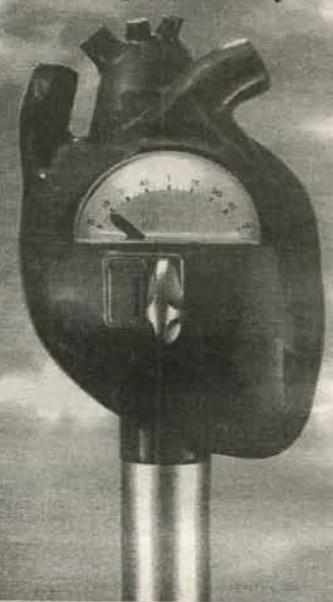

Овакви призори су права реткост, јер су апотеке лоше снадбевене

ЗА ГРЕЈАЊЕ СТАНА ДВЕ ПЛАТЕ

Како се приближава крај лета многи размишљају како ће грејати своје станове у хладним зимским данима и ноћима. Најскупље ће бити грејање лож-уљем. За грејање стана од 60 квадрата потребно је утрошити 265 литара лож-уља по цени 32,8 динара односно месечно 8.692 динара. Затим следи грејање електричном енергијом, дрвима, док ће најефтиније бити грејање из топлана.

Таксиметар откуцава – срце потрошача попушта

ЛЕКОВИ И ДАЉЕ СКУПИ

Цене лекова у апотекама и даље су папрено високе и ако су производићи понудили Републичком заводу за здравствено осигурање лекове по нижој цени за 21%. Пошто цене лекова одређује држава, којој је изгледа у интересу да набављају лекове по нижој цени, а продају њих скупље заради, осигураници са овим снижењем не добијају ништа.

ЛИТАР ОБИЧНОГ МЛЕКА 24 ДИНАРА

Млеко у малопродаји ускоро ће добити нову цену од 24 динара. Реч је о повећању заштитне цене сировог млека која је важила до маја. Уместо по 10 динара, производићи ће добијати за сваки литар предатог млека од 14-15 динара, заједно са премијом. Дакле, уместо 2,8 одсто масна јединица се враћа на 3,3 одсто. Очекује се такође пораст цене и осталих млечних производа, сирева, млечних напитака. Ови производи поскупљеће за 4-5 одсто, а разлог је, како кажу производићи, у нараслим трошковима производње и ценама енергетике.

ЕВРОПСКЕ ЦЕНЕ

Док је на Западу потрошач Бог, југословенски потрошачи се захваљујући довитљивости режима свакодневно поткрадају. Незапамћен раст цена услуга јавних предузећа, променом тарифног система, које су под ингеренцијом државе, код нас су свакодневна појава. Млеко по холандским ценама. Инфлација до краја године око 90 одсто, тврди Петар Богосављевић председник Покрета потрошача.

Свакодневна повећања цена у потпуности угрожавају права потрошача и доводе их у веома тешку и безизлазну ситуацију. Сваки скок цена обара ниво животног стандарда, који се и без тога налази на врло ниском нивоу. Почетком августа, Покрет потрошача Београда јавно је позвао Републичку владу да размотри ефекте и последице одлуке о тарифном систему и ценама електричне енергије на положај потрошача. Убрзо после тога дошло је до нове експлозије цене.

Поскупела је струја, услуге „Телекома”, комуналне услуге, лекови, воће и поврће. Без најаве поскупели су прехрамбени производи, месо за десет, уље седам а шећер 11 одсто. Цене млека и производа од млека, меса и месних прерада су прешле ниво цена у земљама западне Европе - каже за Велику Србију, Петар Богосављевић председник Покрета потрошача Београда, независне организације која се бави заштитом интереса и остваривањем права потрошача. Богосављевић истиче да наши потрошачи спадају у групу најобесправљенијих потрошача у свету. Док се на Западу максимално уважавају интереси потрошача, како каже Богосављевић код нас та пракса још увек не постоји.

Ако је утрошено толико елемената само на задовољење основних потреба у погледу исхране, ле-

чења, одеће и обуће, због ниског нивоа стандарда и ниских примања, онда је разговор о неким другим правима, такође врло битних за потрошача, за оне који се налазе у зони директне угрожености, излишан.

Покрет потрошача већ дуже време, на један оригиналан и специфичан начин, бави се праћењем положаја потрошача под утицајем мера економске политике и других утицајних фактора. Активности Покрета, последњих недеља биле су усмерене управо у том правцу. Одржан је округли сто о тарифном систему и цени електричне енергије када је представницима ЕПС-а и надлежним министарствима упућен јавни позив да размотре последице и ефекте примене новог тарифног система и повећања цена. Такође упућено је низ критика на рачун Владе, како би се алармирала јавност и свест о томе да су права потрошача угрожена.

Живот у Србији све тежи

То је логичан след свега онога што се дешавало на тржишту када су права потрошача на задовољење основних потреба доведена у питање многим поскупљењима, међу којима, су знатно виште цене услуга, телекомуникација и невероватан скок цена сезонских производа. Очигледно, како истиче Богосављевић, између цена и зарада води се мртва трка у којој су најугроженији по-

МЛЕКО ПО ХОЛАНДСКИМ ЦЕНАМА

- Јавност је мало упозната о томе где су цене наших производа и услуга у односу на светске. Цене млека и млечних производа су на нивоу цена Немачке и Холандије. Треба бити изузетно отворен поготово када се ради о овим подацима. Нажалост они који имају те податке не износе их - каже председник Покрета потрошача.

ЈУГОСЛОВЕНСКИ СТАНДАРД

УМЕТНОСТ ЖИВЉЕЊА

НАЈВИША ЦЕНА ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ У ЕВРОПИ

На основу увида у рачуне потрошача на подручју целе Србије, Покрет потрошача Београда дошао је до података да је просечна цена рачуна, односно цена по утрошеном киловату 9,5 пфенинга. Цена коју су Влада и ЕПС тражили на почетку. Са трећим поскупљењем, које је најављено за јесен, имали би цену од 14,01 пфенинга, то би била највиша цена електричне енергије у Европи.

трошачи. Многи више нису у могућности да задовољавају своје основне потребе, измирују обавезе и плаћају рачуне на време.

Свако повећање цена потребно је анализирати из углa нивоа цена у земљама Европе. Цена живе стоке у Србији два пута је већа од цена у Европи. Све те приче о неповољном положају пољопривреде у земљи, су врло неодговорне јер не уважавају реалност - каже Богосављевић и истиче да је Покрет указао на последице и узroke оваквог стања. У последње време много се говори о паду извоза, који залази у рубрику веровали или не. Неки тад пад образлажу ниским нивоом производње у земљи, док Богосављевић тврди - смањење извоза је директна последица економске политике високих цена коју Влада води. Са оваквим ценама немогуће је конкурисати на европском тржишту.

Богосављевић сматра да све треба препустити тржишту где ће тражња и понуда диктирati цене. Овако упркос малој тражњи и нагомиланим залихама цене су астрономске.

Крађа потрошача променом тарифног система

Покрет потрошача такође указује на невероватно понашање јавних предузећа у земљи и њихову политику цена као и начин њиховог формирања, где су предузећа показала изузетну умешност.

- Изгледа да је пракса свих јавних предузећа комбиновање већих цена са променама тарифног система. Тако се добија максимално могући раст цена, без јасног сагледавања стопе раста, све док потрошач не добије коначан обрачун.

Док су се у јавности износили подаци о поскупљењима електричне енергије по систему 60 +

НЕЧИЈИ ИНТЕРЕСИ

Богосављевић тврди да је цена живе стоке преко два и по пута већа од цене живе стоке у Европи, а ту спада и цена меса и месних прерађевина. - Ми, нажалост, имамо проблем опадајуће репродукције у сточарству. Последње повећање цена иде у прилог мојој тези да је то, у ствари, покушај да се та тенденција задржи. О томе се до сада нико није усуђивао да говори, поготово они који доносе одлуке - тврди Богосављевић.

40 + 46 и водила полемика око процената, већина потрошача није била упозната са мењањем цене електричне енергије кроз промену тарифног система.

- Повећање које се добило на тај начин није изражено у оној стопи о званичном повећању цене, јер се ради о веома значајним повећањима, али о којима би се одређеније могло говорити само кроз појединачне рачуне. Пошто су укинули више и ниже тарифе, односно променили њихово време и укинули викенд тарифу јефтине струје, то повећање је врло велико. Нажалост, оно је утрагено као полазна основа за повећање од 60 одсто - тврди Богосављевић и додаје да су на истом принципу повећане и цене услуга „Телекома“.

- Смањено је време трајања импулса са три на два минута, такође и обрачун импулса у зони јаког и слабог саобраћаја. До сада услуге „Телекома“ су поскупеле три пута или то никде није објављено, сем у некаквом интерном гласнику ПТТ, који није доступан јавности. Покрет потрошача је на основу добијених података изашао у јавност са податком о повећању од 300 одсто.

О понашању произвођача Богосављевић истиче пример произвођача лекова који су најавили да уколико се увезу страни лекови, снизиће цене медикамената и сопствене производње за 20 до 40 одсто, а пре само месец дана енормно су повећали цене неких лекова и за осам пута тврдећи да им и тако повећане цене је два омогућавају преживљавање.

Према анализама Покрета потрошача сада се са ценама дешива исто што у периоду пред хиперинфлацију 1993. године. На годишњем нивоу инфлација ће се како је оценио Богосављевић, свести на 80 до 90 одсто.

ЕКСПЛОЗИВНО – КАКВУ ХРАНУ ЈЕДЕМО

На тржишту Србије и Црне Горе завршава амерички и европски отпад. Затроване кокошке из Холандије и Белгије. Сваки трећи производ ризичан за употребу. Шверц под ингеренцијом надлежних министарстава.

ЈУГОСЛАВИЈА ДЕПОНИЈА ЗАГАЂЕНЕ ХРАНЕ

Годинама је храна произведена у Југославији важила за здраву храну, а месо произведено на нашим фармама за здравствено исправно. Што захваљујући природној средини, добром географском положају и клими, што као резултат трагичних дешавања на овим просторима, југословенски потрошачи су на својим трпезама имали непрскано воће, поврће и незагађено месо. Дугогодишње санкције, немаштине и беспарица приморале су пољопривредне производи да произведе здраву храну, са мало хербицида и пестицида. Онда је кренуло бомбардовање, са осиромашеним урањијумом обогаћене су многе њиве. Уследила је суши и несташица сточне хране. Упркос свему, Југославија је важила и још увек важи за земљу богату здравом храном. Гости из далега света по доласку у нашу земљу прижељкивали су што пре да седну за сто и осете према њиховим речима укус праве хране, које нема по западноевропским супермаркетима и пијацама. Тај њен дугогодишњи статус и напоран рад производића, могли би бити анулирани увозом хране сумњивог порекла и квалитета. Југославија

би могла да постане депонија загађене хране.

У последње време у јавности се поткраде тек по која информација о томе каква се храна увози у нашу земљу и угрожава здравље људи и сточни фонд. На тржишту Југославије, што путем хуманитарне помоћи, којој је одавно истекао рок трајања, што разним легалним и илегалним каналима, који увозницима обећавају брузу и лаку зараду, завршава амерички и европски отпад.

Шверц под ингеренцијом надлежних министарстава

Када се пре пар месеци, у јавности водила оштра полемика, какве ће последице изазвати увоз генетски модификоване соје, по здравље сточног фонда и људи, полако на површину су испливале разне шпекултивне афере у вези увоза сточне хране мимо свих лабораторијских контрола. Највећи део шверца обавља се речним токовима, пре свега Дунавом, а за увоз извесне количине сточне хране одобрење је директно сти-

гло од надлежних министарстава. Иако је према нашим прописима обавезна контрола комплетне ми-

САМ СЕБЕ ДЕМАНТОВАО

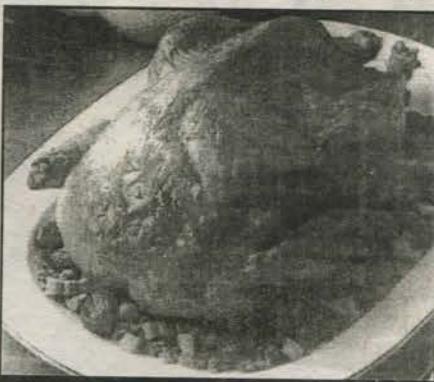
Начелник Републичке ветеринарске инспекције, доктор Јован Вуковић, једном приликом се похвалио како је из поузданних извора добио информације да се на тржишту Црне Горе продаје млеко из Чешке, Холандије и Белгије у којем је утврђено присуство отрова арсена у количини 0,3 одсто. Вуковић је том приликом апеловао позивајући се на тридесетогодишње искуство, да се прекине употреба сумњиве светске хране, јер се у Црној Гори коцкају са здрављем својих потомака. Месец дана касније, уз одобрење Владе, у Србију, је по дампигованим ценама увезена велика количина млека у праху и маслаца управо из поменутих земаља.

кробиолошке исправности сточне хране (контрола бактерија, плесни, утврђивање присуства салмонеле, хлостридија), микротоксилошко испитивање као и испитивање на присуство пестицида, тешких метала као што су олово, жива и арсен – др Зоран Машић, директор Научног института за ветеринарство из Новог Сада, објашњава да се не спроводе све прописане контроле и да је њихов списак самовољно редукован да би се снизили трошкови. „Иза свега стоји јак увознички лоби, који диктира, како и које испитивање да се врши у сточној хани, ко да врши та испитивања и по којој цене. Други разлог за непостојање прописа, је недовољна стручност и компетентност сарадника и колега који раде у Савезној управи за ветеринарство, као и непознавање и непостојање прописа којима је регулисана здравствена исправност сточне хране”, каже др Машић и додаје – зато је велики број друштвених и приватних производица сточне хране и комплетних крмних смеша као и увозника ван контроле. Директор Института за ветеринарство такође тврди да се из необјашњивих разлога овај Институт заобилази. Лабораторијска испитивања обављају се у неадекватним лабораторијама, понекад чак и ван наше земље, уз енормне трошкове. Др Машић каже да је Институт у Новом Саду најпремљенија и најоспособљенија институција оваквог типа у нашој земљи, где се могу обавити најкавалитетније анализе. Међутим, овај Институт се заобилази. Да ли због тога што није ни у каквим диловима, где се за одређене паре, могу набавити жељени налази, или су у питању други разлози, др Машић је покушао да провери код сада већ бившег Савезног министра пољопривреде Саше Витошевића и његових помоћника. „Интересовало ме је зашто је помоћник министра Ненад Иванчев почeo да налаже својим сарадницима из области сточне хране, као и ветеринарским инспекторима, да не достављају узорке хране, а пре свега рибљег брашна, које се увози у нашу земљу, на испитивање у Институт

у Нови Сад. Не да одговор нисам добио, већ нису нашли за сходно ни да ме приме и саслушају”.

Манипулација сточном храном сумњивог квалитета није непозната на нашим просторима, тврди Станко Студен доктор биохемијске медицине. „Влада Црне Горе је прошле године преко луке Бар увезла 40.000 тона кукуруза који је био генетски манипулисан и заражен гљивицама које садрже алфатоксине. Алфатоксини су канцерогена група органских јединења. Када је стока храњена тим кукурузом оболела, он је послат на анализу. У јавности су се по окончању испитивања појавиле различите информације

ЗАТРОВАНИЕ КОКОШКЕ

На Црногорском тржишту све чешће завршавају „балон кокошке“ које стижу из Белгије и Холандије. Таква живина затрнована је диоксином и хормонима, а производ су недопуштене технолошке грешке у узгоју перади. На живинским фармама у овим земљама влада помор стоке, а земље покушавају извозом на црно да се ослободе овог меса.

је. Институт у Подгорици, под притиском режима Мила Ђукановића - тврдио је да је кукуруз исправан за исхрану, док је Институт у Новом Саду објавио супротно - кукуруз је заражен гљивицама и токсичан је!“ Како ће се употреба овакве сточне хране одразити на сточни фонд а преко њега и на здравље људи видеће се у данима који следе.

Месо допремљено у Ниш садржало симптоме болести лудих крава

Сличне ствари дешавају се и код хране за људску употребу. Пре

извесног времена у Ниш је из Црне Горе стигла испорука више тона смрзнутог говеђег меса, које је било изузетно сумњивог квалитета. Непријатног мириза и са симптомима које подсећају на болест лудих крава. Ако је веровати на реч инспектора, месо је враћено натраг у Црну Гору. Поставља се питање која количина таквог меса и намирница ипак заврши у месарама и на пијачним тегзама широм Србије. Када је недавно у луку Бар стигла пошиљка од милион тона МОМ-а, мешаног живинског млевеног меса, без икаквих неопходних анализа, пошиљка је разаслата у разне крајеве бивше Југославије. Непознаница је, да ли је део завршио и у Србији.

Сам ексминистар пољопривреде, Саша Витошевић, изјавио је да држава није у могућности сама да контролише шверцерске канале, говорећи да су наводно само пооштрене контроле на улазним и излазним пунктовима из наше земље. Неизвесно је, међутим, колико ће ове контроле бити успешне, с обзиром да је на подручје Косова и Метохије допремљено две и по хиљаде јуница из земаља угрожених крављим лудилом.

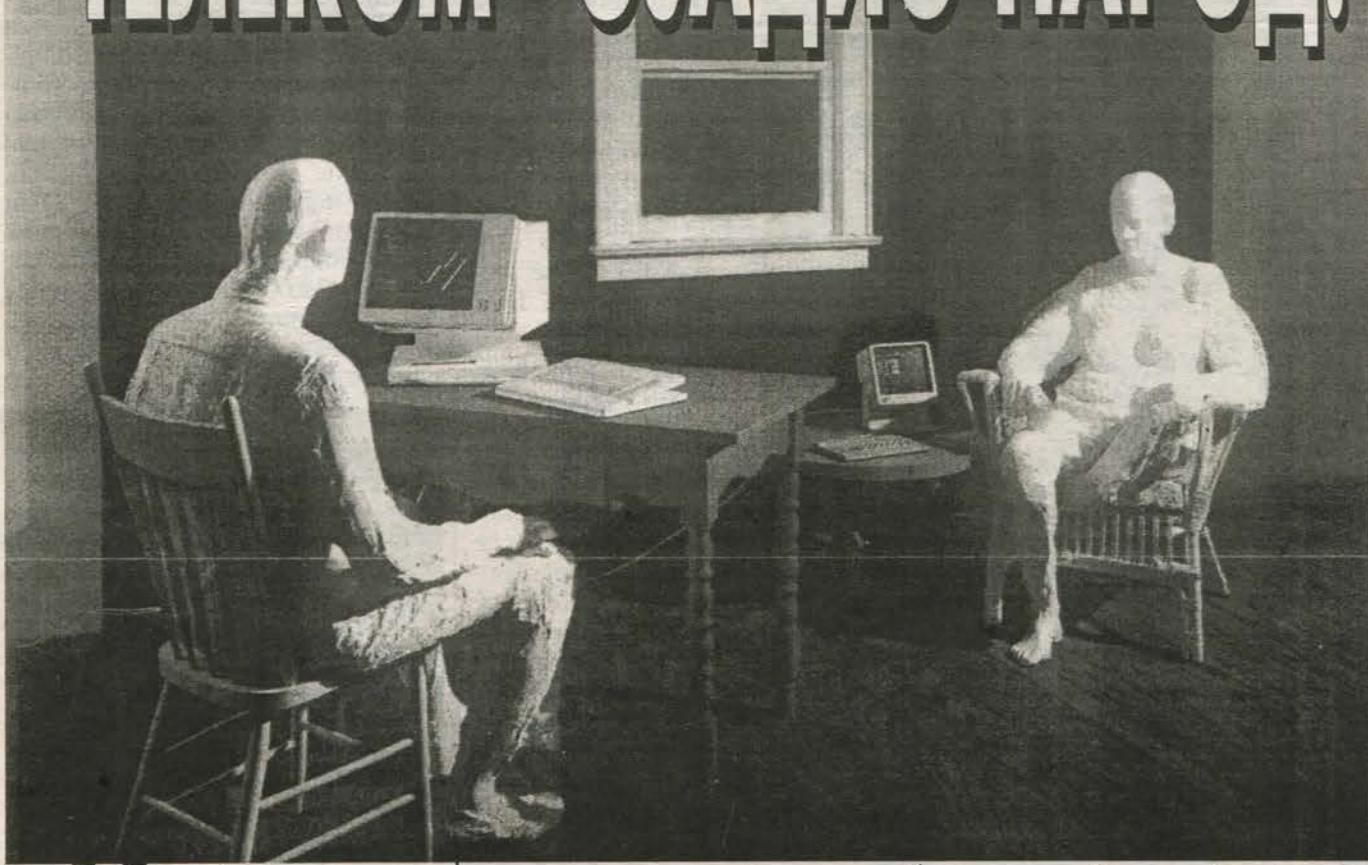
Овдашњу јавност највише је свакао потресла прича о живинском месу загађеном диоксином које је допремљено из Грчке, као један вид помоћи београдским вртићима. Недељама је трајало препуцавање надлежних из Скупштине града и стручњака око тачности те информације. Нажалост, забринутим родитељима нико се није обратио и рекао истину све до данашњег дана.

Оваквим понашањем надлежних и небригом за становништво земље, Србија полако доживљава судбину Црне Горе, где су енормне зараде актуелном режиму важније од здравља становништва. Црногорско тржиште а полако то постаје и тржиште Србије, презасићени су светском храном најсумњивијег квалитета.

На породичне трпезе, у школе, болнице, на фарме стиже храна које су друге земље избациле из своје употребе, зарад здравствене заштите и биолошког опстанка становништва.

ХАКЕРИ ПРОТИВ ТЕЛЕКОМА

"ТЕЛЕКОМ" ОЈАДИО НАРОД!

Напад је, како саопштава „Телеком”, изведен методом „Denial of service”. Његова суштина је слање лажних и некорисних пакета података на одговарајуће сервере не би ли се изазвало загашење и обарање нападнутих сервера. Последице тога су – загашење главног линка, који повезује интернет окосницу „Телекома” са светом, путем непотребног лажног саобраћаја. Пошто око 80 одсто до мањих интернет сервис провајдера користи „Телеком” као свог натпровајдера, делимично су били погођени и његови корисници. Циљ хакерског напада био је онемогућавање сервиса или пробијање, и улазак у телефонске линије за интернет. Док су хакери били задовољни обављеним послом, наводећи да је то било само једно упозорење, пред обимну акцију која ће уследити уколико „Телеком” не врати цене на ниво из јануара 2000. године, као и да се у

Средином августа интернет капацитете „Телекома Србије” напали су хакери. У делимичној блокади држали су његов рад три сата. Био је то њихов одговор на повећање цене импулса, скраћено трајање телефонских импулса као и укидање ранијег режима јефтиније тарифе.

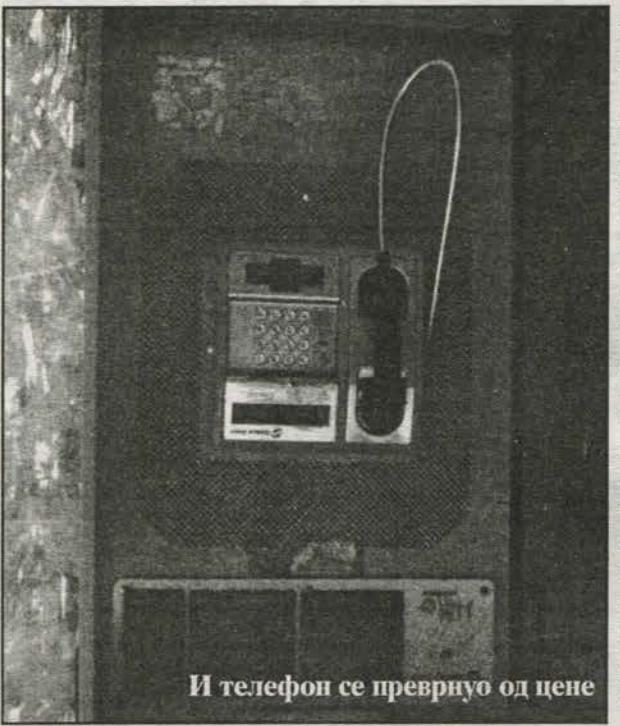
периоду слабијег саобраћаја један позив рачуна као један импулс, дотле су поједини запослени у овом предузећу тврдили да ниједан од њихових уређаја или сервера није онемогућен или пробијен, већ да је само смањен квалитет сервиса, великом бројем прилаза који доводе до загашења. Према њиховим речима телекомуникације је било, али доста отежане. Напад је регистрован, из правца Азије и Италије. Италијанској страни упућен је захтев да локализује нападе и про-

вери код својих провајдера о чему се ради. У наредним данима регистровано је још неколико покушаја мањег обима који нису битно угрозили квалитет интернета.

Пре ових догађаја међу хакерима, на једном од четрмова, сајту на интернету путем кога се може комуницирати, трајала је преписка шта урадити у случају „Те-

КОЛИКО ЈЕ ПОСКУПЕЛО ТЕЛЕФОНИРАЊЕ?

Колико су поскупеле услуге „Телекома” тешко је утврдити. На последње поскупљење од 48,5 одсто треба додати 20 одсто пореза, такође смањено је време трајања импулса и повећана цена телефонске претплате четири пута. Поједини стручњаци тврде да су грађани Србије у августу телефонирали по ценама вишама за 300 одсто у односу на претходни месец.

И телефон се преврнуо од цене

лекома". Хакери уверени у своју моћ и славу коју су испекли током НАТО бомбардовања када су обарали непријатељске сајтове, у ситним јутарњим часовима, расправљали су о акцијама које треба предузети против поменутог предузећа уколико им се не испуниле захтеви. Предлози, почев од оних најрадикалнијих који су пре лазили оквире рачунарске комуникације, о бацању бомбе, на зграду ПТТ, до оних о ситним упозорењима, смењивали су се једни за другима. Ипак већи део расправе је био посвећен томе како да се направе проблеми а да се

ХАКЕРИ ЗАПРЕТИЛИ

Уколико остану без одговора у вези својих захтева започеће са рушењем телекомуникација, физичким пресецањем телефонских водова, правним лицима, саботирањем телефонских водова на бандерама и прекидом интернет комуникација. За почетак је најављено загушење комплетног долазног линка, после кога би на ред дошли сви сервери на којима се хостују презентације телекома. Такође одлучни хакери најавили су и пратеће активности које би ишли уз то, а које би могле да прерасту у главне. Организовали би и предводили све могуће ДОС нападе.

не оштете корисници.

Директор „Телекома“ је тврдио да ова кућа није добила никакву званичну претњу, али пак да они гарантују да ће се све урадити на минимализацији штете, уколико до напада дође. Такође је демантовао да ово предузеће има везе са предкривичним поступком који је покренут против Н.Н лица у Окружном тужилаштву у Београду и другом општинском јавном тужилаштву због хакерских напада.

У нашем законодавству не постоји закон којим се правно регулише рад хакера. Његове активности обухваћене су чланом 188. кривичног закона који санкционише оштећивање и уништавање комуникационих веза. Закон који је у припреми предвиђа велике казне и до пет година затвора. Огорчени хакери, ова-

ИНТЕРНЕТ СКУПЉИ 23 ПУТА

Према сазнањима Покрета потрошача по скупљење услуга "Телекома", по скупљењу је услуге интернета за 23 пута. Петар Богосављевић, председник удружења, каже да када негде изнесе овај податак многи га исправљају мислећи да је погрешио и да су у питању проценти – међутим, ја кажем ви ни незнate да вам је интернет по скупљењу 23 пута – каже он.

Квим понашањем Владе и „Телекома“ пак тврде да их ни то неће спречити да истрају у својим захтевима. Према њиховим речима ако буде потребно срушиће цео систем „Телекома“ само да би показали да је новац који се олако узима од грађана, крваво заражен.

Неколико сати пре истека ултиматума, понајвише због напада и акција које би могле да уследе против ње саме, Влада је невољно донела одлуку о преиспитивању рада овог предузећа због великог

броја рекламација грађана. Цена импулса је и даље остала непромењена, превисока, и за становнике европских земаља, са неупоредивим вишним стандардом. Грађани због нових високих рачуна плаше се и да се приближе телефону, због страха од откуцања импулса. Шалтери за рекламију презатрпани су жалбама. Пензионери који су месечно добијали рачун око 200 динара, сада добијају рачуне од пар хиљада динара. Ипак, најзанимљивији је случај извесног господина Тодоровића из Кумодраже који је добио рачун око 12.000 динара. Када је затражио листинг испоставило се да је неко безбреж пута са централне звао Торонто. Тодоровић

„Телеком“ потрошио 600.000 марака за куповину автомобила

Како сазнајемо, пре пар дана „Телеком“ је од фирме „Делта ауто“ купио двадесетак возила типа „алфа ромео“. Једно возило кошта око 30.000 марака.

Да ли је због новог возног парка „Телеком“ повећао цене својих услуга?

је писао жалбе генералном директору „Телекома“ и унутрашњој контроли, али су сви одговори били да је све у реду. Када су на крају из „Телекома“, окренули број у Торонту испоставило се да је у питању српска породица која никада није чула за Тодоровића. Рачун ће ипак морати да плати, јер спор против овог јавног предузећа, према речима запослених у њему до сада нико није добио. Њему је додуше омогућено да туђи рачун плати на четири рате. Тодоровић има двоје деце а плату од пет хиљада динара.

По Влади импулси рачунати поштено

Владина четврочлана комисија, која је основана за испитивање рада „Телекома“, тврди да никаквих спекултивних откривања и сазнања није било, упркос великог броја притужби грађана на енормно високе телефонске рачуне.

Пар километара од Шапца, у селу Владимирици, далеко од своје постојбине, налази се задужбина Српске Крајине. У малом скученом простору, у 30 метара квадратних, у стану Миће Грновића задужбинара, песника, првог министра за културу Републике Српске Крајине, смештена је историја једног народа који упркос свом прогонству и зверском убијању покушава да сачува своју традицију и културу

Сваки од 300 изложених експоната, који су најчуднијим путевима, у избегличким колонама стигли на своје последње одредиште, сведочи о судбини људи који су у једном дану изгубили своје домове и своје најближе.

— Идеја о једној таквој задужбини родила се много година раније. Пошто сам одрастао у крају где се традицији и православљу одувек придавао велики значај, а као дечкић, посебљујући саборе и цркве, заљубио сам се у народне ношње и народно стваралаштво, одлучио сам да направим једну такву задужбину. Таква одлука сазревала је у мени, поготово када сам касније, током година одрастања, гледао како се у комунистичком систему радило на однарођивању српског националног бића на подручју Крајине. Хрватску ту не спомињем јер је тамо српски народ живео у градовима, урбаним животом и није био аутономан и аутохтоман — прича Мићо Гр

ДАЊУ У СРБИЈИ

Мићо Грновић на изложби „Феникс“ одржаној 1996. године у Белом Манастиру

НОЋУ У СНОВИМА

новић, који додаје да је од 66 цркава на подручју Баније, 60 уништено, а неке су до темеља спаљене.

— На месту некадашњих цркава нашао сам само гљиве или каменчице, негде само изгорели цреп. Вреднијих експоната није било, сем у цркви Светог Петра у Дубици, у којој се налазила слика Литије. Нажалост и то је вероватно уништено у последњем егзодусу — наставља своју причу Мићо, о томе како је градио задужбину у свом родном селу Јасеновчанима у општини Костајница. Задужбина је у једном тренутку поседовала огромну библиотеку, галерију и институт за српски језик све до 1995. године када се Мићо

Слика која је засметала усташама

У Мићином стану на зиду стоји окачена слика са Банијцима који пеку ракију. Слика као и свака друга. Сви народи пеку ракију. Међутим, није баш тако. На средини слике, усташе су ножем урезале велико у. Зенгама који су пронашли слику, у парохијском дому у Петрињи, засметао је ћирилични потпис на слици — Када смо ослободили Петрињу, свештеник је дао слику Задужбини, говорећи: „Да сведочи о мржњи, према нама“. Слика сведочи да ми нисмо измишљали ствари о дешавању у Крајини. Она је недужна, није имала ништа српско на себи. Сви у свету пеку ракију.

Грновић, носећи понеки експонат, бежећи пред усташким ножем и метком обрео у Белом Манастиру, мислећи да ће опстати бар тај источни део Крајине.

— Када је цивилна заштита наредила да се повучемо у дубину територије, сви смо мислили да се склањамо само на дан-два од граната. Ја сам одбијао да то урадим говорећи да ако до повлачења дође да ћу последњи отићи. Онда су се ствари тако дешавале да сам без великог размишљања упао у ту непрекидну колону и пошао на пут без повратка — прича Мићо Грновић, који је најпре дошао у Двор на Уни, али пошто су са свих страна продирали мусимани и Хрвати, вршећи масакре, морао је даље све до Белој Манастиру.

— Одмах, у избегличкој колони, почeo сам да гледам да ли је неко нешто понео са собом. Угледао сам један диван лички ћилим, од ког жена није хтела да се растане говорећи да је то кћеркина успомена.

У КРАЈИНИ

Део задужбинске галерије

Да се не заборави

Успео је Мићо, већ 1996. године, непуну годину дана после доласка у Бели Манастир, да направи феникс изложбу, којом су доминирали крстови прекривени пешкирима. Било је то време када су новине узалудно покушавале да објаве сва позната имена изгинулих Срба у олуји. Списковима никада није било kraja. Бели Манастир, нажалост, није био последња станица за Мићу Грдoviћa и његове експонате. Када је 1997. године дошло до интеграције, Мићо је поново у своје кофере спаковао крајинску историју и кренуо на пут, у Србију, у Владимирце. Ово мало мачванско место за њега је претпоследња станица. Последња ће, како он каже, бити родна Крајина. Дотле се Крајишићи сваке године 5. августа окупљају у Владимирцима. На Крајинском сабору, присећају се свог завичаја, погинулих и убијених. Њихове приче натопљење су сузама и болом. Већина њих се и после шест година у Србији осећа као гости.

ВАЖНО јЕ БИТИ ЧОВЕК

— У првој влади Републике Српске Крајине био сам министар за културу, затим сам био песник и задужбинар, сада бих се представио само као човек. Занимања пису битна већ само то колико човек има одређене људске ствари у себи.

Потрага за родном грудом

— Када сам дошао у Бели Манастир био сам јако несрећан јер нисам понео земљу из свог краја. Стално сам размишљао о томе како сам могао да узмем барем један грумен земље — казује Мићо Грдoviћ. Игром случаја, после једног Мићиног гостовања на српској телевизији у Белом Манастиру, јавио се сниматељ из Книна, који је видевши да повратак неће бити тако брз, у Доњем Лапцу, у једну најлон кесу заграбио крајинску земљу. То је била прва Мићина земља из Крајине.

— Касније сам се сетио да сам 1993. године једној својој рођаци из Србије поклонио саксију са цвећем. Тражио сам да ми саксију врати због земље. Тако да сада имам два грумена земље из свог родног места.

ПОЕЗИЈА СЕ НЕ МОЖЕ УБИТИ

Библиотекар из вуковарске библиотеке 1996. године послао је Задужбини једну књигу Мићиних песама. Књига је, превижевши ратне страхоте вуковарског ратишта, сва изрешетана куршумима.

— Ова књига превижевши рат, служи као доказ да се поезија не може убити — каже њен аутор.

— Не да нисам пожелео да се вратим у завичај, већ одатле никада нисам ни отишао — прича Мићо Грдoviћ и додаје, када је једном приликом упитао осамдесетогодишњу баку, коју је уз помоћ пријатеља, заједно са њеним унуком, сместио у лугареву кућу у околини Бездана, како живи, она му је одговорила: „Мићо, знаш како сам. Дању у Србији, ноћу у Крајини“ — казује са тугом овај песник.

— Нико од нас није сањао ниједан сан одавде из Србије. Сви наши снови су из Крајине. Ми то уопште не можемо да објаснимо, можда једино чињеницом, да никада не можете отићи из своје родне куће — прича Мићо Грдoviћ и додаје да су сви Крајишићи тренутно само на једном дужем путовању према себи и својој кући.

Време до повратка кући Мићо Грдoviћ прекрађује помажући својим земљацима, прикупљајући нове експонате и пишући. До сада је написао више књига песама и прозе, које су имале укупно петнаест издања. Тренутно пише роман о српском народу.

Са Сабора Крајишића одржаног ове године у Владимирцима

ВЛАСТ СЕКТАША

— У школском градиву и суботари и баптисти. Међу члановима и једне и друге владе и сатанисти. Министри ротаријанци, Живковић и Михајловић, најагилнији у подривању државе. Американци одустали од слава трупа за психолошко-пропагандни рат у нашу земљу, јер посао за њих одрађује режим, тврди за „Велику Србију” Слађан Мијаљевић, публициста

Што се тиче секта и њихових учења, ситуација је драматична. Нова власт, која се у столицила после 5. октобра 2000. године, максимално даје подршку неким верским заједницама, односно сектама, које по њима потпадају под исту групу као и Српска православна црква. Секте које не би имале никаквог права гласа ни у једној земљи, код нас су се разгорпадиле. Поготово њихови чланови, који се налазе у одећеним политичким партијама и странкама. Они не делују само против Српске православне цркве, већ против целокупног народа који живи на овим просторима. Секте разбијају морални па и политички идентитет и интегритет, који се искристалиса код народа, током дугогодишње муке и патње. Под маском демократије и заштите људских и верских права све дубље и жешће разара се држава. Њихово дјеловање поготово долази до изражaja око полемике треба ли вернуку увести у школу.

Такве моралне сподобе и људске креатуре данас нападају

Српску православну цркву и друге институције које су успеле да кроз десетине векова сачувавају колективно памћење и најздравије вредности овог народа. У те моралне сподобе можемо убројати готово све потпредседнике Владе који припадају разним сектама, и који покушавају да буду перјанице напада на те институције наше државности.

Да ли постоји спрега између секта, њиховог учења и политичке на овим просторима?

За време бившег режима само једна партија, ЈУЛ, била је у спрези са једном сектом. Та секта и њој сличне биле су на неки начин заштићене, али је ипак велики део њих био под неком контролом. Данас имамо много режимских партија и политичара који су у спрези са разним сектама. Раније су префериране псеудохиндуистичке секте, а данас теозофског и неког психијатријског учења, које своја сазнања користе против људи. Као што је саентологија, силва метод, теозофско усменење и разни окултизми. Републички и савезни министар полиције су ротаријанци. Министар вера је такође ротаријанац. Ротаријанци су предворје или сиромашна масонерија, која никако не спада у пет званичних вера, признатих на нашим просторима. Они овде држе власт врло битних ресора, а са друге стране су службени мешетари, страни плаћеници и амбасадори страних идеја.

О њиховом моралу говори случај Жарка Кораћа, такође једног од потпредседника Владе, који се представља као бисексуалац. Кораћева чашица хулигана покушава да прогура у Републичкој скупштини Нацрт закона о легализацији хомосексуалних бракова. Ја такве као што је он држим на дальини чобанског штапа. То је једна батина дугачка метар и седамдесет. Када ми неко од њих приђе на ту раздаљину гледам или да побегнем или да их бијем док год имам снаге. Такве сподобе данас седе у Скупштини Србије где владају српским народом и уништавају све вредности које су изградили многи патетни и свети људи. Да би показали да су већи верници од папе, веће потурице од оних које су постојале пре 300-400 година и још већи

комунистички злотори који су уништили задње две Југославије. Уништење српског народа повећава се до турбо брзине.

Да ли сте упознати са афером у вези са Гашом Кнежевићем, министром просвете и његовим секташким склоностима?

— Готово све те странке које су наводно неке грађанске и демократске провинцијенције имају људе на кључним позицијама у земљи а са друге стране припадају разним сектама. Док је Весна Пешић била на челу ГСС, већи део чланства, а и она, били су

Министарство вера и празни разговори

— Имао сам част да разговарам са савезним министром вера и његовим помоћницима. Био сам јако лепо примљен и толико лепо смо празнословили да смо починили грех глупе и јалове приче. Као православци због те наше празнословне приче требало би и они и ја да се исповедимо, да барем скинемо грех са себе.

под утицајем Саи Бабиног учења (један од далекоисточних гуруа, пророка и демона људске душе). Када је Весна Пешић отишла из странке, појавиле су се неке друге ствари које свакако нису добре, јер човек који припада било којој секти је отпадник од свога народа. Управо Министарство просвете, на чијем се челу налази весели Гашо Кнежевић, највише се бори против увођења веронауке. Он сам лично опрезно износи овакве ставове или зато његови заменици и помоћници су перјанице борбе против веронауке.

Да ли сте имали прилику да се упознате са Нацртом новог закона о верским заједницама који је у припреми?

— Закон о верским заједницама свакако треба донети. Он је више пута припреман, чак и у оному ранијем сазиву Скупштине, министар вера показао је јаку вољу да се он донесе, али она партија која је имала највише везе са сектама, није дозвољавала да закон уђе у скупштинску процедуру. Сада се осећа све већа потреба за регулисањем одређених питања на нивоу религије, јер на овим просторима има и превише духовног криминала. Већ осам месеци Савезно министар-

ство вера доводи разне стручњаке из Немачке и Грчке да помогну при изради овог закона, а он није ни близу краја. Са друге стране, Савезно министарство вера никада није било бројније. За тих осам

Да ли међу члановима Владе има сатаниста?

— Постоје, али ја немам корпус деликти да бих могао пред судом да се брамим, ако их именујем. До тог закључка су дошли људи који су посматрали понашање појединих чланова владе на јавним местима и приватно у њиховим становима. Али шта значи сатанист? Сатана је свако онaj ко се бори против Бога. Не морају они да приносе жртве и убијају људе изводећи разне окултне сатанистичке радње. Довољно је да обожавају демона макар и несвесно.

Суботари и баптисти такође у школском градиву

— Питање је којих је то седам вероисповести које ће се изучавати у школама. На овим просторима познато је и признато пет: православци, римокатолици, протестанти, мусимани и јевреји. Нагађања су да ће у систем образовања ући и неки нови протестанти, баптисти, суботари и слично томе. О томе сви ћуте, то нико не објашњава. Такође нико не прича о предмету који треба да буде алтернатива веронауци. Да ли ће то бити етика или јеретика, да ли ће се то изучавати демократско односно демократско друштво.

Прикривају шта се ваља иза брега, који је то предмет који ће уништавати сву другу децу која неће ићи на било који вид веронауке.

месеци секташи не мирују. Највише делују они који су ушли у одређене политичке странке. Заклањајући се иза наводно великог рада уништавају сопствени народ. Дај Боже да закон буде донешен, мада сам велики скептик.

Речите нам нешто више о психолошко-пропагандном рату који је усмерен на разбијање наше земље?

— Психолошко-пропагандни рат је усмерен на разбијање човека као појединца. Чим се разболи један орган, разболи се читаво тело. Тако је и са породицом. Уколико се под утицајем секташког учења разболи један члан породице, само је питање времена када ће рак метастазирати и цела породица умрети. Ако имате више таквих породица, питање је када ће умрети држава. Они који спроводе психолошко-пропагандни рат, труде се да разним средствима направе што више рана по телу, да би ми сами себе на тај начин уништили као и саму државу.

Који су правци деловања психолошко-пропагандног рата?

— Највећи напад се тренутно води против Војске Југославије и Српске православне цркве. То су институције које су кроз историју пружале највећи отпор непријатељу. Док су остали, кад год је било густо, подвијали репове и бежали. Они који су били против рата, били су у служби страних држава,

бавили су се психолошко-пропагандним дејствима усмереним против сопственог народа. Нису се променили. Само што су сада они допловили на власт, на таласу народног гнева и бунта. Тотално незаслужено узели су огромну власт за себе, а народ је добио оно - с јашем Курта да узјаше Мурта или што би многи рекли пали смо с коња на магарца, односно у овом случају на магарце. Мислим да су они, који су сада на власти, на још нижем нивоу човечности од магарца.

У ком смислу?

- У смислу њиховог знања, моралног нивоа и културе. Као политичари јако су нездрави. Сећамо се да је председник Владе, Зоран Ђинђић, причао заједно са својим естаблишментом, како ћемо добити паре од донације, помоћи из иностранства. Не да нисмо добили ништа, него нисмо добили ни онолико очи да исперемо. Сада Зоран Ђинђић прича како нам свет не да паре а ми смо му то говорили још пре годину дана. Ту се види степен њиховог знања о политици, економији и социјалним дogađањима. Значи, човек је врло неспособан и глуп, јер ништа није урадио од онога што је обећавао. Донео је још већи намет на вилајет. Донео је беду на беду. Не кука само он да помоћ неће стићи, већ и сви његови потрчци, који су се разбежали широм света да љубе руке и ноге нових

Јединице за психолошко-пропагандни рат изгубиле сврху

- Данас су јединице за психолошко-пропагандни рат готово изгубиле своју сврху у нашој земљи, јер шта ће једна таква јединица да ради овде, која је њихова сврха, ако страна земља поседује читаву нашу владу која за њих radi. Зашто би неко плаћао 100 или 1000 људи против Србије, када то radi наша Влада.

светских господара. Сви они данас дрче, како им не долазе паре, са којима треба да грађе реформе и транзицију друштва. Његош каже „У лакоме је добар бити, на муци се познају јунаци“. Они прво нису јунаци, а највећа трагедија за њих је што ће пасти са власти и изгубити положаје које им је народ својом борбом донео.

Психолошко-пропагандни рат је био изражен за време НАТО бомбардовања, да ли се сада смањио његов интензитет?

- То није тема и прича за коју можемо рећи да је завршена. Данас су само методе суптилније и спроводе се преко разних невладиних организација, удружења грађана, који разбијају ткиво државе.

Број невладиних организација расте

- Број невладиних организација од 1995. године стално се повећавао. Не тако давне 1995. године било их је 150 а 1999. године чак 537. Не постоје службе које се баве контролом њиховог рада и немам осећај да се њихов број смањио.

Данас имамо медије који су апсолутно у њиховој власти. Пре годину дана, да би сте се информисали, морали сте да прочитате више новина и да одгледате пар телевизијских програма, данас све новине пишу исто а све телевизије и радио програми личе једни на друге. Сви се они утркују ко ће бити већи послушник садашњег политбира демократске опозиције. Не знате ко је луђи и блесавији, а све је у њиховој служби. У служби разбијања државе. Изгледа да ми нисмо способни не да помогнемо другима већ и себи, јер увек се нађе неки Вук Бранковић. Што у политици, што у војсци, или на неком другом месту.

Да ли постоје специјалне јединице обучене да воде психолошки-пропагандни рат?

Духовни криминалици

То су они који уништавају људе, њихове душе и свест. Наводе их на деструктивна понашања, жртве дужу руке против себе и своје околине. Трагично је што духовне криминалице нико не санкционише. Када неко уђе у секту и изврши самоубиство, полиција дође изврши увијај и оде. Све се завршава на томе. Нико не помиње разне духовне учитеље, пророке и гуруе, који су навели човека да се одлучи на такав корак. Праве убице пролазе некајњено. Тако нпр. јеховини сведочи не дозвољавају да болесници приме трансфузију крви, да не помињемо класичне сатанисте. Духовни криминалици су и они који такво деловање не санкционишу.

- Једна таква америчка јединица броји 2.400 људи. Њихова база налази се у Форд Кемпу у Калифорнији. Она је подељена на две бригаде, 1.200 људи ради у Америци, а друга бригада делује, по потреби, у Европи. У америчкој војсци такође постоји петнаест војно-историјских чета које су подељене према одређеним секторима. Они значи мењају историју, мало оружјем, мало преко невладиних организација.

Каква нам будућност предстоји?

- Уколико се настави овако, нама никада неће бити боље него што је сада. Морамо се борити да нам живот протекне мало лепше. Да се сви дозвовемо памети и да

почнемо да радимо свакој посао. Да своју земљу градимо што више јер не треба се питати шта држава може урадити за нас, већ шта ми чинимо за отаџбину. Морамо свим нашим непријатељима, примерено, показати зубе. То су све велике кукавице и кад им покажете памет кроз зубе онда се они повуку и нађу другог жртвеног јарца. Све док ми будемо ћутали и дозвољавали да наши квислинзи и савремени петоколонаши раде против нас а у корист страних сила биће нам лоше.

СТРАХ ОД КРАГУЈЕВАЧКОГ СЦЕНАРИЈА

Страхујући од крагујевачког сценарија, председници три синдиката у лесковачкој фабрици лекова „Здравље”, затражили су од руководства заштиту интереса за послених поводом најављене приватизације тог предузећа у првој групи српских предузећа на међународном тандеру. Синдикати не годују, због како је наглашено, немогућности да се испоштује закон по коме би свако од радника и пензионера добио по 400 ДМ за сваку годину радног стажа.

За остваривање те обавезе „Здравље” би морало бити проценето на око 150 милиона марака, уместо 42 милиона марака, колико је сада проценила Републичка влада. Радници „Здравља” ће на овај начин проћи горе и од радника „Заставе” - изјавили су синдикалици у заједничком саопштењу.

ГРАЂАНИ НЕ МИРИШУ ЕВРОПСКУ УНИЈУ

Испред осам основних школа на Новом Београду, које се обнављају средствима из донације Европске уније и програма „Школе за демократију”, постављене су табле са ознаком Европске уније и извођача радова, али их грађани стално оштећују скитајући налепнице. Тако да свака новопостављена табла сутрадан осване без ознаке Европске уније. Избезумљени општински руководиоци моле грађене да пријаве оне који оштећују табле.

Амбициозан план – приватизација из поштанског сандучета

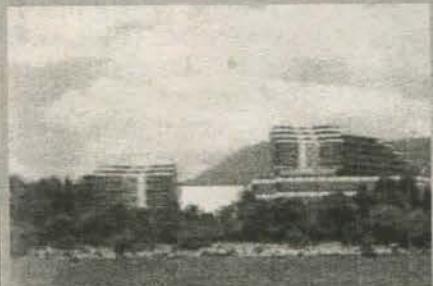
Министарство за приватизацију Владе Србије од 31. августа започело је кампању за стварање атмосфере за почетак транзиције. У оквиру кампање агитоваће се приватизација по моделу „од врата до врата”.

Александар Влаховић, министар за привреду и приватизацију, каже да ће се брошуре намењене најширој популацији за разумевање поступка приватизације слати на личне адресе грађана. „Очигађа је да грађанима много тога није јасно у вези са приватизацијом” - изјавио је Влаховић.

Представници министарства обилазећи наредних месеци градове по Србији и објашњаваће шта је шта у приватизацији и шта грађани Србије њоме добијају.

ЧОВИЋ ИМЕНОВАО УБИЦЕ ЗА ЧУВАРЕ

Небојша Човић, потпредседник Републичке владе, после разговора са генералом Карлом Кабијозом, командантом италијанских снага за југоисточну Европу, апеловао је на албанске терористе да заштите Србе. „Безбедност”, се у једном периоду може остварити уз помоћ косовске војске и полиције, снага КФОР-а и УМНИК-а, али праву безбедност неалбанског становништва морају да обезбеде Албанци и то ће бити њихов задатак. Не знам зашто сада, не обезбеде оне услове за неабаланско становништво, које обећавају да ће омогућити ако дође до независности Косова” - каже Човић.

ШИПТАРИ СЕ ШИРЕ, СРБИ СТРАХУЈУ

На потезу од Улице до Сутомора, не питајући за цену, све већи број Шиптара купује плацеве и куће „викендаша” из Србије. „Викендаш” се жали да није било дана а да није свратило неколико Шиптара са купопродајним предлогом. С друге стране, паралелно са шиптарском куповином, расте број оних који сматрају да је време да се одатле иде, јер се прибојавају доласка времена у коме би могли доживети судбину својих сународника у Хрватској 90-тих година.

СРБИ СЕ И ДАЉЕ ХАПСЕ

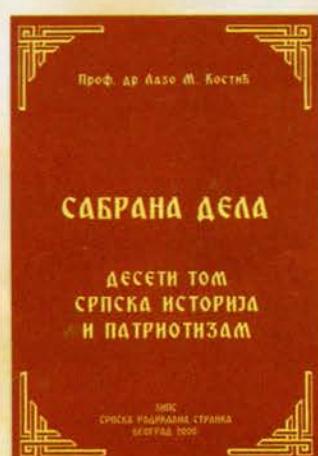
Федерална полиција у Грачцу, у околини Тузле, ухапсила је тројицу Срба, који су на свом аутомобилу „носили четничке заставе”. Они су осуђени за кршење јавног реда и мира и одређено им је да плате казну у износу од 1000 ДМ, после чега су пуштени. Тројицу Срба, Љубомира Симића, Ненада Михајловића и Милета Радовановића из Угљевика, који су пошли на прославу Велике госпојине на Озрену, у недељу увече ухапсила је федерална полиција на путу Грачач-Орманица. Приведени Михајловић је рекао да је хапшење било безразложно и никад изазвано и да су на аутомобилу биле истакнуте две српске заставе или не и било каква националистичка обележја..

ДОСЕТЉИВИ ЈУГОСЛОВЕНИ

Холандска полиција је открила нови прород у домену мобилне телефоније који се приписује проналазачима из Југославије. Реч је о мобилном телефону који са саговорником не комуницира ни гласом, ни текстом ни сликом, него пиштолјским мецима. Из апарата је избачена сва сувешта телекомуникациона опрема и замењена минијатурним уређајем за испаљивање четири метка. Холандска полиција случајно је нашла ову технолошку иновацију, која споља потпуно личи на мобилни телефон, током једне рације. ТВ мрежа АБЦ каже да су алармиране царине и полиције САД и многих других земаља.

САБРАНА ДЕЛА ЛАЗЕ М. КОСТИЋА У ДЕСЕТ ТОМОВА

У ИЗДАЊУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

**КЊИГЕ СУ У ТВРДОМ
ПОВЕЗУ СА ЗЛАТОТИСКОМ
КЊИГЕ МОЖЕТЕ КУПИТИ ПО ЦЕНИ
ОД 1.000 ДИНАРА ПО ПРИМЕРКУ
У СЕДИШТУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ
СТРАНКЕ, Трг Победе 3, Земун,
Све информације
на телефон: 011/316-46-21**

МИТИНГ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ У НОВОМ САДУ

ТРГ СЛОБОДЕ
5. ОКТОБРА
У 15 ЧАСОВА

